

மேவலிரதங்களும் விழாக்கங்களும்

U. ஜெனாந்தசர்மா
(கோபால் ஸ்வாமி)

L. தெருவார்

[Signature]

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியன்
திவாய் நடவடிக்கை.

சிவமயம்

கைவ விரதங்களும் விழாக்களும்

ப. சிவானந்த சர்மா
(கோப்பாய் - சிவம்)

**SAIVA VIRATHANKALUM
VIZHAKKALUM**

(Celebrations and Fasts of Saivism)

Author: P. SIVANANDA SARMA
(Kopay - Sivam)

Address: Near Sivan Temple,
Avarangal, Puttur.

Printers: Thirukkanitha Printing Works,
Madduvil - Chavakachcheri.

Copy right: To the Author.

First Edition: October 1988.

Price: Rs. 30-00.

விலை ரூபா: 30/-

நல்லீல ஞானசம்பந்தர் ஆதீனமுதல்வர்
ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தர பரமாசாரிய சுவாமிகள் வழங்கிய

அருளுரை

அன்புடைப் பெரியீர!

அன்புக்கும், மதிப்புக்குமுரிய ஆசிரி யர்
கோப்பாய் சிவம் அவர்கள் சிறந்த எழுத்தாள்
ராக சைவ உலகுக்கு பல அரிய சமய நூல்களை
யாத்து அளித்துள்ளார். அவ்வரிசையில் “சைவ
விரதங்களும் விழாக்களும்” என்னும் நூல் அவர்
கையால் வெளிவருவது பாராட்டுக்குரியது. நாம்
விரதங்கள் அநுஷ்டிக்கிறோம். ஆஸயங்களில் விழாக்
கள் எடுக்கிறோம். ஆனால் விரதங்களின் அருமை,
பெருமை, பயன், அநுஷ்டிக்கும் விதிமுறைகள் என்
பனவற்றையும் விழாக்களின் கருத்து, தத்துவப்
பொருள்களையும் அறிந்தவர் சிலரே. அவற்றை
இந்நாலில் எவரும் இலகுவில் விளங்கிக்கொள்ளும்
வண்ணம் எனிதில் வடித்திருக்கிறார் ஆசிரியர். இது
சைவ உலகுக்கு ஒர் பேருபகாரமாகும். சைவ மக்
த்து இல்லங்களில் இருக்க வேண்டியதொரு அரு
மையான நூல். ஆசிரியரின் இத்தொண்டு மேன்
மேலும் வளர்ந்தோங்க வேண்டுமென எல்லாம்
வல்ல இறையருளோச் சிந்தித்து எமது நல்லாசிகளை
வழங்குகிறோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

— ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தர பரமாசாரியஸ்வாமிகள்

கொழும்பு கொச்சிக்கடை ஸ்ரீபொன்னம்பலவாணேஸ்வரர்
தேவஸ்தான பிரதமகுரு
‘சிவாகமசிரோமனி’, ‘கிரியங்கலாப முக்தயமனி’
கிவஸி சி. குஞ்சிதபாதக் குருக்கள் வழங்கிய
ஆசியுரை

இறைவன் எம்மீது மிகவும் கருணை கொண்டவன்.
“தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே” என மணிவாசகர்
குறிப்பிடுகின்றார். எம்கு வேண்டியதையெல்லாம் தரும்
இறைவனை நாம் வணங்க வேண்டும். அப்படி வணங்க எத்
தனையோ பேருக்கு வசதி கிடைப்பதில்லை. அப்படியானவர்
கனி முக்கிய தினங்களிலாவது வணங்க வேண்டும். அப்படிப்
பட்ட தினங்களைத்தான் நாம் விரதநாட்களைச் சூறுகின்
ரேம்.

விரதமாவது மனத்தை ஜம்புவன்களின் எண்ணும்
களிக் போகவிடாது கட்டுப்படுத்தி உணவை விடுத்தேனும்
ஒரைத்தேனும் மட்டுப்படுத்தி மனம் வாக்கு காயம் ஆகிய
வற்றால் கடவுளை வழிபடலாகும். இப்படிச் செய்வதால்
எமக்கு இம்மௌக்கும் மறுமைக்கும் நற்கதி உண்டாகும்.
இதனால் மனத்தை நிலவிற்கு பக்கி ஏறிபட்டு இறைவ
ஞக்கும் ஆண்மாவிற்கும் ஒரு சிறந்த தொடர்பு உண்டாகி
நாள்கூடில் மனம் செயல் ஒழுக்கம் எல்லாம் தூய்ச்சம்
பெறும். இகழும் பரமும் நன்மை சொடுக்கக்கூடிய விரதங்
களின் வகைகளை இந்நால் தொகுப்பாசிரியர் கோப்பாய்
சிவமென அழைக்கப்படும் பிரம்மஸ் சிவானந்தசரிமா பல
நூல்களிலும் ஆராய்ந்து இந்நாலே ஆக்கியுள்ளார். அங்கு
ரின் நன்முயற்சியால் காசுவமக்கள் பெரிதும் நன்மை பெறு
வார்கள். அங்குக்கு ஸ்ரீசிவகாமி அம்பிகாசமேத
ஸ்ரீபொன்னம்பலவாணேஸ்வரர் அருளால் ஆயுள் ஆரோக
கியம் ஜில்வர்யங்கள் உண்டாக வேண்டுமென்றும் இன்
ஞக்கும் பல நூல்களைத் தொகுத்து கெளியிட வேண்டுமென
வும் எனது நல்லாசியை நிகிட்டிரேன்.

— சி. குஞ்சிதபாதக் குருக்கள்

'அன்னைதாசன்', 'மாந்திரிகபுஷ்ணம்', 'கிரியாஞானி'
சிவபூரீ கந்த. சாம்பசிவக்குருக்கள் வழங்கிய

ஆசியுரை

உலகில் "கல்தோன்றி மணதோன்றுக் காலத்தே முன்
தோன்றி முத்தகுடி" சைவதி தமிழ்க்குடி. நாகரீகத்திலும்,
பண்பாட்டிலும், ஒழுக்க நெறிமிலும், தலைசிறந்தவரிளாக
சைவதி தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்தனர். புராதன காலந்
தொட்டே கடவுள் வழிபாடும், சமயச் சடங்குகளும், விர
தங்களும் அவர்கள் வாழ்விபலோடு பின்னிப் பின்னால் ஒன்
றியுள்ளன.

மனிதனுக்கப் பிறந்தால் மட்டும் போதாது. பண்பாட்
டோடு, ஆசார எனுஷ்டானங்களோடு வாழவேண்டும்.
அப்படி வாழ வழிவகுப்பது, விரதங்களும், சமய விழாக்க
ஞமாகும், யஞ்சும், தபஸ் முதனிய சர்மாரிகளைச் செய்ய
முடியாதவர்களுக்கெண்டே கோயில்களும், விழாக்களும், விர
தங்களும் ஏற்பட்டன. தியசக்திகள்-தியகுணமிகள்-இறந்து
படவே விரதங்கள், சமயவிழாக்கள், பண்டிகைகள் கைக்
கொள்ளப்பட்டன. மரணம் என்றால் என்ன? "பூர் பகவத்
விஸ்மரணமேவ மரணம்" அதாவது பகவர்ஜை மறப்பதே
மரணம். ஆகவேதான், எந்தேரமும் பகவானை, நி ண க் க
வேண்டும் என்பதற்கு விரதங்களும், விழாக்களும் வழிவகுக
கின்றன. அத்தகைய விரதங்களையும், விழாக்களையும் பற்றி
"சைவ விரதங்களும் விழாக்களும்" என்ற இந்நால் வாயில்
வரக் அறியலாம்.

விரதங்களை அனுஷ்டிக்கும்முறை, அதன்மூலம் யெளிப்
படும் இறைஉணவில்- பக்தி. சிதிலுள்ள தத்துவார்த்தங்கள்
என்பவற்றை, பல மூலப் பிரதிகளிலிருந்து சேகரி த்துக்
கொடுத்திருக்கிறார் இந்நாலாசிரியர். மக்கள் இவற்றை நன்கு
புரிந்து கொண்டு, விரதங்களை நோற்க வேண்டும் என்பதே
அவருடைய நோக்கம். இப்புத்தகை, மற்றும் அவர் எழுதிய
நூல்களிலும், அவர் காட்டிய ஆரிவழும், அயரா உழைப்பும்
நம்மை அவருக்கு நன்றிக்கடன், செலுத்தச் செய்துள்ளது.
நூலாசிரியர் கோப்பாய் கிவம் அவர்கள் இன்னும் பல
ஈரிய நூல்களை ஆக்கி வெளியிட, அன்னை பராசக்தியீன்
திநுவருளும் குருஉருளும் பொலிய, குன்றுத் வளிமையும்,
குறையாத ஆயுளும் வேண்டி ஆசி கூறுகின்றேன்.

— கந்த: சாம்பசிவக் குருக்கள்

இனுவில் தர்மகால்தா குருகுல அதிபர்
 'வேதாகம ஞானபாஸ்கரன்', 'வேதவித்தகாசிரிய குருமணி'
 சிவஸ்ரீ தா. மஹாதேவக் குருக்கள் வழங்கிய

ஆசியுரை

பக்திமாரிக்கமான வழிபாட்டு முறைகளுள் விரத அநுஷ்டானங்கள் மிக முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன. எமது சைவசமயத்தில் மட்டுமன்றி ஏனைய மதங்களில் கூட விரத முறைகள் கைக்கொள்ளப்படுகின்றன.

மனம், மொழி, மெய், முன்றையும் கட்டுப்படுத்தி ஒருங்கு சேர்க்கேய்து இறைசிந்தனையை வளர்த்து ஆண்டவருகே எம்மை அழைத்துச் செபிபவை விரதங்கள்.

வெவ்வேறு நோக்கங்களுக்காக வெவ்வேறு காலங்களில் அநுஷ்டிக்கப்படும் பல்வேறுவகையான விரதங்கள் புராணங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஆனால், அவற்றை முறைப்படி அறிந்து சரியான அநுஷ்டானங்களுடன் கைக்கொள்பவர் கள் அரிது. விரத விதிமுறைகளை விளங்கி சொல்லும் நூல்களும் இன்று கிடைத்தில.

காலத்தின் தேவையேனிற்து விரத அநுஷ்டான முறைகள் அவற்றின் நோக்கங்கள் புராணங்களை ஆகிய விளக்கங்களுடன் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் தேடித்தொகுத் தெழுதி நூலாக வெளியிடுகிறார் பூரி ப. சிவானந்தசார்மா.

இந்நூலைக் காணும்போது எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. ஓவ்வொரு சைவசமயீயின் இல்லத்திலும் ஓவ்வொரு சைவாலயத்திலும் இந்நாலை இருக்கவேண்டியது அவசியம்.

பல்வேறு இலக்கிய நூல்களையும் சமய நூல்களையும் வெளியிட்டுத் தமிழ்முலதீக்குச் சேவைசெய்யும் கோபபாய் சிவத்தின் “சைவாலயக் கிரியைகள்” நூல் பலராலும் போற்றிப் பயன்படுத்தப்படுவது தெரிந்ததே.

இந்நூலைப் பயன்படுத்தி விரதங்களைக் கைக்கொண்டு யாவரும் சிவனாருளி பெறவேண்டுமெனப் பிரார்த்தி ப்பத்துடன் அன்பரி சிவம் இதுபோல இன்னும் அநேக நூல்களை ஆக்கி வழங்க அருள்புரிய வேண்டுமென அம்பிசையின் அருட்பாதங்களை வழுத்துகிறேன்.

— தா. மஹாதேவக் குருக்கள்

என்னுடை

நீமது வாழ்க்கையில் விரதங்களும் பண்டி கைகளும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. ஆனால், இவ்விரதங்கள், பண்டிகைகள் பற்றி முறையாகத் தெரிந்து கொண்டவரிகள் மிகச் சிலரே. இவைபற்றிய விபரங்களை அறிய ஆரீவமிருந்தும் எங்கிணம், எங்கிருந்து அறியலாம் எனத் தெரியாது தவிப்போர் பலர்.

விரத கடைகள், அறுஷ்டான முறைகள் நோக்கங்கள் முதலிய விபரங்களைக் கூறும் நூல்கள் இன்று கிடைப்பதும் அரிது. இந்நிலையில் விரதங்கள், பண்டிகைகள் பற்றிய விரிவான நூல்களிறை எழுதவேண்டுமெனச் சொல் அன்பர்கள் பலர் என்னிடத் தூண்டிவந்தனர்.

முன்பு ‘சைவாலயக் கிரியைகள்’ நூலை வெளி யிட்ட பொழுது சைவ அன்பரிகளிடையே மிகுந்த வரவேற்பும் ஆதரவும், பாராட்டும் கிடைத்தன: அதனால் மிகவும் உற்சாகத்துடன் இத்துறையில் ஈடுபட்டிடன.

எனது தந்தையார் பண்டிதர் ச. பஞ்சாட்சர சாமா சேகரித்து வைத்திருந்த பலநூல்கள் எனது இம்முயற்சிக்கு ஆரம்ப உதவியாக அமைந்தன. மேலும் அவர் எனக்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளை வழங்கி நெறிப்படுத்தினார்: நூலின் கையெழுத்துப் பிரதி தயாராகும்போது என் சக்தரி மினி தாக்காயனியின் உதவிகள் எனக்கு ஊக்கமளித்தன.

நூல்வெளியீடு பற்றிக் கேள்விப்பட்டதும் மிகவும் மகிழ்ந்து பாராட்டி உற்சாகமுட்டியதுடன் தமவசமிருந்த ஆரீவமான சில நூல்களைத் தந்து தவிக் கொண்டவர்களும் வழங்கியதுமல்லாமல் நிதியுதவியும் செய்த இனுவில் தர்மசாஸ்தா குருகுல அதிபர் சிவார்ஜி தா. மஹாதேவக் குருக்களின் பேருதவி மறக்க முடியாதது.

மலேகியா, பெட்டாவிங்ஜெயா, கித்திவிநாயகர் கோயில் பிரதமகுரு சிவபீர் நா. சுப்பிரமணியக் குருக்கள், கொழும்பு, செட்டித்தெரு முத்துவிநாயகர் கோயில் பிரதமகுரு சிவபீர் கு. காமாக்ஷிஸ்நந்தராக் குருக்கள் மற்றும் அவ்வாயை முகாமையாளர் ஆகிய பெரியோரிகளும் இந்நால் ஜெளியீட்டுக்காக நிதியுதவி புரிந்தனர்.

இன்னும், இந்நாலே எழுதிக்கொண்டிருக்கும்போது ஏற்பட்ட சந்தேகங்களைத் தீர்த்துவதற்கு, வேண்டிய ஆலோசனைகளை அழங்கிய பிரம்மலீ கி. நாராயண சாஸ்திரிகள், சிவபீர் க. இராஜேந்திரக் குருக்கள், சிவபீர் சி. சிதம்பரநாதங் குருக்கள், சிவபீர் க. சாம்பசிவக் குருக்கள், சிவபீர் அ. நா. சோமாஸ்கந்தர்மா, புல்யா. க. குமாரசாமி ஆகிய பெரியோர்களின் பேருதவி என்றும் நினைவில் நிற்கும்.

அழகிய அட்டைப் படத்தை வரைந்தவர் ஓவியர் மூர்த்தி. அட்டையை உருலாக்கியோர் கலை மகள் பிறின்ரோகின்றுப் பதவும் மற்றும் வீஜபா அச்சகத்தினர். நூலைச் சிறப்புற அச்சிடப் போது தந்தவர்கள் மட்டுவில் திருக்களித் தீர்க்கத்தினர்.

இவர்கள் யாவருக்கும் எனது பணிவான வணக்கங்களும் நன்றியும் உரியன.

இந்நாலிலிருக்கும் குறைபாடுகளையும், இன்னும் சேரிக்க வேண்டிய அட்சங்கள் பற்றிய விபரங்களையும் சைவப்பெரியார்கள் எடுத்துக் கூறினால் பேருதவியாக இருக்கும்.

சைவ அன்பர்கள் யாவரும் இத்தாலைத் தகுந்த முறையில் பயணபடுத்தி நற்பேறுகடைய வேண்டுமென்பதே எனது பிரார்த்தனை.

ஆவரங்காலி,
புத்தா!

ப. சிவாஸந்தசர்மா
(கோப்பாய் - சிவம்)

பொருளடக்கம்

இயல் ஒன்று	1
வார திதி நட்சத்திர விரதங்கள்.	
இயல் இரண்டு	19
விநாயக விரதங்கள்	
இயல் மூன்று	29
சிவ விரதங்கள்	
இயல் நான்கு	61
சக்தி விரதங்கள்.	
இயல் ஐந்து	77
ஏந்த விரதங்கள்.	
இயல் ஆறு	89
வைரவ, வீரபத்திர விரதங்கள்.	
இயல் எழு	93
வைஷ்ணவ விரதங்கள்.	
இயல் எட்டு	107
குரிய விரதங்களும் பிறவிரதங்களும்.	
இயல் ஒன்பது	115
பஷ்டியை நாட்டுவதும் பிறவும்.	
அநுபந்தங்கள்	134
1. விரத அகராதி:	
2. சில விரதங்களுக்குரிய மேஜை விபரங்கள்.	
3. தோல் நிவிரத்திக்காக இல்லங்களில் நடத்தக்கூடிய சில பொருத்தங்கள்.	
4. வாரக் கோலங்கள்:	

[தனித்தனியே ஒவ்வொரு விரதங்களின் பெயர்களும் பக்கங்களும் பின்னே அநுபந்தம் ஒன்றில் அகரவரிசைப்படி தாப்பட்டுள்ளது.]

சில விதிகளும் மரபுமுறைகளும்

விரதங்களுட்சில, நித்திய விரதங்களன்றும் வேறு சில காமிய விரதங்களன்றும் சொல்லப்படும். சில தேவைகளை முன்னிட்டு இறைவனிடம் நமது வேண்டுதல்களை முன்வதை தூக் குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு அநுஷ்டித்து அதன்பின் உதி தியாபனம் செய்யப்படுவதை காமிய விரதங்கள், அப்படி யல்லாமல், எதுவித பண்களையும் எதிர்பாராமல் அமாவரங்களும் தனிய விரதங்களைத் தொடரிந்து அநுஷ்டித்தல் நித்திய விரதங்களாம்.

“தாய்தந்தையர் இறந்த திதிகளாக ஆண்டுதோறும் வரும் கிராத்ததின் விரதம், மாதந்தோறும் வரும் அமர வாகைவிரதம், புரட்டாதி மாதத்தில் வரும் மாளைய கிராத்த தினவிரதம், சித்திரை, ஜபபசிமாதப்பிறப்புக்களான விஷா புண்ணிய காலவிரதங்கள், ஆடி, சூத மாதப் பிறப்புக்க ளான கீயன புண்ணிய கால விரதங்கள் என்பன பிதிரர் விரதங்களுள் சிறந்தனவ. இவை கால எல்லை கருதாமல் அறிவு உள்ளவரை கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விரதங்களாம்.” (க. வ. ஆ. ஆ. சர்மா - ‘கழநாடு’)

பொதுமக்கள் பெரிதும் காமிய விரதங்களை விரும்பி அநுஷ்டிக்கின்றனரென்னும், உரிய முறைப்படி சரியான விதிமுறைகளை அறிந்து கைக்கொள்வோர் மிகச் சிலரே! இன்னும், “ஏனைய சமயிகளிடத்துள்ள அபிமானம் சைவரிகளிடத்தில் இல்லாததால், நான்கு சைவரிகள் சேரிந்து எக்கருமத்தையும் செய்ய இயலாதவரிகளாயுள்ளனர். ஒருவர் போனவழி இன்னெருவர் போக மாட்டார். ஒருவருக்கொருவர் அபிப்பிராய பேதமுடையவராய்க் காணப்படுவர். வைங்ஞவம் முதலிய பிற சமயங்களில் இத்திறத்தனவான உடபிரிவுகள் அதிகமாக இல்லாமையாற்போலும், அவற்றை அநுசரிப்போர் பல்கியிருக்கின்றனர். இதற்குச் சான்று வைகுண்ட ஏகாத்தி விரதம் அநுஷ்டிப்போர் பலரும், சிவ

ராத்திரி சோமவாரம் அருஷ்டிப்போர் கிலகுமாயிருப்பதே யாம்.” (திருமயிலை சே. வெ. ஜம்புலிந்தம்பிள்ளை)

இன்ன இன்ன விரதங்கள் இன்ன இன்ன நோக்கத்துக்காக அருஷ்டிக்கப்பட வேண்டும். இத்தனை வருடங்கள் கைக்கொள்ளப்பட வேண்டும். இவ்வாறு கைக்கொள்ளப்பட வேண்டும். என்றெல்லாம் விதிமுறைகள் உண்டு. அவற்றை அறிந்த முறையாகக் கைக்கொள்வது அவசியம்.

இந்நாளில் முக்கியமான விரதங்களுக்கெல்லாம் இவ்விதி முறைகள் இயல்ல வரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. வாசவிரதங்கள் முதலிய சாதாரண விரதங்களுக்கு விதிமுறைகள் கட்டுப்பாடுகள் அவ்வளவாக இல்லை. இவை நித்திய விரதங்களாகக் கணிக்கப்பட வேண்டியவையே.

பூஜை முறைகள், வழிபாட்டு முறைகள், உணவுக்கட்டுப் பாடுகள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்படாத எல்லா விரதங்களுக்கும் பொதுவான விதிமுறைகள் இங்கு சொல்லப்படுகின்றன.

அதிகாலீந் துயிலெழுதல், நீராடித் தோய்த்துவர்ந்த ஆடைகளை அணிதல், சந்தியாவந்தனம் முதலிய நித்திய கரீமாநுஷ்டானங்களை (அங்டானம் பார்த்தல்) முறைப்படி செய்தல், ஆஸப வழிபாடு செய்தல், காலை மாலை வீட்டில் கங்காமி அஸரயில் விளக்கேற்றி வழிபட்டு இயன்றவரை திருமுறைப்பாடுகளை மற்றும் தோத்திரைப் பாடுகளைப் பாடுதல், விழுதி, உருத்திராக்கம் முதலிய சமய கிண்ணங்களை அணிந்திருத்தல், காலை உணவினை நீக்கி, மதியம் ஒருவேளை மட்டும் அண்ணமும் இரண்டில் பால்பழம் அல்லது பலகாரம் உண்ணல் என்பன எல்லா விரதங்களுக்குமே முக்கியமான வேண்டப்படும் கட்டுப்பாடுகளாகும்.

விரத நாளிலும் அதற்கு முதல் நாளிலும், மறுநாளிலும் மச்சம், மாயிசம், முட்டை முதலியவற்றை முறிஞ்ச

நீக்குதல், தம்பதிகள் குடும்ப உறவுகள் தவிர்த்தல் என்ப எவும் அவசியமாதும். உபவாச விரதமெனில் முதல்நாளி ஹும், அடுத்த நாளிலும் ஒருநேர உணவுண்டு விரதமிருத்தல் வேண்டும்.

தாமச குணங்களை அதிகப்படுத்தும் வெங்காயம், உள்ளி முருங்கைக்காய், சுற்றாக்காய், நீற்றுக்காய், இவற்றையும் இந்நாட்களில் உணவில் சேரிக்கக்கூடாது. தாம்புலம் தரித்தலும் தனிர்க்கப்பட வேண்டும். விரத நாட்களில் இயன்ற அளவு தான்தர்மங்கள் செய்ய வேண்டும்; மாஹேஸ்வரபூஜை செய்வது மிக நன்றா.

இரு விரதத்தை ஆரம்பிக்கும், "இன்ன நோக்கத்தைக் காட இன்னமுறைப்படி இவ்வளவு காலம் இந்த விரதத்தை அங்குஷ்஠ிக்கப்போகிறேன்" என்று உறுதியாகத் தீர்மானம் செய்து (சங்கலபம் செப்பது) ஆலயம் சென்று சங்கலப்பூரி வமாச அர்ச்சனை வழிபாடுகள் செய்து ஆரம்பிக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட கால எல்லைவரை மாற்றமிஸ்றி அவ்விரதத்தை ஒழுங்காகக் கைக்கொள்ள வேண்டும்:

உரிய காலம் முடிந்ததும் விரத உதிதியாபணம் செய்து விரதத்தை நிறுத்தி வேண்டும். விரதத்துக்குரிய மூர்த்தியின் வடிவத்தைப் பொன்பிரதிமையாகச் செய்து வீட்டில் வைத்து முறைப்படி கும்பங்கள் ஸ்தாபித்து சங்கலப்பூரிவமாகப் புண்ணியாகவாசனம் முதலிய பூர்வாங்கக் கிரியை களூடன் ஆரம்பித்து சமஸ்தோபசார பூஜைகளையும் செய்து முடித்து அன்று முழுவதும் உபவாசமாயிருத்தல் வேண்டும். மறுநாளி அதிகாலையில் நீராடி நித்திய கர்மாநுஷ்டானங்கள் செய்து மறுபடியும் அவற்றுக்குப் பூஜைகள் நடத்திய பின் குபீப்பொருட்களும், பொன்பிரதிமையும் மற்றும் தான்பிபொருட்கள் யாவும் சேர்த்து (வேட்டி, சால்லை அரிசி, காய்ச்சரி, தாம்புலதகழிணைகள்) பூஜைகளைச் செய்து வேண்டும்.

வித்த குருவுக்கு வழங்கி, “முறைப்படி ஓரள் கைக்கொண்ட இந்த விரதத்தை இன்று உத்தியாபனம் செய்து முடிக்கின்றேன். சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டபடி இவ்விரதத்துக் குரிய பலன்களைத் தந்தருள வேண்டும்” என்று பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். தமிப்பிழை, சுமங்கிலிழை முதலியன் குறித்த விரதத்துக்குச் சொல்லப்பட்டிருந்தால் அவற்றையும் செய்து முடித்தபோன் மாஹேஸ்வரபூஜை செய்து விட்டுப் பாரணை பண்ண வேண்டும். பாரணை காலை எட்டாலோ மனிக்கு முன் செய்து முடிக்க வேண்டுமென்பது விதி.

இங்கு குறிப்பிட்ட விதத்தில் விட்டிலே பூஜைகளைச் செய்வதும், பொன்பிரதிதிமைகளைச் செய்து தானம் கொடுப்பதும் யாவருக்கும் எளிதானதன்று. இதனால் உத்தியாபனமை செய்யாது விடுவதும் முறையான்று. எனவே, உ. ரி யாலத்தில் ஆலயம் சென்று விரத உத்தியாபனம் செய்யப் போகிறேன் என்று குருமாகாக்க சங்கங்பம் செய்து இயற்ற வகையில் விசேஷ அபிஷேகம், பூஜை, அரிச்சனை வழிபாடுகளைச் செய்து குருவுக்கு தாமபூஜை தழிணைகளும் முனிவர்களிய தானங்களுள் இயற்றவற்றையும் வழங்கி விரதத்தை மன்றிறவோடு முடித்து இறைவனிடம் சமரிப்பிக்கலாம்.

இல்லிதம் விரதோத்தியாபனம் செய்பவர்களுக்காகவும் சாதாரணமாக பாரணை சமயத்தில் ஆலய தரிசனம் செய்து விட்டுப்போக வருபவர்களுக்காகவும் உபவாச விரதங்களுக்கு மறுநாள் காலையில் ஆலயங்களில் நிகழும் விசேஷ பாரணைப் பூஜையை அதிகாலையிலேயே நிறைவேற்றி விரதமறுஷ்டிப் போர் எட்டாலோ மனிக்கு முன் தமது பாரணையை முடித்துக் கொள்ளும் வகையில் உதவி செய்ய ஆலய பரிபாலகர்களும், குருமாரும் முன்வர வேண்டும்.

உரிய நேரத்தில் பாரணை பண்ணுவதற்குத் தடைகள் ஏறிப்பட்டால் பாரணைக்காகச் சமைத்த உணவைச் சாமிப்

படத்திற்கு முன் படைந்து அதனை இந்த உரிய நோத்தில் முகர்ந்து விடுகல் போதுமானது. பின்னர் இயன்ற பொழுதில் சாப்பிடலாம்.

சமீயல் தயாராவதிலும் தாமதம் ஏற்படின் சாமிப் படத்துக்கு முன் ஒருசிறு பாத்திரத்தில் நீரெடுத்து வைத்து அதில் துளிகையை இரண்டு அடியிலில்கிணுடன் கூடிய கதிரால் எடுத்து அந்த நீரில் இட்டுப் பூஜை வழிபாடு முடிந்ததும் அந்த நீரை உரியகாலத்தில் அருந்திப் பாரணையை நிறைவு செய்யலாம். பின்னர் வசதியானபோது சாப்பிடலாம்.

ஒரு விரதத்தின் மூடிலில்- அதாவது பாரணை நாளில் இன்னொரு விரதம் வந்தால் இந்த முறையைபே கடைப் பிடிக்க வேண்டுமென்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. இரண்டாவது விரதமும் உபவாசமாக இருந்தால் முதலாவது விரதத்தின் பாரணையைத் தூளி தீர்த்தம் அருந்தி நிறைவேற்றிவிட்டு இரண்டாவது விரதத்தை முறைப்படி உபவாசமாக அநுஷ்டித்து அதற்கு மறுநான் பாரணை செய்ய வேண்டும்.

பெருப்பாலும் கேதாரகெளரி நோன்பின் மறுநான் ஸ்வந்தஷ்டஷ்ட விரதாரம்பம் அல்லது ஸ்வந்தஷ்டஷ்ட விரத மூடிலில் அதாவது பாரணையன்று சோமவாரவிரதம் வருவதுண்டு. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் மேற்கூறிய விதிமுறையே அநுசரிக்கப்பட வேண்டும்.

சிலர் உதயத்திற்கு முன் முதல் விரதத்திற்குரிய பாரணையை மூடித்து விடுவதுண்டு. ஆனால் குரியோதயத்துக்கு முன் பாரணை செய்தல் விதியான்.

விரத நியமங்களை ஆரம்பத்திலேயே அளவுடன் கைக் கொள்வது நன்று. கடுகம்யான முறையில் ஆரம்பித்துப் பின்னர் அரைகுறையாக நிறுத்துவது கூடாது. “விரதத்

தைக் கிருப்படி அனுசரிக்க முடியாதவர் தமிழாவியன்ற
எவு அநுசரிப்படே தகுதி தம்மளவுக்கு மீறித் தேசித்தை
வருத்த நேரிடன் விரதத்தில் வெறுப்புத் தோன்றும், இத
ஞல் விரதபலன் இல்லாமல் போய்சிடும்.' (திரு மயிலை
சே. வெ. திட்டுவிங்கம்பிள்ளை)

இனி, விரதங்களை அநுஷ்டிக்கத் தகுதியானவர்கள் யார்,
தகுதியற்றேர் யார் என்றெனு கேள்வி எழுகிறது. சுத் த
போசனமுடையோராயும் தீக்கு பெற்றவர்களாயும்; ஆசார
சிலர்களாயும் இருப்பவர்களே விரதங்களைக் கைக்கொள்ளி
தகுதியடையோர் என்று விரத நால்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

நேரவாளர்களும், ஆசெளசமுடையோரும், பாலர்களும்,
மாதவிலக்கான பெண்களும் விரதம் அநுஷ்டிக்கும் தகைமை
இல்லாதவர்கள், இவர்கள் விரதம் கைக்கொள்ள வேண்டு
மாயின் தமக்காக வேற்றுக்கூற வரித்துக் கொள்ள வேண்டு
முடிகள் தம் கணவரை அல்லது மகளை வரித்துக்
கொள்ளலாம், நோயாளர், பிள்ளைகளை அல்லது குருமாகரைக்
கொண்டு விரதத்தை நோற்கலாம். பாலர்களுக்காகப் பெற
ரேர் நோற்கலாம். ஆசாரமிக்காதோர் அல்லது ஆசெளச
முடையோரும் குருமாகரை வரித்துக் கொள்ளலாம்.

இவை விரத அநுஷ்டானங்களுக்கான பொதுவிதிகளாகும். இவற்றேடு சம்பிரதாய பூர்வமாகத் தத்தமது பிர
தேசங்களில் நிகழும் நடைமுறைகளையும், குருமுலமாக உப
தேசிக்கப்பட்டங்கறையும் சேர்த்து முழுமனதாக விரதங்களை
நம்பிக்கையோடு அநுசரிப்பது முறையாகும்.

உசாத்துணை நால்கள்

விரத சூடமணி (சமஸ்கிருதம்)

— வேஷ்டகட்சிகிருஷ்ணசாஸ்திரி (1893 ஆம் ஆண்டு)

கனியாக்னாரி (சமஸ்கிருதமும் தமிழ் விளக்கமும்)

— சென்னை சுவாமிநாதசாஸ்திரி வெளியீடு (1914)

விரத கஸ்ப தீந்தாமணி

— வெ. ச. அரங்கசாமிசரீமா

ஆறு விரதங்கள்

— T. C. பார்த்தசாரதி ஐயங்காரி

கைவளிஞாவிடை - இரண்டாம் புத்தகம்

— ஸ்ரீலஹ்மி ஆறுமுகநாவலர்

ப.பதேசாண்டம்

— கோவேஶியப்பநாவலர்

கந்தபுராணம் - கந்துவிரதப்படலம்

— கச்சியப்பசிவாச்சாரியாரி

கைவ சுரஸ்திர பரீபாலனம்

— அச்சுவேலி ச. குமாரசாமிக்குருசிவன்

விழா விரதம் பண்டிகை

— பி. பூ. ஆசாரியா

கைவ சமய புண்ணியகாலம்

— பண்டிதர் த. கப்பிரமணியம்

இந்துப் பண்டிகைகளின் வரலாறும் வழிபாட்டு முறைகளும்

— மணிமேகலைப் பிரசுரம்

பிரதோட விளக்கம்

— சிவநேசரி திருக்கூட்டுவெளியீடு.

இயல் ஒன்று

வார, திதி, நட்சத்திர விரதங்கள்

விரதங்களை வார விரதங்கள், திதி விரதங்கள், நட்சத்திர விரதங்கள் என்று அவை அநுஷ்டுக்கப் படும் காலப் பகுப்பையொட்டி வகைப்படுத்துதல் ஒரு முறை. அந்த அடிப்படையில் இங்கு சில விரதங்களை நோக்குவோம்.

வார விரதங்கள்

ஞாயிற்றுக்கிழமை - ஆவணிஞாயிறு, மார்கழிஞாயிறு

ஞாயிறு என் பது குரியனின் பெயரிதனுள்ளன்று. ஞாயிற்றுக் கிழமை குரியனுக்குரியது: நவக்கிரகசிக்கஞ் நடுநாயகமாக வைத்தென்னேப்படும் குரியன் கயஞளிகொண்ட பெரியதோடு மூலப்பொருளாகும். எமது பிரபஞ்சத்துக்கு வெப்பமும் ஒளியும் கொடுத்து இங்கு உயிர்வாழ்க்கை நிலைபெறக்காரணமாய் இருப்பது குரியனே. இதனால் அவனை இபற்றக்கூடிய கடவுளாக, கணக்கீட்டுதெய்வமாக மதித்து வழிபடுதல் இந்துக்களின் வழக்கம்.

சிவபிரானது முக்கணிகளுள் ஒன்று குரியன் என்றும் சிவபிரானின் எட்டு வடிவங்களுள் இதவுமொன்று என்றும் கைவரமயம் கூறுகிறது.

மந்திரங்களுட் சிறந்த காயத்திரி மந்திரம் ஸவிதா எண்படும் குரியணைப் போற்றுவதென்ற சாதாரணமாகக் கூறப்படுவதுண்டு. எனினும் குரியமண்டலத்தினாடாக உலகிற்கு அருளொளி வழங்கும் பரிக்கண் என்னும் சிவபிரா ணையே இம்மந்திரம் துதிக்கிறதென்ற சைவசாஸ்திரங்கள் விளக்குகின்றன.

குரியனை சிவதூரியன் என்றும் குரியநாராயணன் என்றும் குரியபகவான் என்றும் போற்றி வழிபடுவது மரபு. சோதிட சாஸ்திரம் குரியன் கண்ணுக்குரியவன் என்கிறது. கண் சம்பந்தமான நோய்கள் நிங்குவதற்குச் குரியவழிபாடு நன்று. ஆவணிமாதத்தில் குரியன் சிங்கராசியில் சஞ்சரிக்கிறான். இது மிகவிசௌழிமான காலம். ஆவணிமாத ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் விரதமிருந்து குரியனுக்குப் பொக்கலிட்டு வழிபடுவர்.

4 காவ விரதங்களும் விழாக்களும்

முற்றத்தில் சாணத்திலூடு மெழுகி மாச்கோலமிட்டு அடுப்பு ஒன்று தயாரிசெய்து (முன்று கற்கள்) பொங்கிப் படைத்து வெற்றிலை, பாக்கு, பழவகை, தேங்காய் முதலீ யனவும் நிவேதித்துப் பூஜைகளைச் செய்வர். பொங்கில் பூஜைகள் செய்யாவிட்டாலும் சிவந்த பூக்கள் சேகரித்து நீராடிய ஈரத்துடன் இப்பூக்களை ஒவ்வொன்றுக் கீருடன் கையிலெலுத்துத் தன்னித்தானே சுற்றிவந்து குரிய கணப் பார் ததுப் பூவை நிலத்தினிட்டு வீழ்ந்து வணங்கினாம்: ஆவனி ஞாயிறு முதல் வாரந்தோலும் ஞாயிற்றுக்கிழமை விரதமிருந்து இவ்விதம் வழிபாடு நிகழ்த்திவரின் தேகம் உறுதிபெறும். நோய்நொடிகள் வரா. இந்தாட்களில் ஆதித் திய விருதயம் முதலிய துதிகளைப்பாராயணம் செய்வதுநன்று.

யோகாசனங்களுள் ஒன்றான குரிய நமஸ்காரம் என்பது உடலையும் உள்ளத்தையும் உறுதி செய்யும் தேகாப்பியாச மாகவும் சிறந்த குரிய வழிபாடாகவும் இருக்கிறது.

ஞாயிற்றுக்கிழமை விநாயகப் பெருமானுக்கும் விசேஷ மானது, பின்னோயாரி கோயில்களில் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் பக்தரிகள் கூடி அரிச்சனை வழிபாடுகளுடும் கூட்டுப் பிரார்த்தனைகளும் செய்வர்.

பஹாவின்னுவுக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமையே சிறப்பாகக் கூறப்படுகிறது. அதிலும் மார்கழிஞாயிறு நாட்களில் வைங்க வை ஆலயங்களில் சிறப்பான ஆராதனைகள் நடக்கின்றன.

திங்கட்கிழமை-பங்குனித்திங்கள், கார்த்திகைத்திங்கள்

திங்கட்கிழமை விரதத்தைச் சோமவாரவிரதம் என்பர். கார்த்திகைத் திங்களில் ஆரம்பிக்கும் இச்சிவவிரத மகிழை பின்னே தனியாக எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

அப்பிகைக்கும் சோமவாரம் சிறப்பானதே. முஶ்கியமாக, பங்குனித்திங்கள் நாளில் அம்மன் கோயில்களில் சிறப்பான அபிஷேக ஆராதனைகள்

நடக்கும். அம்பாள் அடியார்கள் இந்நாளில் விரதமிருப்பர். சிறப்பாகக் கண்ணகை அம்மன் கோயில்களில் மக்களிக்கடிப் பொங்கல் பொங்கிப் படைத்து வழிபடுவார்கள்.

கண்ணகிக்கு ஆசமர்த்தியில் மஹூற்றவாதிகள் செய்து ஆராதிக்கும் மரபு இல்லையெனினும் “யாதொரு தெய்வத் தன்மை அத்தெய்வமாகி ஆங்கே மாதொரு பாகனுரிதாம் வருவர்” என்ற சிவஞானசித்தியார் வாக்கியத்துக்கிணங்க கண்ணகி வழிபாடும் ஏற்கத்தகுந்ததீத. நீண்டகாலமாக நம் நாட்டில் கண்ணகி வழிபாடும் பொங்கலும் இருந்து வருகின்றன.

செவ்வாய்க்கிழமை - ஆடிச்சிசவ்வாய்

மங்கலவாரம் என்ற செவ்வாய்க்கிழமை விரதம் பைரவருக்கும், வீரபத்திரருக்கும் உரியது; இவ்விரண்டும் பின்னே எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

முருகப்பெருமானுக்கும் அம்பிகைக்கும் உரியதாக வும் செவ்வாய்க்கிழமை கருதப்படுகிறது. முக்கியமாக ஆடிச்செவ்வாய் நாட்களில் அம்பாளை நினைத்து விரதமிருப்பதும் அம்மன் கோயில்களுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்வதும் இன்றும் பெருவழக்காக உண்டு.

செவ்வாய் மங்களகாரகள். இதனால் திருமணம் கைகூடுவதற்காக செவ்வாய்க்கிழமைகளில் விரதமிருந்து அம்பிகையையும் முருகப்பெருமானையும் வழிபாடு செய்வர். முக்கியமாகப் பெண்கள் இவ்விரதத்தைக் கைக்கொள்வர்.

தொடரிச்சியாக ஏழு செவ்வாய்க்கிழமைகள் அப்பீஸ்கைபத் தரிகிக்கைச் செல்லுதல் இவ்விரத வழிபாட்டில் ஓரம்சமாம்; (ஜாதகத்தில் ஏழாமிடம் மணவாழ்க்கையைக் குறிப்பது) ஆடிமாதம் முதற்செவ்வாயில் ஆரம்பித்து வாரந்

தோறும் விரதமிருப்பது முறை. “ஆடிச் செல்வாய் தேடிப் பிடி” என்ற பழமொழி குறிப்பிடத்தக்கது.

வியாழக்கிழமை விரதம்

வியாழபகவான் புத்திரகாரகன். இதனால் புத்திரப் பேற்றினை விருப்பவோர் வியாழக்கிழமை தோறும் விரத மிருத்தல் நன்று. இத்தினத்தில் விநாயகவழிபாடு பொருத் தமானது: ஒரு குறித்த வியாழக்கிழமை சங்கற்ப பூரிவமாக இவ்விரதத்தை ஆரம்பித்து ஒவ்வொரு வியாழக்கிழமையும் ஒருநேர உணவுடன் முறைப்படி விரதமிருந்து விநாயகவழி பாடு செய்துவரல் வேண்டும். ஒருவருட முடிவில் ஆலயம் சென்று விசேஷ அபிஷேக ஆராதனைகள் அல்லது சஹஸ்ரநாமாரிச்சனை முதலியன் செய்து விரதோத்யாபனம் செய்ய வேண்டும்.

வெள்ளிக்கிழமை - ஜப்பசி வெள்ளி

கக்கிரவார விரதம் என்னும் வெள்ளிக்கிழமை விரதம் தனித்தனியே அப்பிகை, வீநாயகி, முருகன் ஆகிய மூல ருக்குமுரிய விரதங்களாக வெவ்வேறு காலங்களில் ஆரம்பித்து அந்தப்பண்ணங்களைக் கூறப்படுகின்றன. அவை அந்தந்தப் பிரிவுகளில் தனித்தனியே விபரிக்கப்படுகின்றன.

பொதுவாக வெள்ளிக்கிழமையை ஒரு புனிதமான தினமாக - வழிபாட்டு நாளாக - இந்துக்கள் அண்வரும் கொள்கின்றனர். இந்நாளில் மச்ச மாமிச போசனங்களை விலக்கி வீடு வாசலிகளைக் கழுவித் தாழும் நீராடித் தூய்மையுடன் தமது இஷ்டதெய்வங்களை வழிபட்டு விரதமிருப்பர்.

ஜப்பசி வெள்ளி மீசுவும் முக்கியமானதாகும்; இந்த நாட்களில் எல்லா ஆலயங்களிலும் விசேஷ அபிஷேகம் திருவிழா முதலியன் நடைபெறும். பலரும் ஜப்பசிவெள்ளி விரதமிருந்து ஆலயத்தினை செய்வார்.

சனிக்கிழமை - புரட்டாதிச் சனி

நவகிரகங்களுள் மறிலீண்றுக்குமில்லாத தனிச்சிறப்பு சனீஸ்வரனுக்குண்டு. ஈஸ்வரன் என்ற பெயர் சனிக்குமட்டும் தான் சேர்கிறது. “சனியைப்போல் கொடுப்பாருமில்லை; கெடுப்பாருமில்லை” என்ற கொல்வார்கள். ஜாதகத்தில் சனி நல்லநிலையிலிருந்து, கோசாரத்திலும் நல்லநிலைக்கு வந்தால் மிகச்சிறப்பான பலன்கள் கிட்டும். எதிர்மறையா யிருந்தால் மிக மோசமான பலன்களே கிடைக்கும்.

தூலாக்கோல்போல் அமைந்து நேர்மையாக அவரவர் பலன்களை வழங்கும் சனீஸ்வரனை அவனது தினமான சனிக் கிழமைகளில் பிரார்த்தித்து வழிபாடுகள் செய்து வீரதமிருக்கும் வழக்கம் நீண்டஶாலமாக மக்களிடையே உண்டு.

கண்ணி மாதத்திலே (புரட்டாதி) கண்ணிகாவிருக்கும் வியாபகமானிய நினம் புரட்டாதிமாத முதற்சனி. இத்தினத்தில் சூரியபகவானின் இச்சாசக்தியாகிய உஷாகேவியிடம் சூரிய னுக்குப் புத்திரங்க இச்சையின் வடிவமான சனீஸ்வரன் தோன்றினால் என்பது புராண வசலாறு. இதனால் புரட்டாதி சனிக்கிழமை சனி வழிபாட்டிற்கு விசேஷமானதாகும்.

ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையிலும் வீரதமிருக்க முடியாத வரிகள் புரட்டாதிச்சனி நாட்களில் விசேஷமாக வீரதம் அநுஷ்டிப்பர். சனிக்கு அதிபதி விஷ்ணு ஆகையால் விஷ்ணு ஆலயங்களில் விசேஷ வழிபாடுகளில் ஈடுபடுவோர் பலர். சனிக்கிழமை தோறும் விஷ்ணு சஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம் பாராயணம் செய்வது மிகவும் நன்றா.

சனீஸ்வரன் ஒரு சிறந்த சிவபஷ்஠ன் என்பதனால் சிவாலயங்களிலும் சனீஸ்வர வழிபாடு நிகழ்த்தப்படுகிறது. எந்த ஆலயத்திலாவது நவகிரகங்கள் இருந்தால் அவைது சனீஸ்வரன் தனியாகப் பிரதிஷ்டிட செய்யப்பட்டிருந்தால் அங்கு

8 கால விரதங்களும் விழாக்களும்

சென்று சனீஸ்வரனுக்கு விசேஷமாக அரிச்சணையெல்லூ வழி படலாம்.

சனீஸ்வரனுக்குரிய தானியம் எளிஞ், வரிசமி கறப்பு, வாகனம் காசம், எனவே கரியபட்டினை அவனுகிகுச் சாந்தி தலும், எளிஞ்சாதம் நிவேதணம் செய்தலும், காகத்துக்கு உணவுவிடுதலும் சனிகிழமைகளில் செய்யவேண்டிய காரி யங்களாகும்; உணவிலே நல்லெண்ணெய், மற்றும் எளி சேர்ந்த பதார்த்தங்கள் சேர்த்தல் நன்று:

இத்தினத்திலே என்னு, கறப்புத்துணி, நல்லெண்ணெய் முதலியவற்றைத் தானம் செய்வதால் சனி தோஷத்தை நீகிக்கலாம். செப்புப் பாத்திரத்தில் நல்லெண்ணெய் விட்டுத் தமது முகத்தை அதில் பார்த்துவிட்டு அதனைத் தானம் செய்யவேண்டும்.

ஏனைய விரதங்களுக்கு என்னெய் முழுக்கு விலக்கப் பட்ட ஒன்று. ஆனால் சனிவார விரதத்துக்கு என்னெய் தேய்த்து நீராடவேண்டும். “சனி நீராடு” என்பது ஒளாவு மொழி.

கறப்புத் துணியிலே எளிஞ்பொட்டமை கட்டி கூட ஸைச் சிறிய மண்சட்டியில் (கிட்டி) கைத்து நல்லெண்ணெய் விட்டு அதனைத் தீபமாக ஏற்றிச் சனிதோஷங்களுக்குப் பிரிதி செய்யலாம். இது முழுமையாக எரிந்து நன்றாக நீரைக்குமிபடி நிறைய நல்லெண்ணெய் விடவேண்டும். அரைகுறையாக எரிந்து பொருமுஷது கூடாது.

திதி விரதங்கள்

பெளர்ணமி - அமாவாசை

மாதந்தோறும் ஒவ்வொரு பெளர்ணமியும் ஒவ்வோர் அமாவாசையும் வருகின்றன, குரியனும் சந்திரனும் பூமிக்கு நேராக ஒரே பாகையில், ஒரேராசியில் சேர்ந்து நிற்கும் காலம் அமாவாசை. இரண்டும் நேரத்திருத்தினையில் 180° யில் நிற்பது பூரணம், பூரணம், பெளர்ணமி என்பன ஒரு பொருட்சொற்கள்.

இல்லிரு நாட்களும் பிதிரிகளுக்கு விசேஷமானவை. பொர்ணமியைத் தாயாருக்கும், அமாவாசையைத் தந்தையாருக்கும் உரியனவாகக் கூறுவர். சந்திரன் மாதரு காரகன்; குரியன் பிதுரு காரகன். அதனால் இல்லிதம் கறப்படுகிறது. (மாதுரு-தாய், பிதுரு-தந்தை)

அமாவாசையைப் பொதுகாகப் பிதிரிகளுக்குரியதாக கால்திருங்கள் பகரும். பெளர்ணமியையும் கொள்வது நாட்டு வழக்கில் வந்தது.

அபராண்பொழுதாகிய மாஸிக்காலம் பிதிரி களுக்கு குரியது. முக்கியமாக பிற்பகல் ஓன்றரை மணிக்கும் நாளிகு மணிக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் அமாவாசை வியாபகம் இருக்கும் போதுதான் அமாவாசைவிரதம் கொள்ள வேண்டும். இரு அமாவாசைகள் ஒரு மாதத்தில் வந்தால் பிந்தியதையே கொள்ள வேண்டும்.

மாதந்தோறும் இந்த விரதங்களை அநுஷ்டிக்க முடியாதவர்கள் சித்திரா பெளர்ணமி, ஆடி அமாவாசை ஆகிய இரு நாட்களிலும் விரதமிருப்பர். ஆடி அமர்களையில் கடல் நீர்த்தமாடித் தரிப்பணம் செய்வரி:

ஆடி அமாவாசையன்று சமையலில் காத்தோட்டிக்காயை அவசியம் சேர்ப்பர். இது எதற்காக என்பதற்குப் போதிய விளக்கங்கள் கிடைக்கவில்லை. நாட்டு வழக்கத்தில் இடையிட்டு வந்த இவ்வழக்கம் மருத்துவர்தியில் பயன் தருவதாகும். கசப்புச் சமையுடைய இது உடலுக்கு மிகவும் நல்லது. தொடரிந்துவரும் குளிர்காலத்துக்கு ஏற்றவகையில் நமதுடைலை ஆயத்தம் செய்ய வல்லது என்பர் கிளரி.

பெளரணமி- அமாவாசை இரண்டுமே கணத்த நாட்கள், நிறைவான நாட்கள், உபாசனைகள் ஜபதபங்களுக்கு விசேஷமானவை. சக்தி உபாசனைக்கு பெளரணமி அதி சிறப்பானது.

அமாவாசையை நற்காரியங்களுக்கு விலகிகுவரி, பெளரணமி நற்காரியங்களுக்கு உகந்தது. பாரதத்தின் சிவ பகுதிகளில் அமாவாசையையும் சுபநாளாகக் கொள்வதுண்டு.

சதுர்த்தி

சதுர்த்தி விரதம் விநாயகருக்குரியது. ஆவணிமாத விநாயக சதுர்த்தி சிறப்பானது. இதுபற்றிப் பின்னர் விபரிக்கப்படுகிறது.

மாதந்தோறும் வளர்பிறைச் சதுர்த்தியில் விநாயகரை வேண்டி விரதமிருப்பர். இந்நாளில் விநாயகர் ஆஸயங்களில் விசேஷ உற்சவங்கள் நடைபெறுகின்றன.

மாதந்தோறும் வரும் தேயபிறைச் சதுர்த்தி சங்கட மூர கணபதி விரதம் என்ற பெயரில் அநுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஷஷ்டி

ஜபபகி மாத வளர்பிறை ஷஷ்டித்தித்தி ஸகந்தஷுஷ்டியாகி கொண்டாடப்படும்பூ மார்த்தி மாத வளர்பிறைஷ்டி

விநாயக ஷஷ்டியாகக் கொண்டாடப்படும். இவ்விச்சல்லும் பின்னர் விபரிக்கப்படுகின்றன. மாதந்தோறும்வரும் வளர் பிறை ஷஷ்டித் திதிகளும் விரதத்தினங்களே. விநாயகர், சுப்பிரமணியர் இருவரையும் இவ்விரத நாட்களில் வழிபடுவர். முக்கியமாக மாதாந்த வளர்பிறை ஷஷ்டியை சுப்பிரமணியர் விரதமாகக் கொள்வதே மரபு.

ஏனையவை

ஏகாதசி, திரயோதசி (பிரதோஷ விரதம்) முதலிய இன்னும் பல விரதங்கள் திதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைப்பவை. அவை தனித்தனியே அவற்றின் சிறப்பு நோக்கி வேற்றடங்களில் விபரிக்கப்படுகின்றன.

“தியானத்தின்போது மூளை அனுக்களின் பலம் கூடுகிறது. தினமும் பதினெட்டு நிமிடங்களாவது தியானம் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். காலை யிலோ மாலையிலோ எப்போது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். தியானத்தின்போது அவசரம் இருக்கவே கூடாது. ஏதாவது ஒரு வேலையைச் செய்ய மனதில் நினைத்துக் கொண்டு தியானம் எச்சம் ஆரம்பிக்கக் கூடாது. உணவு உட்கொள்வதற்கு முன் செய்ய வேண்டும். உணவு உண்ட பிறகு முன்று மணிநேர இடைவெளி வேண்டும்”

டாக்டர் ராமமூர்த்தி, (நரம்பியல் நிபுணர்)

நட்சத்திர விரதங்கள்

வைகாசி விசாகம்

வைகாசிமாத விசாக நட்சத்திரம் முருகப் பெருமான் உதித்திர பெருநாளாகும். இத்தினத்தில் முருகன் ஆவயங்களில் விசேஷ அபிஷேகம் பூஜை கள் நடைபெறும்.

யமதர்மராஜனின் திலமாசி இதணக் கொண்டாடும் வழக்கமும் சில இடங்களில் உண்டு. சித்திரைச் சித்திரையில் யமனின் கணக்கப்பிள்ளையாகிய சித்திர குப்தனை வழிபட்டு விட்டு வைகாசி விசாகத்தில் யமதர்மராஜனை வழிபட்டு நரபெயத்திலிருந்து மீட்சிபெற வேண்டுமென்பது பொருத்தம்தானே.

பௌத்த பத்தவரும் 'வைகாசி' என்று இந்நாளைக் கொண்டாடுகிறார்கள். ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரில் முதல்வான் நம்மாழ்வார் அவதரித்ததினை இது என்பதால் வைஷ்ணவர்களும் இத்திருநாளைக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

ஆணி உத்தரம்

உத்தர நட்சத்திரம் நடராஜப் பெருமானின் பெருநாள். வருடத்தில் வரும் ஆறு நடேசரபிஷேகங்களில் இது வும் ஒன்று. மாஸிக்காலத்தில் விசேஷ அபிஷேகமும் மறுநாள் அதிகாலையில் ஆணி உத்தர தரிசனமும் நடைபெறும்.

ஆடிப்பூரம்

அம்பாளின் திருநாளி ஆடிப்பூரம். அபிஷேகயீன் தூண் தினமென்றும் ருதவாகிய தினமென்றும் (அகிலத்தை ஆண்

டருளப் பக்ஞவும் பெற்றதினைப்) சாதாரண மக்கள் இது தினத்தைக் கொண்டாடுவர். மஹாலக்ஷ்மியின் அவதாரமாகிய ஆண்டாள் அவதரித்ததும் இத்தினத்தில்தான். அம்மன் கோயிலிகளில் விசேஷ அபிஷேக ஆராதனைகளும், உற்சவங்களும் நடைபெறுகின்றன. ஆடிப்பூரம் வெள்ளிக்கிழமையில் வருவது பிச விசேஷம்.

ஆவணி அவிட்டம் (உபாகர்மம்)

இரு பிறப்பாளர் என்று கொல்லப்படும் பிராமணர் முதலியவரிகள் உபநயனம் என்ற சடங்கின் மூலம் இரண்டாவது பிறப்பை அடைவதாகக் கொள்ளப்படுகிறது. புனூல் அணிந்து மந்திராபதேஶம் பெறுவதே உபநயனமாகும்.

உபநயனம் செய்தவர்கள் வருடத்தில் ஒரு தடவை முறைப்படி சிரிக்கக்கூடிடன் மந்திர சகிதமாகத் தமது பழைய புனூலை அகற்றிப் புதிய புனூலை அணிந்து விசேஷ தரிப்பணம் வேதாரம்பம் முதலியன் செய்வாரிகள். இதனை உபாகர்மம் என்பார்.

பிராமணரிகளில் ஒவ்வொரு பரம்பாரேயினர் சிறப்பாக ஒவ்வொரு வேதத்தினைப் பின்பற்றுபவர்களாக இருப்பார். இவ்வடிப்படையில் இருக்கு வேதிகள், யகர் வேதிகள், சாம வேதிகள் என இவர்கள் அழைக்கப்படுவார்.

யகர் வேதிகள் ஆவணி அவிட்டநாளில் தமது உபாகர் மத்தைச் செய்வாரிகள். பெளரினமியும் இந்தானிக் கேரந்து வருவது வழக்கம். இத்தினத்தில் ஏதாவது தோழுமிகுப்பின் ஆடிப் பெளரினமியில் அல்லது பூட்டாதிப் பெளரினமியில் உபாகரிமம் நடைபெறும். பஞ்சாவிகளிகளில் இத்தினம் கணிக்கப்பட்டிருக்கும்:

இருக்கு வேதிகள் ஆவணிமாதத் திருவோண நட்சத்தி ரத்திலும், சாமவேதிகள் ஆவணிமாத அதிதநட்சத்திராழும் பஞ்சமித்தியும்கேர்ந்த நாளிலும் உபாகர்மம் செய்கிறார்கள்,

உபாகரிமத்துக்கு மறுநாட்டாலே எட்டார மணிக்கு முன்பு ஆயிரத்தொட்டு காயத்திரி மந்திர ஜபம் செய்ய வேண்டும். காயத்திரியே ப்ராமணர்களின் மிக உயர்ந்த செலவு மாக்கும்:

ஆவணி ஒணம்

திருவோண நட்சத்திரச் சம்ஹாவிஷ்ணுவுக்குரியது. (திருவாதிகர சிவனுக்குரியது. இரண்டுக்கும் மட்டும் திரு என்ற அடைமொழி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது) ஆவணி மாதத் திருவோண நட்சத்திரத்தை வைஷ்ணவர்கள் மிக விசேஷமாகக் கொள்வர். கேள்வத்தில் இதை ஒரு பண்டிகையாகவே (ஒணம் பண்டிகை) கொண்டாடுவர். இந்நாளில் வீட்டுக்கு வருவோருக்கு விருந்துபசாரங்கள் செய்து புது வள்ளிரம் வழங்கி என்று மகிழ்ச்சியுடன் ஆரம்பியும்.

தைப்பூசம்

தைப்பூச நன்றேள் சிவசக்தி ஐக்கியத்தையும் மேம்பாட்டையும் விளக்கும் புனிதமான ஒரு பெருநாளாகும். தைமாதம் உத்தராயண காலத்தின் ஆரம்பம். உத்தராயணம் தேவர்களின் பாற்பொழுதென்பதால் தை மாதம் அவர்களது காலைப்பொழுதாகும்.

சிவரமிசமான குரியன் மர ராசியில் இருக்க, சுக்தி அம்சமான சந்திரன் கடகராசியில் (பூரநட்சத்திரப்) ஆட்சிரெற்றிருக்க குரிய சந்திரர்கள் பூரிக்கு இடபுறமும் சேந்து கொட்டில் நிற்றுக் கைப்பூசத்துடனின்று பெளரணமியீல் நிகழும்.

உள்ளிசெருஷ்டி ஆரம்பமானது இத்தினத்திலேதான். ஆண்டவன் முதலில் ஜலத்தையே படைத்தார். அதிலிருந்து பிரமாண்டம் உருவானது. இதனை நீணவுட்டப் பல ஆலயங்களில் இத்தினத்தில் தைப்போற்சும் நடைபெறவதுண்டு.

கிவசக்தி ஜக்கியமான முருகப்பெருமான் மாட்டினால்
பெறும் தினமாகவும் இது அகமதீரது, முருகன் ஆலயங்களில்
அபிஷேகம், திருவிழா முதலினால் நிற்கதப்படுகின்றன.
முருகனை வேண்டிப் பலர் இந்நாளில் விரதமிருப்பர்.

வாயுபகவானும், வருணைதவனும், அக்கினிதவனும்
ஒரு சமயம் தமது வலிக்கமயைப்பற்றிப் பெருப்பேசித் தம
முன் போட்டியிட்டனர். அப்போது அவர்களாகுகில் ஒரு சிறு
துரும்பு காணப்படவே வாயுபகவான் அதனை அசைக்க
முயன்று தோற்றார். அக்கினிதவன் எரிக்கமுயன்று தோற்
ார்; வருணபகவான் அதனை நீண்ட முயன்று தோற்றார்.
மூவரும் இதுகண்டு திங்கத்து அசைவற்று நின்றனர். அப்
போது நாரதமுனிவர் அங்கு தோன்றி எல்லோருக்கும்
மேலான பரம்பொருட்சக்திக்கையைப்பற்றி எடுத்துரைத்து அவர்
களது கரிவத்தையடக்கினார். தைப்பூசநஸ்னாளில் அவர்களது
அருட்சக்தி அதிகரிக்க அருள்செய்வதாக ஆண்டவன் வாக்களித்தார்.

பகஞ்சவி, வியாக்கிரபாதர் முதலாளேரி தரிசிக்கச் சிவ
பிரான் ஆனந்தகாண்டவமாடியதும் தைப்பூசநாளிலேதான்.
இப்புனித நாளில் யாவருடைய அசைகள்கியம் நீங்கி ஆரோக்கியமும்
ஆர்றலுடைய பெறுவர். ‘தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்’
என்ற வாக்கியதிற்கிணங்கத் தை பிறந்த சிலநாட்களில்
இத்தினமும் தோன்றிப் புத்தணர்ச்செய்யுட்டி மனவாழ்வில்
மகிழ்ச்சியையும் சகல மங்கலங்களையும் ஊட்டுகிறது;

* பெண்டீளாக்கணக்கு முக்குக்குத்துதல் மற்றும் நற்காரி
யங்களை நாட்காரியமாக ஆரம்பித்தல் திருமணத்துக்குப்
பெண்பார்த்தல் முதலியவற்றுக்கு இந்தியத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பார்.

தைப்பூசநாள் விரதக்கட்டுப்பாடுகள் குறைந்த-ஆனால்
வழிபாடு, திருவிழா இவற்றேடு கூடிய - இனிய ஒரு கொண்டாட்டமாக மலரிகிறது.

“யெப்பூச மொண்கன் மடநிலைர் மாமினீக்
கைப்பூச நீற்றுன் கபாலீச் சரமமரிந்தான்
நெய்ப்பூச மொண்புமுக்கல் நேரிழையாரி கொண்டாடும்
நைப்புஷம் காணுதே போதியே பூமிபாவாய்”

— திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

மாசிமகம்

மாசிமாதத்திலிலரும் மகநட்சத்திரம் கிறப்பான ஒன்று.
ஒரு சமயம் வருணபகவானைப் பிடித்த பிரய்மஹத்தோஷம்
அவுரைச் சமுத்திரத்தினுள் கட்டிவைத்திருந்தது. ஒதவரி
களின் வேண்டுதலுக்கிணங்கிச் சிவபிரான் எழுந்தருளி வரு
ணனின் கட்டட அறுத்தருளினார். அத்தினம் மாசிமகம்,
வருணன் அப்போது சிவபிரானிடம் “இந்த மாசிமகநாளில்
சமுத்திரம், நதி முதலியவற்றில் புண்ணிய தீர்த்தமாடு
வோரின் பாசத்தனைகளை நீக்கி முத்திகொடுக்கவேண்டும்”
என்று பிரார்த்தித்தான்.

தக்கன் மகன் தாக்காயணியாக உமாதேவியார் அவத
ரித்த நாளும் மாசிமகம் என்பர். பிரஹஸ்பதி என்னும்
வியாழபகவான் மகநட்சத்திரத்துடன் கூடி கும்பஶாசிக்குச்
செல்லும்போது மஹாமகம் என்னும் புண்ணியாலம் ஏறி
படும். இவ்விதம் பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு ஒருமுறை
வருகிறது. மஹாமகம் என்பது மாமாங்கம் என மருவி
மழங்குகிறது. இது பாரதத்தில் குமபகோணத்தில் வெளு
சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும். வட இந்தியாவில் இதனைக்
கும்பமீனா என்று பெருளிமாவாகக் கொண்டாடுவர். (கும
பமாதத்தில் மாசியில் நிகழுகின்ற கூட்டம் என்பது
பொருள்)

மாசிமகத்தில் விரதமிருந்து அன்னதானம் செய்தால்
ஆன் குழந்தை பிறக்கும் என்றாறு நம்பிக்கை உண்டு.

“மடலாரிந்த தெங்கின் மயிலையாரி மாசிக
ஏட்சாட்டுக் கண்டான் கபாலீசர மநரிந்தான்
அடலா ஞேராரும் அடிகள் அடிபழவி
நடமாடல் காணுதே போதியோ பூமிபாவாய்”

—திருநூனம்பந்தசவாமிகள்

ஏனையவை

சித்திரரச் சித்திரர, சித்திரரப்பரணி, ஜப்பசிப்பரணி,
ஜப்பசி உத்தரம், கார்த்திகைக் கார்த்திகை, மார்கறித் திரு
வாதிரை, பங்குனி உத்தரம் முதலியனவும் நட்சத்திர விர
தங்களே. இவை தனித்தனியே விவரறிஞ் சிறப்பு நோக்கி
வேறிடங்களில் விபரிக்கப்படுகின்றன.

“யார் வாழை இலையிலேயே சாப்பிட்டு வருகி
ஒருகளோ அவர்களுக்குத் தலைமுடி கறுப்பாகவே
திருக்கும். சீக்கிரத்தில் நகரக்காது. வாழையிலை
யில் தனலக்ஷ்மி வாசம் செய்வதாகப் புராண வர
லாறு. வறுமை, கஷ்டங்கள் நீங்கவேண்டுமானால்
வாழை இலையிலேயே சாப்பிட வேண்டும். இப்பழக்
கம் மேற்கொண்டவர்கள் லக்ஷ்மி கடாட்சம் பெறு
வார்கள் என்பது திண்ணனம். அத்துடன் வாழை
இலையில் சாப்பிடுவதால் முகம் பளபளப்பாகி அழ
கும் வசீகரமும் உண்டாகும். பித்த - சிலேட்டும்
வி - ரதிகள் தணியும்.

“பெண்கள் கோயிலில் தீர்த்தம் வாங்கும் போது இடக்கைக்கும் வலக்கைக்கும் நடுவில் முந் தானை நுனியை வைத்துத் தீர்த்தம் வாங்க வேண்டும்”

முந்தானையைத் தொங்கவிட்டு நடக்கக் கூடாது. இமுத்துச் சுருக் வேண்டும்: முந்தானை ஆழங்கு கடும்பறும் ஆடிப்போகும் என்று சொல்வாரீகள்,

சுமங்கலிப் பெண்கள் ஸ்நானம் செய்யும்போது வெறும் தலையில் குளிக்கக் கூடாது. சிறிது மஞ் சளை உரைத்து முகத்தில் பூசிக்கொண்டுதான் தலை முழுக் வேண்டும்.

குத்துவிளக்கேற்றும் போது ஒரு முகத்துக்கு மட்டும் திரிபோடக் கூடாது. ஓரண்டு திரிபோட்டு ஒரு முகம் ஏற்ற வேண்டும்.

— மங்கை, டிசம் 82

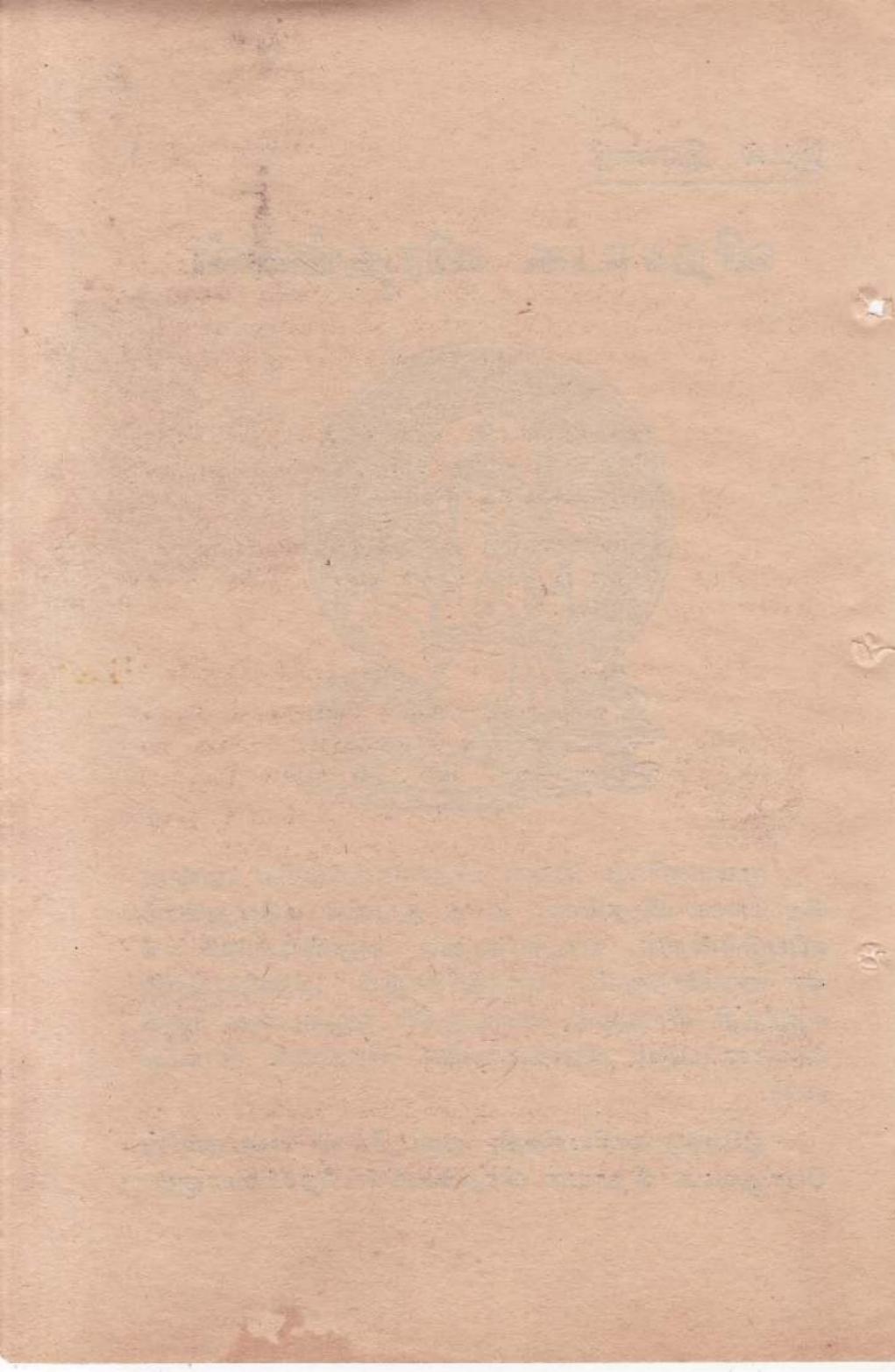
இயல் இரண்டு

விநாயக விரதங்கள்

மும்மணிகள் போல விநாயகருக்குரிய மூன்று சிறப்பான விரதங்கள் இந்த இயலில் எடுத்துரைக் கப்படுகின்றன. வாரந்தோறும் அநுஷ்டிக்கும் கக் கிர வாரவிரதமும், மாதந்தோறும் அநுஷ்டிக்கும் சதுர்த்தி விரதமும், வருடத்தில் ஒருநட்டைவ கைக் கொள்ளப்படும் விநாயகஷஷ்டி விரதமும் அவையாம்.

நினைத்த காரியசித்தி, தடைநிக்கம் என்பனவே பொதுவாக விநாயக விரதங்களின் நேரக்கமாகும்.

விநாயகர் சுக்கிரவார விரதம்

விநாயகப்பெருமானைவேண்டி நினைத்தகாரிய சித்திக்கா
ச எழும், தடைநீக்கித்துக்காகவும் வெள்ளிக்கிழமைதோறும்
அநுஷ்டிக்கப்படுவது இந்த விரதம். வைகாசிமாத வளர்பிறை
யில் வருங் முதலாவது வெள்ளிக்கிழமையில் இவ்விரதம்
ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும்:

(நூத சுக்கிரவாரவிரதம் ஐப்பகிமாத முதல் வெள்ளி
யிலும், உமா சுக்கிரவாரம் சித்திரைமாத வளர்பிறைமுதல்
வெள்ளியிலும் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன.)

இரவு ஒருநேரம் பாலிபழும் அல்லது பலகாரம் உட்
கொள்வது நன்றா, இயலாதவரீகள் பகளி ஒருநேர உணவு
உட்டு விரதமிருக்கலாம்.

விநாயகஷஷ்டி விரதம் (பெருங்கலை விரதம்)

கார்த்திகை மாதத் தேய்பிறைப் பிரதமம்
முதல் யார்கழி மாத வளர்பிறை ஷஷ்டி வரை
யிலாண் இருபத்தொருநாள் விரதம் இது.

[ஆரம்பமும் முடிவும் முக்கியமே தவிர
சிவகாலங்களில் நாட்குறைவதுமுண்டு.]

முத்தொஞ்சமயம் மஹாஷிஷ்ணு பொய்ச்சாட்சி சொன்னதாகி தமக்கேற்பட்ட சாபம், விநாயகரை வணக்கி நீங்கிப்பெற்றார். இச்சாபம் நீங்கப்பெற்ற தினமாகிய மார்கழி மாத வளர்பிறை ஷஷ்டிநாளே விநாயக ஷஷ்டியாகும்; இந்நாளை இறுதியாகக்கொண்ட இருபத்தொருநாள் விரதத்தைப் பெருங்கலை விரதமென்பர்.

முதல் இருபதுநாளும் மத்தியாணம் ஒருபொழுது மட்டும் போசனம் செய்யவேண்டும். இரவு பாலிபழும் அல்லது பலகாரம் கொள்ளலாம்; தினமும் விநாயகருக்கு இளநீர்,

கரும்பு, மோதகம், அவஸ், எளிஞருண்டை என்பன நிலே தனம் செய்து விநாயகரி சரிதம்கூறும் பெருங்கதை, விநாயகர் புராணம் முதலியவற்றைப் படித்தும் கேட்டும் விநாயகரகவல், விநாயக கவசம் போன்றவற்றைப் பாராயணம் செய்தும் வழிபாடு செய்தல் வேண்டும்.

இறுதிநாள் விசேஷ பூஜை வழிபாடுகள் செய்து உபவாசமிருந்து மறுநாள் பார்த்தை செய்யவேண்டும்.

இவ்விரத ஆரம்பநாளில் இருபத்தோரிமூலினான விரதக் காப்பினை ஆண்கள் வலது கையிலும் பெண்கள் இடது கையிலும் கட்டிக் கொள்ளவர். இவ்விரதத்துக்கும் ஸ்கர்த ஷஷ்டி விரதத்துக்கும் மட்டும் விரதாரம்பத்தில் பனித்திரமணிந்து சங்கலபம் செய்யும்போது காப்புக் கட்டும் வழக்கம் உண்டு. இக்காப்பு விரதம் முடிந்த மறுநாள் அதாவது பார்த்தையில்லை காலை பனித்திர விசரித்துத்துடன் அவிழுக்கப்பட வேண்டும்.

(வரசங்குமிலிரதம், கேளரிலிரதம் ஆகியவற்றுக்கு விரதமுடிவில் காப்புக் கட்டி அடுத்த வருட விரத நாளில்தான் அவிழுப்பது வழக்கம்.)

கந்தபுராணம், விசித்புராணம், உபதேசகாண்டம் ஆகியவற்றிற்காணப்படும் இவ்விரத மகிளமையை பிள்ளையார்க்கதை என்ற பெயரில் வரதபண்டிதரவரிகள் தனி நூலாக வும் செய்திருக்கிறார்:

முனினாரு சமயம் விக்கிரமாதித்த மனைனின் மனைவி யருள் ஒருத்தியான இலக்கணகந்தரி என்பாள் தான் அநுஷ்டித்து வந்த விநாயகஷஷ்டி விரதத்தை இடையிலே கையிட்டு அந்த விரதக் காப்பையும் அவிழுத்து வீசிவிட்டாள். அன்றிலிருந்து அவள் அடேனக கஷ்டமிகளுடைந்து மன்னாரு விலக்கப்பட்டுக் காட்டையடைந்தாள். அவள் விசிப் காப்பு ஒரு அவரைக்கொடி மீது விழுந்தது. அவரைக் கொடியோ அளவின்றிக் கெழுத்து வளர்ந்தது. அந்த அவ

ஏரக் கொடியிற் கிடந்த விரதகி காப்பைக் கண்டெடுத்த பணிப்பெண்ணென்றத்தி தான் அதனைக் கையில் கட்டி விரதம் நூல்ஷ்டித்தான். அவ்விரத பலனாக அவளை மன்னன் மணற்று அரண்மனை சேர்த்தான்.

காட்டில் கலைந்த இலக்கணசுந்தரி அங்கொரு முதாட்டியின் அறிவுறைப்படி விநாயகவுட்டி. விரதத்தை மறுபடி தொடங்கி முறைப்படி நோற்றுள். அந்நாளில் காட்டிற்கு வேட்டையாட வந்த விக்கிரமாதித்த மன்னனும் களைப் புற்றுத் தண்ணீரருந்த இவளிருந்த குடிலை நாடினான். அங்கு இலக்கணசுந்தரியைக் கிண்டு மறுபடி அவளை மனம் செய்து அழைத்துச் சென்றான்.

இருபத்தொரு வருடம் இவ்விரதம் அநுஷ்டித்த பின் உத்தியாபனம் செய்யலாம். இயலாதவர்கள் ஏழுவருடமா வது கைக்கொள்ளலாம்;

விநாயக சதுர்த்தி

விநாயக விரதங்களுள் மிக விசேஷமானது இது; இந்துக்கள் யாவரும் விருப்பி அநுஷ்டிக்கும் விரதம், விநாயகர் ஆலயங்களில் சிறப்பாக வழி ஏணைய ஆலயங்களில் பொதுவாகவும் இவ்விரதநாளிலே விசேஷ அபிஷேகம் பூஜை வழி பாடுகள் நிகழ்கின்றன. எனினும் இவ்விரதத்தினைப் பூஜை வழிபாடுகளுடன் இல்லங்களிலும் கைக்கொள்வது நன்றா. விநாயகப்பெருமான் உற்பவமான தினம் இது என்பது.

ஆவளிமாத வரார்பிறைக் கழுத்தித் திதியன்று இவ்விரதம் அநுஷ்டிக்கப்பட வேண்டும். மத்தியாளத்தில் சதுர்த்தி நிற்றல் அவசியம்.

கந்தபுராணத்தில் சிறப்பீத்துக் கூறப்படும் இந்த விரதமானது குதமுளிவரால் பஞ்சபாண்டயருக்கு உபதேசிக்கப்

பட்ட பெரும்மனை உடையது. துரியோதனால் கொரவரி களின்கொடுமையிலே பாண்டவர்கள் வனவாசம் செய்ய நேர்கிறது: காட்டிலே மிகுந்த கஷ்டமும் மலவேதனையும் அடைந்திருக்கும் நிலையில் குதமுனிவரை ஒருநாள் சந்திக் கிறுர்கள்.

அப்போது தருமரி தமது கஷ்டங்கள் நீங்கிச் சுகமாக வாழ வழிகெட்டுகிறார்: சதற்கு வழியாக இந்த விநாயக சதுரித்தி விரதத்தை உபதேசிக்கிறார் குதமுனிவர். அது மட்டுமல்லாமல் இந்த விரதத்தை முடிபு அநுஷ்டித்துப் பயன்பெற்றவரிகளின் வரலாற்றையும் எடுத்துக் கூறுகிறார்.

தமயந்தி நளனை மீண்டும் அடைந்ததும், கிருஷ்ணர் ஜாம்பவதினையும் சியமந்தகமணியையும் பெற்றுக்கொண்டதும், இராமன் சிவதயை மீட்டதும், இந்திரன் அகரப் பஷ்டதய வென்றதும், பகிரதன் கனிகையைப் பூமிக்குக் கொண்டுவந்ததும் இந்த விரத மகிழமயினுஸ்தான் என்று விளக்கினார்.

இதனைக்கேட்ட பாண்டவரும் முறைப்படி விநாயக சதுரித்தி விரதத்தைக் காட்டிலேயே அநுஷ்டித்து உரிய காலத்தில் ஆட்டி அதிகாரத்தைப் பெற்றனர்; இஷ்ட சித்திகளைப்பெற- நினைத்த காரிய சித்தியை விரும்புவோர் இவ்விரதத்தைக் கைக்கொள்ளலாம்.

அதிகாண் துயிலெழுந்து நீராடி நித்திய கர்மாநுஷ்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு பிராரித்தனை வழிபாடுகள்: ஆயை தரிசனம் முதலியவற்றில் ஈடுபடவேண்டும். மத்தியானம் ஒருபொழுது உண்ணலாம்; மல்லெண்ணெண்ட சேர்க்கைக்கூடாது என்பது விதி. இரவு பட்டினி இருக்க முடியாத வர்கள் பால்பழும் அல்லது பக்காரம் உண்ணலாம்.

வீட்டிலே பூஜைவழிபாடுகளுடன் விரிவாக இந்த விரத மிருக்க விரும்புவோர் வீட்டிற்கு சுசான் திக்கில் பக்காணி

யால் மெழுசித் தூப்பமயாக்கப்பட்டு வெள்ளிகட்டிடி தயார் செய்யப்பட்ட ஓரிடத்தில் அல்லது பூஜை அறையிலே மாவிலை தோரணங்களாலும் சிறிய வாழைமரம் முதலிய வற்றாலும் அலங்கரித்து அவ்து ஐந்து கும்பங்களை முறைப் படி ஸ்தாபித்து சித்திகணபதி, வித்தியாகணபதி, மோகஷ கணபதி, மஹாகணபதி ஆகியமுரித்திகளைப் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜைகளை நடத்தலாம்.

தத்தமக்குரிய ஏரோகித்தரை அல்லது அருகிலுள்ள ஆலய அரிச்சகலர் அலமுத்து இந்தப் பூஜையைச் செய்விக்கலாம், சங்கல்பத்துடன் ஆரம்பித்து பிராமண அநுக்ஞை, விக்ஞேனி வர பூஜை, புண்யாக வாசனம், பஞ்சகவ்யபூஜை முதலிய பூரிவாங்கக் கிரியைகளிலிருந்து ஆவாஹங்கி சரவோபசார பூஜைகளையும் செய்து தீபாராதனை நமஸ்காரங்களுடன் நிறைவு செய்யலாம்.

விசேஷ நிவேதணங்களாக அறுக்கவை உணவும், தேஷ காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் என்பனவும் சொல்லப்பட டிருக்கின்றன. நாவறபழம், விளாப்பழம், வாழைப்பழம், கரும்புத்துண்டு, வெள்ளரிப்பழம், அப்பம், மொத்தம். கொழுக்கட்டை ஒவ்வொன்றிலும் இருபத்தொன்று என்ற எண்ணிக்கையில் படைத்து நிவேதணம் செய்ய வேண்டும். (வெள்ளரிப்பழத்தை இருபத்தொரு குண்டுகளாக நறுக்கி வைக்கலாம்.)

நீராயகசதுர்த்தி பூஜையில் இன்னெரு முக்கிய அம்சம் இருபத்தொரு பத்திரம், இருபத்தொரு புஷ்பம், இருபத்தொரு அறுகம்புதி எண்பவற்றால் தனித்தனியாக அரிச்சித்தலாம். இறைவனை அவரது பலவித நாமங்களையும் சொல்லி ஒவிகாரத்துடன் உச்சரித்து வணக்கம் செலுத்துவதே அரிச்சனையாகும்; ஒவ்வொரு நாமம் சொல்லும் போதும் ஒவ்வொரு பத்திரம் அல்லது புஷ்பம் சமர்ப்பித்தல் மாசு.

இல்லித விசேஷ அரிச்சனைச்சூரிய நாமங்களும் அவற்றுக்குரிய பத்திர புஷ்பங்களின் பெயரிகளும், அங்கபூஜைக்குரிய நாமங்களும், அங்கங்களும் (ஒவ்வொரு நாமங்களையும் சொல்லி மூர்த்தியின் திருவுருவத்தில் அல்லது பட்டத்தில் அந்தந்த நாமத்துச்சூரிய அங்கங்களில் பூணிடு அர்ச்சித்தல் அங்கபூஜையாகும்.) பின்னே அநுபந்தம் இரண்டில் தரப்பட்டுள்ளன.

அரிச்சனைகளின் பின் வேதபாராயணம், தேவாரபாராயணம், விநாயகரித்தி பாநாயணம் என்பவற்றையும் செய்து உத்வாசனம் செய்து (துப்பத்தில் ஆவாகளம் செய்து வழி பட்ட மூர்த்தியை அவரது யதாஸ்தானத்துக்கு அனுப்புதல்) அரிச்சகருசிக்குரிய தாப்புல தகூணைகளை வழங்கி, விருந்தினர் ஆடியவரி, ஏழைகள் ஆகியோருக்கும் உணவிட்டு அதன்பின் உணவாகுந்ததல் முறை:

மேலே விநாயகரி துதி என்ற இடத்தில் பதிஞ்சேராம் திருமுறையிலுள்ள விநாயகரி துதிப்பாடல்கள், விநாயகரி வைசம், பின்னோயார்களை (ஒள்வையார்) முதலியவற்றைப் பாடலாம்.

மாத சதுர்த்தி விரதம்:-

மாதந்தோறும் வருகின்ற பூரிவபட்சச் சதுர்த்தி நாட்களும் விநாயகருக்குரிய விரத நாட்களே. சதுர்த்தி விரதம் எனப்படும் இந்த நாட்களிலும் விரதமிருப்பது மிக விசேஷமானதாகும். அவ்வாறு அநுஷ்டிக்க முடியாதவரிகள் விநாயக சதுர்த்தி எனப்படும் ஆவணிச் சதுர்த்தி நாளில் விரத மிருக்கலாம்.

மாதந்தோறும் விரதமிருக்க விரும்புவோர் ஆவணி சதுர்த்தியிலே பூஜைவழிபாடுகளுடன் சநிக்ளப்பூர்வமாக ஆரம்பித்து (இன்ன காரணத்துக்காக இந்த விரதத்தை நான் இத்தனை வருடம் கைக்கொள்வேன் என்று சந்தறப்ப

பூண்டு) முறைப்படி தவருமலி தொடரிந்து கைக்கொள்ள வேண்டும். இருபத்தொரு வருடம் விரதமிருப்பது நன்று. இயள்ளதனின் ஏழுவருடங்கள் அநுஷ்டுக்கலாம். அவ்விது இருபத்தொன்றுக்குச் சூறையாமல் மாத சதுர்த்தி விரதமிருந்து அதையடுத்துவரும் ஆவணிச் சதுர்த்தியில் நிறைவு செய்யலாம்.

விரத உத்தியாபனம்:-

குறிப்பிட்ட கால எல்லை முடிந்ததும் அதாவது தாழ கைக்கொள்வதாகக் கருதிய வருடம் நிறைவு பெற்றதும் முறைப்படி விரதத்தை முடித்து, விரதபலனைத் தருமாறு வேண்டுதல் செய்தலே விரதோத்யாபனமாகும்;

முன்பு கூறப்பட்ட விதமாக வீட்டிலே பூஜைவழிபாடு கள் செய்யும்போது தங்கம், வெளினி, செம்பு இவற்றிட ஏதாவதோரு உலோகத்தில் விநாயகர் திருவருவத்தைச் செய்து வைத்து ஆவாகனம் செய்து பூஜை நடத்த வேண்டும். அன்று உபவாசமிருந்து மறுநாட்காலை புனர்பூஜை யின் பின் (மீண்டும் பூஜை செய்தல்) உத்வாசனம் செய்து அரிச்சகருக்குரிய தச்சினைதாமிழ்பூலங்களுடன் உலோகப் பிரதி கம்யையும், கும்பபொருட்களையும் வேட்டி சால்வை முதலிய தானங்களையும் வழங்கி இதன்பின் மாலேயல்வரபூஜை செய்து (சிவனடியாரிகளுக்குத் திருவமுது செய்வித்தல்) தாழும் காலை எட்டரை மணிக்கு முன்னதாகப் பாரனை செய்து விரத பூர்த்தி செய்யலாம்.

விரத உத்யாபன சமயத்தில் பூஜையை ஆரம்பிக்கும் போது “வருதோத்யாபன காலே யடோகிதபல சித்யரிதிதம் விசேஷ பூஜாம் ஆசாரியமுகேள் அஹம் அத்ய கரிஷ்ணே” (விரதபூர்த்தி காலத்தில் சால்திரத்தில் கூறியபடி விரதத்தி திற்குரிய பலன்கள் எனக்குச் சிந்திக்க வேண்டுமெனக் கருதி இந்தப் பூஜையைச் செய்கிறேன்.) என்று சந்தேகப்படுத்துடன்

ஆரப்பித்து முடிவில் அரிச்சகருக்குரிய தானம் வழங்கும் போது, “ப்ரதிமாம் வஸ்தர சம்யுக்தாம் கும்போபகரணையுதாம், துப்யம் தாஸ்யாமி விப்ரேந்த்ர யதோக்த பலவேதாபவ” (பிரதிமை, வஸ்திரங்கள், கும்பப்பொருட்கள் முதலிய தானங்களை மகிழ்ச்சியுடன் பிராமி மேனைத்தமருக்கு வழங்குகிறேன். இவ்விரதத்திற்குச் சொல்லப்பட்ட பலங்கள் எனக்கு உண்டாக்கட்டும்.) எனிறு பிராரித்திக்க வேண்டும்.

பூஜை முடிவில் கும்பத்தால் யஜநானங்குத் தீர்போன்ற கம் செய்வித்தலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உலோகப் பிசுதிமை செய்வதற்கு வசதியில்லாதவரிகள் களிமன்னால் செய்து வழிபட்டபின் அதனை நீர்நிலையில் விட்டு விடலாம்;

விரதோத்யாபன காலத்தில் இவ்வாறு வீட்டிட பூஜைகள் செய்ய வசதியில்லாதவரிகள் ஆலயத்துக்குச் சென்று அபிஷேகம், பூஜை, அர்சனை, உற்சவம் முதலியன் செய்வித்தபின்- அல்லது குறைந்த பட்சம் விரதோத்யாபனத்துக்குரிய சங்கல்பத்துடன் சஹஸ்ர நாமார்ச்சனையாவது செய்து அரிச்சகருக்குரிய தாம்பூல தக்கிளைகள் தானங்களை வழங்கி முன்கூறியவாறு விரதபவளைத் தருமாறு பிராரித்தித்து விரத பூர்த்தி செய்யலாம்.

துளசி மாடத்திலிருந்து பூஜைக்கு வேண்டிய துளசியை ஒடிக்கக்கூடாது. துளசி மாடம் பூஜைக்குரியது. பத்திரத்தேவைக்கு வேண்டிய துளசியை தனியாக வேறு துளசிசீடிகளிலிருந்து பறிக்க வேண்டும்.

இயல் முன்று

சிவ விரதங்கள்

சிவவிரதங்கள் என்று ஒன்னாபது விரதங்களை நாவலரவார்கள் எடுத்துக்கொக்கிறார். இவற்றை நவவிட இன்னும் சில விரதங்களும் இந்த இயலில் இயம் பப்படுகின்றன. திருமணப்பேறு, மாங்கல்யச் சிறப்பு முதலிய வளக்கீப் பேறுகளைக் குறித்து அநுஷ்டுக்கும் விரதங்களும் இவற்றுள் அடங்குமெனினும் பொதுவாக ஆங்மீக நல்க, வீட்டின்பப்பேறு என்பனவே சிவவிரதங்களின் முக்கிய நோக்கஸ்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

சோமவாரவிரதம்

சோமவாரவெங்பது திங்கட்கிழமை. கார்த்திகைமாத முதற் திங்கட்கிழமையில் ஆரம்பித்துத் திங்கட்கிழமை தேவநும் அனுஷ்டித்துப் பெறுவது சோமவாரவிரதம். (கார்த்திகை மாதத் திங்கட்கிழமை மட்டுமே சோமவாரம் என்று தவருக நினைப்பவர்கள் பலர்.)

இதில் உபவாசம் உத்தமம், இயலாதவர்கள் இரவு ஒரு பொழுது போசனம் செய்யலாம். ஆதவுமியலாதவர்கள் பகல் பண்ணிரண்டு மணிக்கு மீதி போசனம் செய்து, பகல் முழு தும் பட்டினியிருந்து மாலை சிசாலபதரிசனம் செய்து வீட்டிலும் விளக்கேற்றி வணக்கிப்பின் போசனம் செய்து பெரும்பாலும் ஞானி அக்கூஸ்ரூப முனை, உபவாசமாக இருப்பவர்கள் விரதத்திற்கு முதல் நாளி ஒரு பொழுது உணவுடன் விரதமிருந்து உபவாசத்துக்கு மறுநாளி காலை எட்டரை மணிக்குண் பார்ஜைன் செய்ய வேண்டும். பார்ஜைன் யிலைஞரும் மறுபடி உணவு கொள்வதும் தகாது. இரண்டு பாலிபழும், பலகாரம் என்பன உண்ணவாம். இது உபவாச விரதங்கள் யாவற்றுக்கும் பொதுவிலி:

இவ்விரதத்தைப் பண்ணிரண்டு வருடமாயினும் மூன்று வருடமாயினும், ஒடு வந்தாயினும் அனுஷ்டித்துபின் உத்யாபனம் பண்ணலாம். வாரந்தொறும் அனுஷ்டித்து முடியாதவர்கள் கார்த்திகைச் சோமவாரம் மாதத்திற்கும் ஈக்கிகாள்ளலாம்.

ஆபத்துக்களிலிருந்து நல்லமைக் காப்பதுடன், நம் முன் மேற்கூரை நரகத்திலிருந்து காப்பாற்றும் சக்தியும் இவ்விரதத் துக்குண்டு. சந்திரனின் பெயால் சொல்லப்படும் வாரவிரதம் இது. சந்திரன் தோன்றியது கார்த்திகை வளரியிறை அட்டமி சேர்ந்த ஒரு திங்கட்கிழமையில் தான். அவன் சிவனை ஆராதித்தது, சிரசில் அமர்ந்தது ஆகியவையும் கார்த்த

திகைச் சோமவார நாட்களில் தான். கிருதயுகம் ஆரம்ப மாடியதும் ஒரு கார்த்திகைத் திங்களில் தான்;

திவாலயங்களில் விசேஷ அடின்றுகளில் செய்விப்பதும் தீபமேற்றுதல், மாவிளக்கிடுதல் (மாவிளக்கிடுதல் பற்றிய விபரம் இந்துவில் பக்தேஸ்வரனிரதம், கார்த்திகையிரதம் மாதனிய பகுதிகளில் காணக.) திவதானம் செய்தல் (என்னுக்கு தானம் செய்தல்) மாதனிய நர்சாரியக்கள் செய்வது புண்ணியமானும்.

வீட்டிலே பூஜை செய்ய விரும்புவோர் பதினாறு கும் பம் வயத்து ஏகாதச ருத்திரரீகளை ஆவாக்கனம் செய்து பூசிக்க வேண்டும். துப்பதி பூஜை செய்வதும் சிறந்தது.

நற்குண நற்செய்க்ககளும் அறிவாற்றலுமடைய கூர எவு வயதான பிராமணத் தமிப்பதியரை வீட்டிற்கு அழைத்து அவர்களை சிவன் பாரிவதியாகப் பாவணை செய்து பூசித்து வணங்கி வேட்டி, சால்வை, புடைவை, மஞ்சள், குக்குமம், பொன், நாணயம், தாம்பூலம் என்பவற்றைத் தானமாக வழங்கி உபசரித்தலே தமிப்பதி பூஜையாகும். தமிப்பதிகளை வீட்டிற்கு அழைக்க வசதியில்லாதவரைகள் தேர்ந்தெடுத்த தமிப்பதியரின் வீட்டுக்குப் போய் அவர்களை வணங்கி இத் தானங்களை வழங்கலாம்.

முனிபு ஆர்யாவர்த்த அரசன் மகள் சீமந்தினி இளவய தில் விதவையாக நேருமென்ற சேந்திடர் வாக்கை இல் விரத மகிழ்மால் பொய்யாக்கினான். யாஜ்ஞ வன்கிய முனிவரி தமது மனைவி மைத்திரேயிக்குக் கூறி அவள் சீமந்தினிக்கு இவ்விரதத்தை உபதேசித்ததாகக் கந்தபுரணத்தில் இவ்விரத மகிழ்ம சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிறது.

சத்தியமீ திவ்விரத லிதிக்கு மாண்மியமும்

சாற்றுகின்றோம் சேராவா ரத்தினவிதி யுகரக்கிள்
நித்தியகாரத் திகைமதியின் முதற்சோம் வாரம்

நிசிபுலரிவை கறைவெழுந்து நிமலன்தாள் நினைந்து
சத்தியறு நீரிபடிந்து நியதிபுரிந் தெங்கோள்

துணைமலர்த்தாள் அருச்சித்துச் சிவன்தனக்காள் ஆகிப்
பத்திபுரி மறையோசை அவர்மணவி யுடனே

பரசிவனும் உழந்துமெனப் பாவித்துப் பணிந்தே.....

—உபதேசகாண்டம் (ஞானவரோதயர்)

திருவாதிரை விரதம்

மார்க்கி மாதக் திருவாதிரை நடைத்திரத்
திலே சபாநாயகங்கள் சிதம்பரேஸ்வரப்
பெருமானைக் குறித்து அநுஷ்டிக்கப்படுவது
இவ்விரதம். இவ்விரதத்துக்கு லிதியாக உப
வாசமே சொல்லப்பட்டிருப்பினும் இயலா
தவர்கள் சிறிது தளரித்திக் கொள்ளலாம்.
பதஞ்சலி, வியாக்ரபாத, முஞ்சிகேச முனிவரிகள் இவ்விர
தம் நோற்றுப் பேறுபெற்றனர்.

ஒருவருடத்தில் வரும் ஆறு நட்சரபிழைகளில் இது
வும் ஒன்று. அதிகாலையில் - உதயத்துக்கு முன் ஆர்த்திரா
பிழைகம், காலையில் ஆர்த்திராதரீசனம். ஆர்த்திரா என்பது
திருவாதிரை நட்சத்திரம். திருவாதிரை நட்சத்திரத்தில்
நடைபெறும் அபிழைகமும், தரிசனமும் என்ற பொருளில்
இவ்விரு நிகழ்ச்சிகளும் சிறப்பானவை.

தாருகாவனத்து முனிவர்கள் கரிமமாரிக்கமே சிறந்த
தென்ற கருத்துடன், சிவணையும் புறந்தளிலி, ஞானமார்க்
கத்தையும் நிற்தித்துப் பெரியதொரு வேள்வியை நிகழ்த்தி
னரி. சிவப்ரோன் பிக்காடனர் வடிவெடுத்து இவரிகள் வீடு

களில் பிள்ளையேற்றுச் செல்ல இவர் பின்னே ரிஹிபத்தினி களும் தம்மை மறந்து வீதி வழி செல்லுற்றனர். இது கண்டு கோபமுற்ற முனிவரிகள் மதங் கொண்ட கொடிய யானை, முயலகன் என்ற பூதம், டமருகம், மான், தீப் பிழப்பு, பாம்பு என்பவற்றை வேள்வியிலிருந்து தோற்றுவித்து அனுப்பினர். சிவபீரான் அவற்றையடக்கி யானையக் கொண்டு அதன் தோலை உரித்து மேலே போர்த்து பாம்பை ஆபரணமாக அணிந்து டமருகம், மான், தீப்பிழப்பு என்பவற்றைக் கரங்களில் ஏந்தி முயலகளை வீழ்த்தி அவன் மீது வலது காலை ஊன்றி நின்று இடது ஓல் தூக்கி நீதிதன மாடி முனிவரிகளுக்கு உண்மையுணர்த்தினார். இந்த நாளே ஆர்த்திரா துரிசனமாகும்.

இவ்விரத நாளில் விசேஷ நிலேவதனமாகக் களி கிண்டி கைவப்பாரிகள். திருவாதிரைக் களி என்று இதனைக் கூறுவர். களி என்றால் மகிழ்ச்சி என்று பொருள். சிவபீரானுக்குப் பெருமலிழ்ச்சித்தரும் உணவாக இது அமைகிறது. தேங்காய்ப் பாலை நன்கு கொதிக்கவிட்டு உய்பும் சேர்த்து அரிசிமா உழுதிதம்மா இரண்டையும் கலந்து அதனுள் போட்டுக் கிண்டி இதனைச் செய்வாரிகள்.

சேந்தனர் என்ற சிவபக்தர் (பட்டினத்தாரின் பணியாளாக இருந்தவர்) சிவன்டியாருக்கு அமுதமளித்து வருவதைச் சிவத்தொண்டாகக் கருதிச் செய்து வந்தார். ஒரு சமயம் சில நாட்கள் தொடர்ந்து மழை பெய்து வந்ததால் உணவுதயார் பண்ண எவ்வித வசதியும் அற்றவராய் இருந்த பொழுது சிவபெருமான் இவரைச் சோதிக்கும் நோக்கில் கிழவேடம் தரித்து வந்து உணவு கேட்டார். சேந்தனர் தம்வசமிருந்த மாவிக் கிளி கிண்டிக் கொடுக்க அதை உண்டு மகிழ்ந்து தம்மை வெளிப்படுத்திய சிவபீரான் அடியங்குக்கு நற்பேறு கொடுத்தருள்ளார். இத்தினமும் திருவாதிரைப் பெருநாளேயாம்.

திருவாதிரை நட்சத்திரம் சிவனுக்குரியது. ஆதிகாவாகி என்று சிவனைக் கூறுவர். திருவாதிரை மிகப் பெரியது. குளி யனை விட இரண்டறைக் கோடி மடங்கு பெரியது. இதன் வள்ளைமும் சிவப்பு. செம்மீன் எனத் தமிழில் வழங்குவர். இவ்விருதன்மையாலும் சிவனுக்குரியதாக இதனைக் கொள்ளுதலி பொருத்தமே!

மாரிகழித் திருவாதிரையை இறுதி நாளாகக் கொண்ட பத்து நாட்கள் திருவெம்பாவை நோன்பு எனப்படும். இது பற்றி விரிவாக வேறிடத்தில் காணக.

ஆதரம் பெருகப் பட்டார வகைத்த
அன்னலா திசூரயையப் படியே
மாதொரு புறஞ்சேரி திங்களங் கண்ணி
வள்ளல்மா விரதநோற் கிள்ளேரி
புதலம் அரிய பெரியர்மற் றவரிக்குப்
பொருக்கென இருமையும் மலர்க்கை
மீதுமே வியது சொற்றெனத் துறவீர
மெய்மையீங் கையற் றிளையே

— உபதேச காண்டல் (ஞானவரோதயர்)

ஷாரிதிரை வேலை யுலாவும் உயர்மணிக்
கூரிதகு வேல்வள்ளாரி கொற்றங்கொள் சேரிதனில்
காரிதகு சோலைக் கபாலீச் சரம் அமர்ந்தான்
ஆதிரைநாள் காணுதே போதியோ பூம்பாவாய்

— திருஞானசம்பந்தர்.

உமாமகேஸ்வர விரதம்

ஒசுயசமரிக்குடைய ஆண்மீக மேம்பாட்டுக்குச் சிவராத்திரி விரதம் மிகப் பொருத்தமானது. வெள்கீச வாழ்க்கைச் சிறப்புச்ச உமாமகேஸ்வர விரதம் உசந்தது. அம்மையுடன் கூட அப்பணைச் சேர்த்துப் பூசித்து வழிபடும் இல்

விரதம் நறபதவிகள்; நன்றா அந்தஸ்து, ஐஸ்வரியம் என்ப வறங்க வழக்கை கூடியது. காந்திகள் மாதுப் பேளர்ணமி நாளில் கொள்ளப்படுவது இவ்விரதம்.

சிவபிரான் உமாதேவியாருக்கு உபதேசித்த இவ்விரதத்தை தேவி குமாரக் கடவுளுக்கும், அவர் நந்திகேஸ்வரருக்கும், அவர் தூர்வாசருக்கும், அவர் சுகத்தியருக்கும் அவர் கௌதமருக்கும் உபதேசித்தனர். கௌதம முனிவரிடம் இவ்விரத மகிழ்மையைக் கேட்டதற்கிண்டு மஹாவிஷ்ணு, பிரபுமா, விஷ்ணு, குரியன், சந்திரன் ஆகியோரும் அநுஷ்டித்துப் பேறுபெற்றனர்.

கந்தபுராணம், சிவரஹஸ்யம் ஆகிய நூல்களில் இவ்விரத சிறப்பு எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு சமயம் தூர்வாச மகிழிப் பரமதேவினை வழிபட்ட பின் அவரால் அறுஷிரச பூர்வமாக வழக்கப்பட்ட விவெமாலையையும் பெற்றுக் கொண்டு சென்றார். அப்போது கருடன் மீது பவனிவருபவராக வழியில் எதிர்ப்பட்ட மஹாவிஷ்ணுவிடம் அந்த விவெமாலையைக் கொடுத்தார். மாலையின் மகிழ்மையை உணராத மஹாவிஷ்ணு அதனைக் கருடனின் தோனி மீது அலட்சியமாகப் போட்டார். இதைக் கண்டு கோபமுறிற தூர்வாசரி, மஹாவகுமி விஷ்ணுவிடமிருந்து நீங்கி மீண்டும் பாற்றிவில் போய் விழுக்கடவுது என்றும் அதனால் யாவும் இழந்து திருமால் கொடிய காட்டில் சஞ்சரிக்கட்டும் என்றும் சாபமிட்டார்.

இவ்விதம் சாபத்தினால் தூயருற்றுக் காடுகளில் அலைந்த அவருக்கு கௌதம முனிவரி உமாமகேஸ்வர விரதத்தை உபதேசித்தார். முறைப்படி அதனை அநுஷ்டித்து இழந்தவையாவும் மீளப் பெற்றார் மஹாவிஷ்ணு.

நித்திய கர்மாநுஷ்டான கிளை நிறைவேற்றிய பின், அங்டவித்யேஸ்வரர்களுடன் கூடிய உமாமகேஸ்வர குடுபன்

களை ஸ்தாபித்து புண்ணியாக வாசனம் முதலிய பூர்வாங்க பூஜைகளுடன் சகலோபகார பூஜையை முறைப்படி செய் யலாம். கும்பத்திற்கு முன் மஞ்சளை மாவினால் ஒரு பிம் பத்தை உருவாக்கி வைத்து (சாணத்தினால் பிள்ளையார் பிடிப் பது போல) அதில் நந்திகேஸ்வரரை ஆராகனம் செய்து பூஜீக்க வேண்டும்.

பதினைந்து இழைகளினாலான நூலொன்றினை முறைக்கிப் பதினைந்து முடிச்சைக்கள் இட்டு அதனையும் கும்பத்தில் வைத் தப் பூசித்த பின் மணிக்கட்டில் அதனைக் கட்டிக் கொள்ள வேண்டும். அப்பழும் பழுமும் மட்டும் இரவு ஒரு நேரம் புசித்தல் முறை. முடியாதவரின் பகலில் ஒரு பொழுது போசனம் செய்யலாம்.

பதினைந்து வருடங்கள் தொடரிந்து இவ்விரதம் கைக் கொள்ள வேண்டும். அதன் பின் உரிய முறைப்படி பிரதி மைகள் செய்து, கும்பம் வைத்துப் பூஜைகள் செய்தோ ஆலயம் சென்று அபிஷேகம் முதலியவற்றை உரிய முறைப் படி சங்கலிப் பூர்வமாகச் செய்தோ விரதபலனைத் தருமாறு வேண்டுதல் செய்து பூர்த்தி செய்யலாம். விரத பூர்த்தியின் போது தம்பதி பூஜை செய்வதும் நன்று: (தம்பதி பூஜை பற்றிய விளக்கம் சோமவார விரதப் பகுதியில் உண்டு.)

திருண்பிந்து என்ற முனிவரி தமது கண்பாரிவையை இழந்து வருந்தி இவ்விரதமிருந்து கண்பாரிவையை மீளப் பெற்றுர். சரஸ்வதி, காயந்திரீ என்ற இரு மணிவியாரப் பிரமதேவன் அடைந்ததும், இந்திரன் சயந்தனை மகஞகப் பெற்றதும், வசிட்டர் காமதேனுவை அடைந்ததும் மிதிகையரசன் சீதையை மகளாகப் பெற்றதும் இவ்விரத மகிழையினுடிதான்.

“இத்திறந் திறம்புரு தியவிபீண் நோற்றவர் புத்திர ரொடும்வளம் பொருந்தி வாழ்ந்து பின்

இத்தகை யவரோடும் அமர சேததப்போல்
முத்திசென் நஷ்டந்தவர் முதலில் ராகுவார்.”

—ஐதீச காண்டம்.

சிவராத்திரி விரதம்

 சிவபரம்பொருளையே முழுமுதற்கடவுளா
 க்கீ கொண்டொழுகும் சைவரிகளுக்கு மிகமுக்
 கியமான விரதம் சிவராத்திரியாகும். வெள
 கீ இன்பங்களைமட்டும் இச்சித்து வழிபடுவ
 தன்றி ஆன்ம ஸாபத்தை நாடி - நிலையா
 கம்யை உணர்ந்து இங்கை மறுகம் என்ற
 இருக்கும் பயன்தரும் இந்த மஹாசிவராத்திரி விரதத்
 தநுக் கைக்கொள்ளவேண்டியது ஒவ்வொரு சைவசமயினை
 தும் டெணம்.

சிவராத்திரி விரதத்தை யாதோரு பலனையும் கிருப்பா
 தவரும் - வைஷ்ணவருங்கூட - அநுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று
 கருடபுராணம் முதலிய பல புராணங்களி கூறுகின்றன.

மாசிமாதத் தேய்பிறைச் சதுர்த்தகியிலே சிவராத்திரி
 விரதம் கைக்கொள்ளப்படுகிறது. பகல் திரயோதசியிருந்து
 இரவு சதுர்த்தசி வியாபித்திருந்தது விசேஷமானது. திர
 யோதசி சக்திஸ்வரூபம்; சதுர்த்தசி சிவஸ்வரூபம். பாரணை
 யின்போதும் சதுர்த்தசி இருக்குமாயின் நன்று.

பாதசிவராத்திரி என்ற பெயரில் மாதந்தோறும் சிவ
 ராத்திரி விரதங்கள் வருகின்றபோதும் அவை அநுஷ்டிக்கப்
 படுவது குறைவு. நாங்கு வகையான சிவராத்திரிகளைப்பற்றி
 உபதேசகாண்டம் கூறுகிறது. அமாவாசையும் சோமவார
 முடி கூடியதினத்தில் வருவது யோகசிவராத்திரி. மாதந்
 தோறும் தேய்பிறைச் சதுர்த்தசியில் வருவது மாதசிவராத்திரி.
 பாகிமாதம் வளர்பிறைப் பிரதமமுதல் தேய்பிறைத்

திரயோதசி வரை பகலில் மட்டும் உணவுகுந்தி மறுநாள் சதுரத்தசியில் அதாவது மஹாசிவராத்திரி வீரதநாளில் உபவாசமிருந்து நித்திகர விழித்தல் முன்றுவது வகை. மஹாசிவராத்திரி நான்காவது.

திருநந்திதேவரிடம் இவ்வீரதத்தை உபதேசமாகப் பெற முசு குரியன், முருகன், விஞ்ஞானி, பிரம்மா, மன்மதன், யமன், இந்திரன், சந்திரன், அக்கிளி, குபேரன் ஆகியோர் கைக் கொண்டு பல்வேறு வரங்களைப் பெற்றனர் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன.

ராஜசேகர பாண்டியமன்னை வெள்ளியம்பலத்தில் சிவபெருமானுக்குச் சிவராத்திரியில் நான்குயாமப் பூஜைகளை மிக விசேடமாகச் செய்வித்து, தொடரிந்து ஒரேகாலை ஊன்றி ஆட்சி கால் நோகுமே என்று வேதனை கொண்டு இறைவனை வேண்டிக் கால்மாறி ஆட்சிசெய்து பேரானந்தமண்டத்தான் என்று திருவிளையாடற் புராணம் கூறும்.

சிவப்ரானே உமசதேஸ்யாருக்கு உபதேசித்த இவ்வீரதமகிஞமகையச் சூதபுராணீகர் ஏனைய முனிவர்களுக்கு எடுத்துக்கூறுவதாகப் புராணங்கள் புகலும், சிந்தபுராணம், லிங்கபுராணம், சிவமகாட்ராணம், பிரம்மோத்திரகாண்டம் முதலியவற்றில் விரிவாகப்பேசப்படும் இவ்வீரதத்தின் சிறப்பை எடுத்துக்கூற ஒரு தனியான புராணத்தையே ஆக்கியிருக்கிறோர் நம் நாட்டவரோருவர்.

கன்னுகம் வரதபண்டிதரவரிகள் இயற்றிய இந்தச் சிவராத்திரிப் புராணமானது பல இடங்களில் சிவராத்திரி நாட்டளில் படனம்செய்யப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. வாதாளம் முதலிய ஆகமங்களிலும் சில உபாகமங்களிலும் இதன் சிறப்புகள் எடுத்தொத்தப்படுகின்றன.

ஒரு சமயம் பகடப்படுக் கடவுளாகிய நான்முகனும் காதித்தறி கிடவளாகிய திருநூலும் தானே பெரியவன், தானே பெரி யவளென்று தம்முள்வாதிட்டு நின்றனர். இவ்வேளை அவரிக்

எனுகே ஓர் அக்கினிப் பிழம்பு தோன்றியது. “இவ்வக்கினி யின் அடியையாவது முடியையாவது கண்டு வருபவனே பெரியவன்” என்ற ஓர் ஈசாரிர் முழுங்கியது.

உடனே பிரம்மா அன்னப் பட்சியாக மாறி வானதீல் பறந்து முடியைத் தேடிப் புறப்பட்டார். விளை ஆபன்றி வடிவெடுத்து நின்றதைத் தோண்டிக் கீழே புஞ்சு அவ்வக்கினியின் அடியைத் தேடிப் புறப்பட்டார்; நீண்ட காலம் முயற்சித்து முடியாமல் தோலிலே கண்டு இருவரும் திரும்பினர்.

தாமி வெறும் கருளிகளேயென்றும் தமிழம் இயக்கும் ஒரு மேஜால் பரம் பொருள் உண்டு என்றும் அதுவே சிவபரம்பொருள் என்றும் உணர்ந்து அவ்வக்கினிக் கொழுந்தின் முன் அவர்களிருவரும் மண்டியிட்டு நின்றனர். அவர்கள் செருக்கையடக்கிய சிவபீரான் அவர்களுக்கு அருளி புரிந்ததுடன் அந்தச் சோதி வடிவம் தோன்றிய நாளைச் சிவராத்திரி விரத நாளாக அறுஷ்டிக்குமாறும் கூறினார்.

காட்டிற்கு வேட்டையாடச் சென்ற வேட்டுள்ளுவன் வழிதப்பிப் போய், இருட்டி விட்ட காரணத்தால் நடுமாறிக் கொண்டிருந்தான். இரவுப் பொழுதுப் பாதுகாப்பாகக் கழிப்பதற்காக ஒரு மரத்தின் மீது ஏறியிருந்தான்: தான் தாங்கி விட்டால் மரத்திலிருந்து கீழே விழுந்து ஏதாவது துஷ்டமிருக்கங்களுக்கு இரையாகிவிட நேரும் என்பதால் மரத்தின் இலைகளை ஒவ்வொன்றுக்குப் பறித்துக் கீழே பேரட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

அன்றைய தினம் சிவராத்திரி என்பதும், அவன் ஏறியிருந்த மரம் ஒரு வில்லமரம் என்பதும், கீழே இருந்த ஒரு சிறிய சிவலிங்கத்தின் மேல் அவன் பறித்துப் போட்ட வில்லமிலைகள் விழுந்தன என்பதும் அந்தப் பாமரனுக்குத் தெரியாது. ஆனால் வேட்டை தேடி அளிந்ததில் பகல் முழுவ

தும் உணவின்றியிருந்து இரவில் தூக்கமின்றி விழித்திருந்து சிவலிங்கத்துக்கு வில்லிமில்லால் அரச்சித்த படியால் அவனுக்கு முத்தியினபம் கிட்டிற்று. அறியாமல் செய்த நற்காரியத்துக்கே இப்பேறு கிட்டிற்றென்றால், அறிந்து செயற்படுக்கோது கிட்டும் பேறு எவ்வளவு?

இவ்வித மகிளை பொருந்திய நாளில் முறைப்படி நித்திய கரிமாநுஷ்டானங்களைச் செய்து கிலாவயம் சென்று உபவாசமிருந்து இரவு முழுவதும் தூக்கம் ஒழித்து, கிவநாம பஜ்ஜீ, பஞ்சாக்கரஜபம் முதலியவற்றில் ஈடுபட்டி ருந்து மழுநாளி அதிகாலை நித்திய கருமா முடித்து எட்டார மணிக்கு முன் பாரணை செய்வது விதியாகும்.

சிவராத்திரி இரவு நாள்கு யாமமும் சிவபூஜை, கிவலிங்க வழிபாடு அவசியம். நாள்கு யாமப் பூஜைகளும் அவ்வக் காலத்தில் செய்வது உத்தமம். ஒரே காலத்தில் சேரித்துச் செய்வது மத்தியம். நாள்கு யாமப் பூஜை களின் போது பரிவார பூஜைகளில் விநாயகருக்கும் சண்டேஸ்வரருக்கும் மட்டும் பூஜை செய்தால் போதும். ஏனைய பரிவாரங்களுக்குப் பூஜை அவசியமில்லை.

இரவு பதினாண்கு நாழினக்கு மேல் ஒரு முகர்த்தல் காலம் அதாவது சமார் 11.30 மணிமுதல் 12.15 வரையிலான காலம் விங்கோற்பவ காலமாகும். இரவு முழுவதும் விழித்திருக்க முடியாதவர்கள் விங்கோற்பவ காலம் முடியும் வரையாவது விழித்திருத்தல் நன்று.

“மஹாசிவராத்திரி விரதத்தைப் பற்றிப் பேசபவருக்கு யம்பயம் இல்லை. பல யாகங்களைச் செய்வதைக் காட்டிலும் இவ்விரதத்தை அநுஷ்டிப்பது மிகவும் புணினியமாகும். சிவராத்திரி விரதத்தால் கிடைக்கும் நற்பயண் கங்கை முதலிய யுணினிய தீர்த்தங்களில் நீராடினாற் கூடக் கிட்டாது.

சிவராத்திரிக்கு ஒப்பான வேறு சிறந்த விரதம் இல்லை’ என்று பரமசிவன் பார்வதிக்கு இவ்விரதம் பற்றி எடுத்து கொத்ததாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

இவ்விரதம் இருபத்துநான்கு வருடங்கள் ஆல்லது பன் விரண்டு வருடங்கள் அல்லது ஆறு வருடங்களாவது தொடர்ந்து அநுஷ்டித்த பின் முறைப்படி விரத பூர்த்தி செய்து கொள்ளலாம்.

இரவு நான்கு யாமப் பூஜைகளிலும் செய்ய வேண்டிய சிறப்பான கிரியைகள் பற்றிய ஒரு தொகுப்பு அநுபந்தம் இரண்டில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

“மறைகளிற் சாமம் மகங்களிற் புரவி
மகம்; மனீசனில் மக மேரு
திறைபுனல் நதியிற் கங்கை ஓர் ஆந்தாய்
நங்மந்தபூ தத்தில் ஆகாயம்
முறைதெரி சுரரிற் சருமுகில் ஊரிதி
முதன்மைபெற ரூயர்ந்ததே போல
அறைதரு விரதம் அனைத்தினும் உரைக்கும்
அரண்திரவு அதிகம் என்றறியின்”

“முத்தியினே விரும்பிமற்ற சங்கமறிபம்
தவருது மூவெட்டாண்டு
பத்தியுடனிவ்விரத நோற்றுதலையின்
வேதியர்க்குப் பசப்பட தான்
நித்தில்வெண் ணங்கக்கண்ணி காதான
மன்னமுடவிதய நங்கி
புத்தியுடன் கிவநிசியாம் விரதமொழிவது
வழக்காப் புகலிவன் மன்னே”

கேதாரேஸ்வர விரதம் (கேதாரகளரி விரதம்)

கேதார களரி விரதம் என்ற பெயரால் அழைக்கப்படும் இவளிரதம் அம்சகையை நோக்கி அனுஷ்டிக்கப்படும் சக்தி விரதங்களுக்கு ஒன்றாகும் என்ற தப்பபிப்பிராயம் இவளிரதத்தின் பெயரிக் காரணமாகப் பலரிடையே நிலவுவதுண்டு. திருக்கேதார நாதராகிய கேதாரேஸ்வரப் பெருமானை அதிதலத்துநாயகியாகிய கேதார களரி அம்பாள் பூஜீத்து வழிபட்ட விரதமாகையால் இவளிரதத்துக்கு இப்பெயர் வந்தது. இது உண்மையில் கிளவினிசைப்பெருமானைக் கருதி அனுஷ்டிக்கும் ஒரு கிளவிரதமாகும்.

இங்கு யில்லப் பலரால் கைக்கொள்ளப்பட்டுவரும் பிரபலமான ஒரு விரதமாக இது இருப்பதால் இந்த விரதத்தின் கநை, கைக்கொள்ளும் முறை முதலீவற்றைச் சரியான முறையில் பலரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். இவளிரதம் குத்துராணிக்கால் ஏனைய முனிவரிகளுக்குச் சொல்லப்பட்டது.

ஐப்பாசி மாதத்துத் தீபாவளி அடாவாகையில் முடிவுறும் இருபத்தொரு நாள் விரதம் இது. பெரும்பாலும் புரட்டாதி மாத வளரிபிறை நவமி வில்லது அதற்கு முதல் நாள் அல்லது அதற்கு அடுத்த நாள் ஆரம்பமாகும்.

முக்கொரு சமயம் திருக்கைலாயத்திலே வசந்த மண்டபத்திலே பார்வதிசமேதராகப் படிமலை வீற்றிற்குக் கும்போது இந்திராதி தேவரைகளும், முனிசிரேஷ்டரீகளும் கூடி நின்று தரிசித்தனர். நாரதரி முதலியோரின் இன்னிசையும், ஊரிவசி முதலிய தேவனோக நாட்டியம் பெள்ளினின் நடைமும் நடைபெற்றன.

அப்போது சிவபக்தரான பிருங்கிமுனிவரும் அங்கு வந்திருந்து ஆனந்த மயமான ஒரு விகடச் சூத்தினை ஆடி க்காட்டினார். இதன் பின் திசீர சிவபக்தரான அம்முனிவரி பாரிவதியை விட்டுச் சிவனை மட்டும் தனியாக வலம் வந்து வணங்கினார்; இதைக் கண்டு வியப்புற்ற பாரிவதி பரமசிவ விடம் அதன் காரணத்தை விணவினார். அதற்கு அவரி,

“சிவத்திற்கும் சக்திக்குமில்லை உறவு உபிருக்கும் உடலுக்கும் உள்ள உறவு போன்றது; கேகப்பற்றை நீக்கி அதிபக்குவ மடைந்தவரிகள் உடலைப்பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. அக் கருத்திலே - உயிர் விஷயத்தில் மட்டும் பற்றுள்ளவராதவால் - சக்தி பற்றிய ஆக்கறையின்றி உயிராகிய சிவத்தை மட்டும் வழிபடுவாராயினார்” என்று விளக்கமளித்தார்.

“அப்படியானால் இந்த பிருங்கி முனிவருக்குத் தேச வலுவாகிய சக்தி எதற்கு?” என்றெண்ணையை அம்பிகை அவரது உடல் வலிமையையும் ஊன் உதிரப் பண்ணயையும் முறைக் கிலக்கி விட்டார். அவர் வெறும் எலும்பும் தோலுமாகி, இயங்கும் ஆற்றலின்றித் தடுமாறினார், அவர் மீது சங்கிய சிவபெரான் அவருக்குத் தட்டெடான்று கிடைக்கச் செய்தார். அதனை ஊன்றி ஒருவாறு இயங்கலானார் பிருங்கி முனிவரி.

அக்கணமே அவ்விடம் விட்டகண்ற பாரிவதி கௌதம முனிவரது ஆஸ்ரமத்திற்குச் சென்று ஆங்கோர் வில்வமரத் தடியில் வீற்றிருந்தார்; அம்மையின் வரலை வயன்ரிந்த கௌதம முனிவரி அங்கு வந்து தரிசனம் செய்தார். அம்பிகை அவனை நோக்கி “யாம் பறமேஸ்வரனோடு ஒரே ஒரு வில் சரிபாதியாய்ப் பொருந்த வேண்டும். அதற்குரிய ஒரு நோன்பினை நான் நோற்க வேண்டும்.” என்று தம் ஸிருப் பத்தைத் தெரிவித்தார்;

முனிவர் கேதார கௌரி விரதத்தைப் பார்வதிக்கு எடுத்துக்கொண்டப் பார்வதியும் முறைப்படி அவசிரதம் கைக் கொண்டு பரமேஸ்வரனுடு இடப்பாகம் பெற்றுமிகுந்தார்.

உஜ்ஜயினி என்ற நாட்டு மன்னர் வசராதந்தனி என் பவன் சிற்கிரானிக்கதன் என்ற சிவபக்தஸ் வாயிலாக இவ் விரத மகிழ்ச்சையை அறிந்து, அந்தஷ்டத்துப் பேறு பெற்றார். இவசிரதத்தைக் கேள்வியுற்ற புண்ணியவதி, பாக்கியவதி என்ற இரு சகோதரிகளும் இவசிரதத்தை முறைப்படி கைக்கொண்டு இரு அரசு குமாரர்களை மணந்து இளிது வாழ்ந்தனர்.

இவர்களுள் பாக்கியவதி தனது செல்வச் செருக்கிளை இவசிரதத்தை மறந்து கைவிட்டவளானார். இதனால், இவளி கணவனுகிய அரசதுமாரான் பகையரசரிகளாற் தோற கடிக்கப்பட்டு விட்டே இவரைக் கொடு கடத்தப்பட்டனர். அங்கு ஒர் ஒளிக்குடிசையில் கஷ்ட ஜீவனம் நடத்தி வந்தனர். இந்திலையில் தன் கழுத்திலிருந்த நோன்புக் கமிந்றைக் கவனமில்லாமல் அறுத்து வீச அது முற்றத்திலிருந்த அவரைக் கொடிப் பந்தரில் வீழ்ந்தது.

புண்ணியவதியோ தொடர்ந்து இந்தக் கேதாரகௌரி நோன்பைக் கைக்கொண்டு செல்வச் சுகத்துடன் வாழ்ந்து வந்தாள். பாக்கியவதி தனது கஷ்ட நிலையைத் தெரிவித்துப் புண்ணியதியிடம் ஆள் அனுப்பி உதவி கோரினான். பாக்கியவதி நோன்பைக் கைவிட்டதனால் தான் இக்கதி நேர்ந்ததென உணர்ந்த புண்ணியவதி அவளுக்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்ததோடு விரதத்தை மறுபடி கைக்கொள்ளு மாறு ஆலோசனையும் கூறி அதற்கான வழி வகை களும் செய்து கொடுத்தாள்.

தன்வீட்டு முற்றத்திலிருந்த அவரைக்கொடி தான் வீசிய நோன்புக்கயிறு காரணமாக மிகவும் செழித்து

வளர்ந்து அளவுகணக்கின்றிக் கால்த்து நிற்றலைக் கண்டு நோன்புக் கயிற்றின் பெருமையை உணர்ந்த பாக்கியவதி கேதாரகௌரி விரதச் சிறப்பைபும் தெரிந்து கொண்டால், தான் செய்த தவறுக்கு மனம் வருந்திச் சட்கா தரியில் சொற்படி மீண்டும் விரதமிருந்து அதன் மூலம் மீண்டும் தமது இராச்சியத்தையடைந்து மகிழ்வுற்றிருந்தான்.

வீட்டிலே இதற்கென அனுமத்த தூய்க்கமயான இடத் தில் அல்லது கவாமி அறையில் அல்லது வில்லமரத்தடி போன்ற பொருத்தமான இடங்களில் அல்லது ஆலயங்களில் இவ்விரத பூஜையை நடத்தலாம்; மண்ணினால் சிவலிங்கம் செய்து அதிக கேதாரேஸ்வரப் பெருங்கைப் பூர்வாங்கம் பூஜைகளுடன் முறைப்படி ஆவாஹனம் செய்து விசேஷ அபிஷேகம் பூஜைகளை நடத்துதல் முறை, கும்பம் வைத்து அதிலேயும் ஆவாஹனம் செய்து பூஜிக்கலாம்.

எனினுருணிஷட், மஞ்சனுருணிஷட், அபிரகம் (அரியத ரப்), வாழைப்பழம், தேங்காய், வெற்றிகீ, பாக்கு என்ப வற்றை வகைக்கு ஒன்றுக்குத் தினமும் நிவேதணம் செய்ய வேண்டும். (இருபத்தொரு நாளும்)

பகல் முழுவதும் பட்டினியிருந்த சாயங்காலத்தில் இந்தப் பூஜையைச் செய்தபேன் நிவேதணங்களை மட்டும் உண்டு பூஜைக்குப் பயன்படுத்திய தீத்தத்தை அருந்தி வரவேண்டும்.

இருபத்தோரிழைகள் கொண்ட பட்டு நால் ஓன்றை முறைக்கி விங்கம் அல்லது கும்பத்தினி மீது வைத்துப் பூஜை முடிவில் வலம் வந்து வணங்கிய பின் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு முடிச்சு இடவேண்டும். இருபத்தோராம் நாள் இக்காப்புக் கரிச்சினைத் தமது முன்கையிலோ புயத்திலோ, கழுத்திலோ தரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்த வருடம் விரத நாளில் இவ்வாறு புதிய காப் புக் கீயிற்றினைக் கட்டும்போது பழைய கீரை விலக்கப்பட வேண்டும். பின்னர் இக் கயறு, பூரித்த மன்னிங்கம் என் பவற்றைப் புன்னிய தீத்தத்திலே (நீர் நினைகளில்) விட்டு விட வேண்டும்.

இறுதி நாளாகிய இருபத்தோராம் நாள் பூரண உப வாசமிருந்த மறுநாள் அதிகாரையில் பாரணை செய்தல் முறை. இருபத்தொரு நாளும் விரதமிருக்க வசதியில்லாதவர்கள் இறுதி நாளாகிய ஐப்பகி மாத அமாவாசை நாளாகிய கேதாரகெளரி விரத நாளில் இந்த விரதமிருக்கலாம்;

இத்தினத்தில் காலையில் ஸ்நானம் செய்து சந்தியாவந் தனுதிகள் முடித்துப் பூரண உபவாசமாக இருக்க வேண்டும். மாலையில் சிவலிங்கம் அல்லது கும்பத்தில் கேதாரேஸ்வரரை ஆசூகனம் செய்து முறைப்படி பூஜை செய்ய வேண்டும்; அதிரசம், சரிக்கரை உருண்டை, சந்தன உருண்டை, மஞ்ச சன் உருண்டை, வெற்றின், பாக்கு என்பவற்றை ஒவ்வொன்றிலும் இருபத்தொரு எண்ணிக்கை வைத்து மற்றும் பழ வகை தேங்காய் என்பவற்றையும் நிவேதனம் செய்ய வேண்டும்.

இருபத்தொரு இழை கொண்டபட்டு நால் கயிற்றைக் கையிலே கட்டுதற்கேற்ற அளவில் எடுத்து அடில் இருபத்தொரு முடிச்சுகள் இட்டு அதனைக் கும்பத்திலே வைத்து அந்த இருபத்தொரு முடிச்சுகளையும் உரிய முறைப்படி பூஜி கூக் கேள்வும். அதற்கான நாமங்கள் வருமாறு:

1. ஓம் திவாய நம: — ப்ரதம சீரந்திம் பூஜ்யாமி
2. ஓம் சாந்தாய நம: — தவதீய
3. .. மஹாதேவாய .. — தருதீய
4. .. வருஷபதிவஜாய .. — சதுர்த்த
5. .. கெளரீசாய .. — பஞ்சம

6.	.. ருத்ராய	.. — ஷஷ்ட
7.	.. பசுபதயே	.. — சுப்தம
8.	.. பீமாய	.. — அஷ்டம
9.	.. தரியப்பகாய	.. — நவம
10.	.. நில லோகிதாய	.. — தசம
11.	.. ஹராய	.. — நவம
12.	.. ஸ்மரஹராய	.. — தசம
13.	.. பவாய	.. — தரயோதச
14.	.. சம்பவே	.. — சதுரித்தச
15.	.. சர்வாய	.. — பஞ்சதச
16.	.. சதாகிவாய	.. — மேடாச
17.	.. நலிவராய	.. — ஸப்ததச
18.	.. உக்ராய	.. — அஷ்டாதச
19.	.. பூர்கண்டாய	.. — ஏகோநவிம்சதி
20.	.. நிலகண்டாய	.. — விம்சதி
21.	.. மருத்யுஞ்ஜயாய	.. — ஏகவிம்சதி

ஓம் தோரேஸ்வராய ஓமா - நாநாவித பரிமள பத்ர
புஷ்பாணி சமரிப்பயாமி.

பூஜை, பிரார்த்தனை, பிரதாநின நமஸ்காரம் என்பன
முடிந்ததும் உத்வாசனம் பண்ணிவிட்டுக் காப்புக் கியிற்றைக்
கட்ட வேண்டும். கட்டும்போது சொல்வதற்குரிய ஸ்லோ
ங்கி:-

“ஆயுஷ வித்யாமச ததா கரம்ச
ஸெபாகிய வருஷதிம் குரு தேவதேவ
சம்ஸார கோராம்பு நிதெள நிமக்ஞம்
மாம்ரகு தோர பதே நமஸ்தே.

மறுநாள் அதிகாலை காலைக்கடன்கள் நிறைவேற்றியபின்
மாகேஸ்வர பூஜை செய்து காலை எட்டார மணிக்கு முன்
பாரனை செய்ய வேண்டும். இவ்விரதம் இருபத்தொரு வரு

ம் கைக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்பது சால்திரவிதி. இயலாதவர்கள் ஏழுசந்திரவரும் அதுஷ்டிக்க வேண்டும்.

ஙந்த மாதத்துக்கு மேற்படாத வரப்பினிப் பெண்களும், மாதவிலக்கு நின்று விட்ட பெண்களும், தொடர்ந்து இருபத்தொரு நாளும் இவ்விரதம் அநுஷ்டிக்கலாம். இதையீல் மாத விலக்கு நேரக் காலமாயின் ஏனைய பெண்கள் இறுதி 9,7,4,3 நாட்கள் கைக்கொள்ளலாம். ஆனால் குழும இவ்விரதம் அநுஷ்டிக்கலாம்;

முறைப்படி இத்தனை வருடம் இவ்விரதத்தை இன்ன முறைப்படி அநுஷ்டிக்கப் போகிறேன் என்று சங்கவிபித்து உரியாலம் முடிந்ததும் விரதோத்யாபனம் செய்யவேண்டும்.

வீட்டில் வைத்துச் செய்வதானால் கும்பம் வைத்து கேதா ரேஸ்வரரின் உருவப் பிரதிமையை பொன், வெளிரி, செம்பு என ஏதாவதொரு உலோகத்தில் செய்து வைத்து முன்பு கூறிய முறைப்படி பூஜைகளை செய்ய வேண்டும். மறுநாள் காலை மீண்டும் பூஜைகள் செய்து விரத பலனைத் தருமாறு பிரார்த்தித்து உருவப் பிரதிமை, வேட்டி சால்கள் மற்றும் தாண்கள் வழங்கிய மின் பார்ஸை செய்ய வேண்டும். அவ்விதம் செய்ய வசதியற்றவர்கள் ஆலயத்தில் விசேஷ அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்து விரத பலனைத் தரும்படி பிரார்த்தித்து தாண்களை வழங்கி விரதபூர்த்தி செய்யலாம்.

தமிப்பதிகளுக்கு மகிழ்ச்சியான இல்லற வாழ்வும், நன்மக்கட்பேறும் கணியரிக்கு நன்மணப் பேறும், இவ்விரத பல ஞாகும்.

"குழுமத்த வெண்டிகைப் புனிப்படிந்து அரணடி குறுகா இழைத்த தந்துவி ஸேழு முன்றிடக்காந் தரித்துக் குழுமத்த வெண்கதிர் பரிதிபோய்க் குரைக்கடற் குளிப்ப இழைத்த சிந்தனையி ஸேர்பொழு தயின்றுற வேண்டும்"

—உபதேச காள்டம்.

கஸ்யாண அந்தர விரதம் (பக்குனி உத்தரம்)

இவபிராணைக் கஸ்யாணசந்தர மூரித்தியாக வழி பட்டு பங்குனி உத்தர நாளில் அநுஷ்டிக்கப்படும் விரதம் இது. பங்குனி மாதத்தில் பூமி மீனராசியில் நிற்க, சந்திரன் உத்தர நட்சத்திரத்துடன் கண்ணிராசியில் நின்று பூரண கலை பெற்று ஏழாம் பாரிவையாகப் பூரிகயப் பாரிப்பதால் இத் தினம் விசேடமானது.

மதுரையில் மீனுட்சியம்கமகையைச் சுந்தரேசப் பெருமான் திருமணம் செய்த நாள் இதுவாகும்; இராமர் சௌதங்கை வடிமண்ணசெய்து கொண்டதும் இதே நாளில்தான்.

இவ்விரதம் அநுஷ்டித்ததன் பயனாக திருமாலி திருமக்ஷையும், பிரம்மா சரஸ்வதியையும், இந்திரன் அயிராணியையும், குரியன் உஷாவையும், அமிர்தவளிலி சந்தரவல்லி கந்தவேணோயும், சிதாதேவி இராமரையும் அடையப் பெற தனர்.

இண்ட நாள் திருமணம் தடைப்பட்டுள்ள ஆண் பெண் இருபாலாரும் இவ்விரதத்தை முறைப்படி அநுஷ்டித்துத் தம்பதி பூஜையும் செய்தால் விரைவில் திருமணப்பேறு கிட்டும். (தம்பதி பூஜை பற்றிய விபரம் இந்நாளின் சோம வாரவிரதம் பதுதியில் காணவார்.) புத்திரப் பேரில்லா தோரும் இவ்விரதம் நோற்று மக்கள் பேற்றடையலாம்.

இரவில் ஒருபொழுது பழுமுக் பாயசமுக் கட்சொள் வது விதி. இயலாவிடில் மத்தியானம் ஒருபொழுது போச வை செய்யலாம்.

“அன்னியர் அநேகியுனி வர்விரதம் நோற்றே
அழகுதிச்சு மனையீரோ டரும்போகம் துய்த்துப்
பொன்னவிரி கிள்கிணிநெழியுச் சிற்றாட்டமைந் தரிகளைப்
புத்தனைந் தத்தில்வளர் கஷிலாய வரைசார்ந்து”

உண்ணரும்வீட் டின்பம்மடந் தனிமனை விழைந்தோர்
ஒளிறுவடி வாளிதடங்கி உற்றுமணிக் குழைசேர்
ஏன்னியகர மணந்தவர்கள் னியர்களுமூன் நோற்றுக்
காமன்வடி வணியனழிற் காதலர்ப்பெற் றன்றே.

— உபதேச காண்டம் (ஞானவரோதயா)

மலிவிழா விதி மடநலைர் மாமயினைக்
கலிவிழாக் கண்டான் கபாலீச் சரம் அமர்ந்தான்
பலிவிழாப் பாடல்செய் பங்குனித்த் தரநாள்
ஓலிவிழாக் காணுதே போதியோ பூம்பாவாய்.

— திருஞானசம்பந்த ஈவாரிகள்

குலவிரதம்

தை மாதத்து அமாவாசையில் குலாயுதப்பெருமானாக
இவ்விராண் வழிபட்டு இவ்விரதமநுஷ்டிக்கப்படுகிறது. பகல்
ஒருபொழுது மாத்திரம் போசனம் செய்ய வேண்டும். இவ்
விரதத்தை முறைப்படி அநுஷ்டித்து வரு வோர் பகக
வென்று, நோய்பினியும் பாயமும் நீங்கி, நீண்ட ஆயுள்
பெறுவர். முத்தியினபழும் கிட்டும்.

சுதீர்மன் யம்மையும், திருமால் காலனேயி என்ற அசர
ணையும், பரகுராமரி காரிததவீரிபாரிச்சனையும் இவ்விரதப்
பேற்றினுலேயே வென்றனர். இந்திரன் இவ்விரதம் கைக்
கொண்டு தொத் தலைநோய் நீங்கப்பெற்றுன்.

வீரபத்திரப்பெருமான் பானுமமிபழுக்கு உபதேசத்து
இந்த விரதம்.-

மற்றுமுடை திகரப்புக்கியி வியாவரிகிலர் விரும்பி
மங்கலமாம் இவ்விரதம் நோற்கிள்ளே ரவரிகள்
கொற்றற்று வெம்படைசேர் அளப்பருமாற் றல்லரக
கூரியத்தி ஏற்கெற்றுத் தொந்த விழைப் பின்கீக்கி

முற்றுமொரு விச்சக்ருதிப் படிநிறையும் வானுளி

முத்திருந்து குலக்வளர்க்கும் அமந்தர்களோப் பெற்றுச்
சற்றுமிடை யுற்றிடாப் போககிள்ள அருந்திச்

சாற்றுக்கை நான்வீடு சார்குவரசத் தியமே;

— உபதேச காண்டம் (ஞானவரோதயர்)

தேவராயினு மிகுநிலஞ் சிறந்தவ செனினும்
யாவராயினு மிடையருப் பெரும்பினி யினராயப்
யாவராயுமந் திதுமுறை நோற்பரேற் பயின்ற
நோவொழிந்துபின் விருங்கதிப் பெருநலன் நுகரிவாரி.

— உபதேச காண்டம்.

இடபவிரதம்

கிவபிராணை இடபாருடாகத் தியானித்து வைகாசி
மாது வளர்பிகற அட்டமியில் கைக்கொள்ளப்படும் விரதம்
இது. பகலில் ஒருபொழுது போசனம் செய்தவி முறை.
சலவ செலவ போகங்களையும் வழங்கவல்ல இவ்விரதத்தை
அநுஷ்டித்துத் திருமால் கருடஸையும் இந்திரன் ஜராவதத்
தையும் இவ்வாறே அட்டதிக்குப்பாலகரிகள் ஒவ்வொருவ
ரும் தத்தமது வாகனங்களைப் பெற்றனர்.

விரிநிலந் தேரிவ் விரதநோற் பவர்க்கு
விபவமோர் எட்டுபைந் தருஞ்சீர்
அரியகல் வியும்ஆ ரோக்கிய வடிவும்
ஆயுவும் அளப்பருந் தனமும்
பிரிவற வுடைத்தாப்; அச்சதன் நோற்றுப்
மிஞ்ஞகன் அருளினுல் செல்வம்
பரிவட்டன் அடைந்தார் தியதெணக் கலுழுப்
பறவையும் அடைந்தனன் மாதோ.

— உபதேச காண்டம் (ஞானவரோதயர்)

பிரதோஷ விரதம்

நந்தபுராணத்தில் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் சிவவீரதங்களுக்கு பிரதோஷ விரதமும் ஒன்று. இரண்டு பட்சங்களிலும் வருக திரயோதாதி திதியிலே அதாவது அமாவாசை, பெளர்ணயி இரண்டிற்கும் பிறகு வரும் பதின்மூன்றாவது நாளிலே இவ்விரதம் அநுஷ்டிக்கப்படுகிறது. சிவதருமோத்திரம், சிவரக்கியம் முதலிய நூரீகளிலும் இவ்விரத மகிழ்ச்சி கதைகள் காணப்படுகின்றன.

மாலைப்பொழுது எனினும் கருத்தையுடைய பிரதோஷம் என்ற சொல்லால் அழைக்கப்படும் இவ்விரத வழிபாடும் மாலை நேரத்துக்குரியதே, குரிய சில்லமன்த்துக்கு முன் மூன்றேழுக்களுக்கு நாழிகையும் அல்லது மனத்துக்குப் பின் மூன்றேழுக்காலி நாழிகையுமாகச் சேர்ந்த ஏழஞ்சை நாழிகைப் பொழுது பிரதோஷ காலம் எனப்படும். (அதாவது பிறபகல் சுமார் நால்க்கரை மணியிலிருந்து இரவு ஏழஞ்சை மணி வரையிலான மூன்று மணித்தியாலம்) இக்காலத்தில் சிவபிராணை விசேஷங்காக வழிபடுவதே இவ்விரதத்தின் முக்கியமான அப்சமாகும்.

முன்பு தேவரிகள் அகரர்களோடின்றது திருப்பாறகடலீக் கடைந்தபொழுது முதலில் அங்கிருந்து ஆலகால விழும் தோன்றியது. தேவர்கள் யாவரும் அஞ்சியோடிய போது பரமதீவன் ஆவர்கள் மீதும், சர்வலோக ஆண்மாக்கள் மீதும் கருணை கொண்டு குந்த ஆலகால விழுத்தைக் காரம் அருந்தித் தமது கண்டத்தில் நிறுத்தியருள்ளார். (இதனால், சிவபெருமான் நீலகண்டர் எனப் பெயர் பெற்றுரிசீ.) பயம் நீங்கிய தேவரிகள் இறைவனை வழிபட்டு மீண்டும் கடைந்தபோது அபிரதம் தோன்றியது.

அத்தருணம் அனைவரையும் மகிழ்விக்கும் வள்ளுணம் எம் பெருமான் இடபதேவரின் கொட்டுருக்கிடையில் நின்று திருத்தனம் செய்தருள்ளார்; வளர்பிறைத் திரயோதசியும்,

சனிக்கிழமையும் கூடிய ஒரு நண்ணளிலேதான் இந்த கைவ
வம் நிகழ்ந்தது. இதனால் நான் சனிப்பிரதோஷ விரதம்
மிக விசேஷமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

ஆலஶால விஷந்தை உட்கொண்டபின் அது சீவஶாசி
களை வருத்தாமலிருக்கும் பொருட்டு ஒரு கணநேரம் சிவ
பிரான் மெளனமாக இருந்தார்; அப்போது தேவரும், முனி
வரும் உணவருந்தாது பரமசிவனைப் பிரார்த்தித்து நின்ற
னரி. அந்தக் காலமே ஏகாதசியாகும்.

இதன்பின் இறைவனின் அருளாணைப்படி திருப்பாற
கடலை மீண்டும் கடைந்தபோது அமிர்தம் தோண்றியது.
அதனை அமரி உண்டனர். இக்காலமே துவாதசியாகும்.
இதன்பின் முன்னர் குறிப்பிட்டவாறு சிவபிரான் டமருக
மேந்தி நடனம் செய்யத் திருமாலி குடமுழா என்ற வாத்
தியத்தை முழக்கத் தேவேந்திரன் கருதி சேர்த்து நிற்க,
தும்புருநாரதீசன் இசைபாடக கலைவாணி மகரவிணைய
மீட்டிப் பாடத் திருமகளும் இணைந்து பாட நான்முகன்
தாளம்போட உமாதேவியாரும், தேவரும், முனிவரும் இந்தத்
தாண்டவத்தை மகிழ்ச்சியுடன் தரிசித்து நின்றனர்; இக்
காலமே திரயோதசியாகும்.

இம்முன்று திதிகளும் சேர்ந்த முன்று நாட்கள் பரம
சிவனுக்கு மிகச் சிறிய அளவின பிரதோஷ காலமாகும்.

கணவரை இழந்த பதிவிரதைப் பெண் கொருத்தி
தனது சொந்த மகனும் வளர்ப்பு மகனுகிய ஒரு அரசகுமா
ரனுமாலிய இரு புதல்வரிகளுடன் வாழ வழி தெரியாது
வருந்தி வறுமையில் உழன்றபோது சாண்டிலிய முனிவரால்
உபடேதிக்கப்பட்டு மூவருமாக இப் பிரதோஷ விரதத்தைக்
கைக்கொண்டனர். அதன்பிரகாரம் அந்தனகுமாரன் அறி
வாற்றலும் பொருளும் பெற்றுள்ள அரசகுமாரன் அரசாட்சி
ஷயப் பெற்றுள்ள என்ற புராணம் உணர்க்கும்.

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கு டிரு
ஷார்த்தங்களையும் தரக்கூடிய இவ்வீரதத்தை முனிவர்கள்
பலரும் இந்திரனும் கைக்கொண்டு அரும்பேறுகள் பல பெற
றணரி. கடன், வறுமை, நோய், தூர்மரணம், பயம் இவற்
றைப் போக்க வஸ்லது இது. முக்கியமாகப் புத்திர ஸபம் தர
வஸ்லது. புத்திரரை விரும்புவோர் இவ்வீரதமிருப்பது வழக்
கம்.

இவ்வீரத நாளிலே நித்திய கர்மாநுஷ்டானங்கள்
முடித்து பகல் முழுவதும் போசனம் இல்லாமல் இருந்து
மாலை நாலைர மணிக்கு முன்னதாக ஸ்நானம் செய்து
சாயம் சந்தியாவந்தனம், சிவபூஜை முதலியவற்றைச் செய்த
பின் (மாலை நேரத்துக்குரிய நித்திய கர்மாநுஷ்டானங்கள்) வெள்ளை
ஆடைத்தரித்துச் சிவாலயம் சென்று சிவதரிசனம்
செய்து பிரதோஷ பூஜையைத் தரிசித்துப் பிராரித்தனை
செய்ய வேண்டும்.

பிரதோஷ காலத்தில் சிவாலயத்தில் பிரதாஶி னம்
செய்து வழிபடுவதற்கென்று சிறப்பான விதிமுறையொன்று
ஆகமங்களில் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விதியை ஆறு முக க
நாவலரவர்கள் இரண்டாம் சூவ வினாவிடையில் பின்வரு
மாறு தெரிவிக்கிறார்.

"இடபதேவர முதலில் வணங்கி அங்கிருந்து இட
மாகச் சென்று சண்டேஸ்வரரைத் தரிசித்தபின் சென்ற
வழியே திரும்பி வந்து மீண்டும் இடபதேவரை வணங்கி
வலமாகச் கோமுகைவரை சென்று மீண்டும் திரும்பி வந்து
இடபதேவரை வணங்கி மறுபடி இடமாகச் சென்று சண்டேஸ்வரரை
வணங்கித் திரும்பி வலமாகச் கோமுகைவரை
சென்று (இத்தடவை இடபதேவரைத் தரிசியாது செல்ல
வேண்டும்,) மறுபடி அங்கிருந்து திரும்பி இடபதேவரைத்
தரிசியாமல் இடமாகச் சென்று சண்டேஸ்வரரை வணங்கி
திரும்பி வந்து இடபதேவரைத் தரிசித்து அவரது
இரண்டு கொம்புகளின் நடுவே சிவலிங்கப் பெருமானைத்

தரிசித்துப் பிரணவத்தோடு கூட “ஹரஹர்” என்று சொல்லி வணங்க வேண்டும். பிரதோஷ் காலத்தில் கோழுகையைத் தாண்டக் கூடாது என்பதே முக்கிய விதியாகும். இந்தப் பிரதக்கிணை முறைக்குச் சோமகுத்திரப் பிரக்கிணைம் என்று பெயர்.

இவ்வாறு ஆலயவழிபாடு செய்தபின் வீடு திரும்பிப் பிரதோஷ் காலம் முடிந்த பிறகு (இரவு ஏழார் மணி க்கு மேல்) சிவனடியார்களுடன் போசனம் செய்ய வேண்டும்.

பிரதோஷ் காலத்தில் சிவனுக்கும் நந்தியைம்பெருமா ஞுக்கும் அன்ன நெவேத்தியத்துடன் காப்பாசியும் நினேத னம் செய்து அங்பரிசனுக்கு விநியோகிக்க வேண்டும். காப்பாரிசி என்பது பக்சரிசியையும் பயற்றாம் பருப்பையும் நிரில் நன்கு நினைய வைத்து வடித்தெடுத்து அதற்குச் சரிக்கரை யும் தேங்காய்ப்பூவும் சேர்த்துக் குழந்தை (ப்படுச் சேரா மல்) செய்வதாகும், இதனையே பிரதோஷ் விரதத்துக்கு உணவாகச் சொன்ன வேண்டும். இது இயலாதவர்கள் சரிக்கரைச் சாதத்தை நிலைத்தனம் செய்து உண்ணலாம்.

பிரதோஷ் காலத்தில் எவராயினும் எண்ணெய் தேய்த தலி, குளித்தலி, போசனம் செய்தல், தூங்குதல் முதலியை செய்தலாகா. இவ்வேலோயில் மத்திரஜூம், நூல்படித்தல் என்பனவும் செய்யாது மௌன விரதியாய் இருக்குமாறு புராணங்கள் விதிக்கின்றன.

சித்திரை, வைகாசி, ஜப்பகி, கார்த்திகை என்ற நான்கு மாதங்களுள் ஒன்றில், சனிக்கிழமையில் பிரதோஷம் வரும் நாளாகப் பார்த்து இவ்விரதம் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். ஒரு வருட காலம் இந்தப் பிரதோஷ் விரதத்துக்கி கைக் கொண்ட பின் முறைப்படி விரதோத்பாபனம் செய்யலாம். விரும்பினால் தொடரிந்து கைக்கொள்ளலாம். ஆனால், வருடா வருடம் விரத பூர்த்தியைச் செய்ய வேண்டும்:

41, 55, 81, 97 என்ற எண்ணிக்கை வருடிவரை வளர்பிறைப் பிரதோஷம் மட்டும் அநுஷ்டிப்பார்கள் கிளரீ.

இவ்விரதம் கைக்கொள்வோருக்கு கடன், வறுகம், நோய், பயம், கிலேசம், அவமிருத்து, மரண வேதனை, பரவம் இவையாவும் நீங்கி முத்தி சித்திக்கும் என்று ஆறு முகநாவலரவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

இரண் நஷ்கரு(வ) இரும்பவும் இரும்பசி உரோசகம் கூண றும்பயம் கிசேசநி தேதம் அவமிருத்து மரண வேதனை இவையெலாம் அக்ற்றென வணங்கிப் புரண நாதனைப் பிரதோடத்தில் போற்றிடத் தகுமால்’

பக்தேஸ்வர விரதம்

சிவவிரதங்களுள் ஒன்றுன இந்த பக்தேஸ்வர விரதம் பாரிவதி தேவிக்குப் பரமேஸ்வரருள் சொல்லப்பட்டது. இது மலட்டுத்தனம் முதலிய தோழங்களை நீக்கிப் புத்திரசம்பத் தும் ஆட்டு, ஆபோக்கியம் முதலியனவும் கொடுக்கும். பெண்களுக்குரியது இவ்விரதம். கார்த்திகைமாத பெளர்ணயி யன்று ஆரம்பித்து பெளர்ணயி தோறும் அநுஷ்டிக்கப்பட வேண்டியது.

மாலைநேரத்தில் சந்தனத்தினால் சிவனையும், மஞ்சள் மாவி ஏல் பாரிவதி தேவியையும், மண்ணைால் நந்தியையும் செய்து வைத்து கங்கலபழூர்மாக ஆவாகனமுடிசெய்து ககலேரபசார பூஜைகளைச் செய்யவேண்டும். (சந்தனம், மஞ்சள்மா, மண் என்பவற்றால் உருவங்களாகச் செய்வதல்ல! சானைத்தில் பிள்ளையார் பிடிப்பது போலச் சிறிய பிம்பத்தைச் செய்து வைத்து அவ்வுருவமிகளில் அந்தந்த மூரித்திகளை ஆவாறு என்ற செய்யவேண்டும்.)

பகுப்பு, நெய், சர்க்கரை, எண்பன சேரிந்த மாவினால் செய்த சிப்பழும், நெய், சர்க்கரை எண்பன சேரித்த தோழச யும் கநவேதத்தியும் செய்து மாவிளக்கேற்றிவைத்து சுமங்களி பூஜையும் செய்யவேண்டும்.

மாவிளக்கு:- செற்றினையரிசிமாவுக்குத் தேனும் நன்கு கணிந்த வாழப்பழமும் சேர்த்துப்பிழைச்சந்து அந்த மாவிளை ஆகவிலைக்குப்போலச் செய்து அதில் நெய்விட்டுத் தூய்கையான வெள்ளைத்திரியினை இட்டு ஏற்றுவதே மாவிளக்கா கும். திணமா இடைக்காவிட்டால் அரிசிமாவிலும் செய்ய வாம்.

சுமங்கலிப்புறை:- நற்குண நற்செம்கைகளுடைய பிரா மண சுமங்கலிப்பெண்களை வசதிக்கேற்றபடி ஒன்று, மூன்று, ஐந்து, ஏழு என்ற ஒற்றைப்படை எண்ணிக்கையில் வீட்டுக்கைமுத்து அவரிகளை சுத்திவடிவங்களாகப் பாவணைசெய்து பூஜித்து மஞ்சள், குங்குமம், பொன், புஷ்பம், தாம்பிலம், பட்டு (புடைவை முதலியன) என்பவற்றை வழங்கி உபசரித்து சுமங்கலி பூஜையாகும். வீட்டிற்கு அழைத்து உபசரிக்க முடியாதவரின் இப்பொருட்களைப் பொருத்தமான சுமங்கலிகளிடம் அவரிகளது வீட்டிற்குச் சென்று சமர்ப்பிக்கிலாம்.

இவ்விதம், ஒவ்வொரு பெளரணையி தினத்திலும் செய்ய வேண்டும். நிலேதனப் பொருள் ஏகோத்தர விருத்தியாக அதிகரித்துச் செல்லும். அதாவது முதல்மாதத்தில் (காரித் தினக) ஒருதோசை, ஒருமாவிளக்கு இரண்டாம் மாதத்தில் (மார்கழி) இரண்டுதோசை, இரண்டுமாவிளக்கு என்றிப்படி மூப்பத்துறுறு பெளரணையிகளுக்குத் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும்.

இந்த மாவிளக்கு, தோசை என்பனவும் சுமங்கலிக்கே தானமாக வழகிகப்படவேண்டும்: முப்பத்து மூன்று வது பெளரணையி முடிவுற்றதும் விரதோத்யாபனம் செய்யவேண்டும்.

திருவெம்பாவை (பாவைநோன்பு)

திருவாகிரை நட்சத்திரம் சிவனுக்குரியது. விசேஷமாக மார்கழித் திருவரதினரை நடேசரப்பிழை நாங்காவும் சிவவீர

தங்களுடைய ஒன்றுக்கும் உள்ளது. இதுபற்றி இந்துவின் வேறு டத்திலும் காணக.

இத்திருவாதிரைக்கு முந்திய பத்து நாட்களும் திரு வெம்பாவை விரதமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இது மிகப் பழைய காலத்திலிருந்து பெண்களால் அனுஷ்டிக்கப் பட்டுவரும் ஒரு விரதமாகும். ஆதியில் இது பாவவ் நோன்பு என்று சொல்லப்பட்டு நற்றது. மாரிகழி மாதம் தேவர் களின் புலர்காலீஸ்பொழுது என்பதால் இம்மாதம் முழுவுதுமே இறைவழிபாட்டுக்கே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பீடை மாதம் என்று கூறி ஏனைய நற்காரியங்களுக்கு எடுக்கப் படாமல் தலை வைக்கப்பட்டதன் காரணம் இதுவே. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கிடையில் “மாதங்களில் நான் மாரிகழியாக இருக்கிறேன்” என்று கூறியதிலிருந்தே மாரிகழி மாதச் சிறப்பு உணரத்தக்கது.

மாரிகழி மாதம் முழுவதுமே பணிக்குளிரையும் பொருட் படுத்தாது மிக அதிகாலீஸியலேயே எழுந்து நீராடி ஆலயம் சென்று திருவெம்பாவை, திருப்பாவை, திருப்பள்ளியெழுச்சி முதலிய பாடல்களைப் பாடி வணங்குவர். ஆலயங்களில் இம்மாதம் முழுவதும் விசேஷ அதிகாலீஸ் பூக்குகள் நடைபெறும்.

அதிகாலத்தில் பெண்கள் நாட்டின் வளம் கருதி மழை வேண்டியும், தமது நல்வாழ்க்கைச் சிறப்புக்கருதி நல்ல கணவனை வேண்டியும் இப் பாவவநோன்பினை அனுஷ்டித்து வந்தனர். அதிகாலை துயிலெழுந்து ஏனைய பெண்களையும் பாடிப்பாடி அழைத்துக்கொண்டு கூட்டமாகக் குளத்திற்குச் சென்று நீராடி இறைவுக்கும் பாடி வழிபாடுகள் நிகழ்த்தி விரதமிருந்தனர்.

இந்த வழக்கத்தையும் அவர்கள் வாயில் ஒவிக்கும் நாட்டுப் பாடல்களையும் வைதானித்து மனீவாசகப் பெருந்தகையார் திருவெம்பாவையை அருளிச் செய்தார். திரு

வெம்பாவை விரதநாட்கள் பத்திலும் ஆவயங்களிலும் பிற இடங்களிலும் திருவெம்பாவை, திருப்பன்னி எழுச்சி தவிர ஏணைய திருமுறைகளை ஒதாது காப்பிட்டுவைக்கும் மரபு நம் நாட்டில் நீண்டகாலமாக இருந்துவருகிறது. திருவெம்பாவையின் சிறப்பைக் காட்டுகிறது இது.

“நெய்யுண்ணோம், பாலுண்ணோம் நாட்காலே நீராடி கண்ணுக்கு மையிட்டு எழுதோம். மலரிடுட்டுக் கூந்தல் முடியோய்” என்று இந்த விரத நியமங்களை உரைக்கிறது திருப்பாவை. பத்து நாட்களும் தமிழைத் தயக்காக அலங்கரிக்காமலும் பால், நெய் சேரிக்காத உணவு உண்டும் (ஒரு நேர உணவு) இறைவழிபாடு செய்து நல்ல மழையை யும், நல்ல கணவரையும் கேள்விட்டு பெண்கள் நோற்கும் நோன்றி இது. பத்தாம் நாள் உபவாசமிருந்து பதினேராம் நாள் கரளை பார்க்கை செய்யலாம்.

சுபக்ருமங்களுக்கெல்லாம் முதல் தேவையான பொருள் மஞ்சள், மங்கல கருமங்களுக்கு சிட்டை எழுதும்போது முதலில் குறிக்கப்படுவது மஞ்சள்.

மஞ்சள் பூசிக்குளிப்பது சுமங்கலிகள் மரபு. மஞ்சள் பூசிக் குளித்துவர துரைநாற்றம், தூக்க மின்மை என்பன அற்றுப் போகும். முகவசீகர முண்டாகும்.

இல்லங்களில் காலை மாலை மஞ்சள் நீர் தெளித்து வர வகுங்கள் கடாட்சமுண்டாகும்.

— சோதிடாலர்.

இயல் நான்கு

சக்தி விரதங்கள்

நவமணிகள் போல் ஒன்பது சக்திவிரத மகிழமைகள் இந்த இயலில் கூறப்படுகின்றன. போக மோகஷப் பிரதாயினியாகிய அம்பிகை இகலோக இன் பங்களையும் ஈற்றிக் குத்தியின்பத்தையும் ஒருசேர வழங்கக் கூடியவள் என்பதால் அவளை ஆராதிக்குத் து அத்தகைய பேறுகளைப் பெறுதற்கேற்ற விரதங்கள் பற்றி இங்கு எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

உமா சக்கிரவார விரதம் (கௌரி வெள்ளி விரதம்)

பாரிவதி தேவியைக் குறித்து சென்னிக்கிழமை தோறும் அநுஷ்டிக்கப்படும் இந்த விரதம் சித்திரை மாத வளர்பிறை முதல் வெள்ளிக்கிழமையில் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். பகல் ஒரு பொழுது போசனம் செய்யலாம்.

இமைய மீன்றெடுத் தளித்தவள் விரதமீதிகழுத்தோர்
அமைய நல்கிய பெருவளாற் தூய்த்தன ராகி
உமைத் ரூப்பெருங் கருணையா வருங்கதி யுவந்தார்
தமையை உத்தெடுத் துணர்த்த தியாருமைத் தகுமே.

— உபதேச காஸ்டம்

ஐப்பசி உத்தர விரதம்

ஐப்பசி மாத உத்தர நட்சத்திரத்தில் கைக் கொள்ளப் படும் இந்தத் தேவி விரதத்துக்குப் பகல் ஒரு பொழுது போசனம் செய்தல் விதி.

நவராத்திரி விரதம்

புரட்டாதி மாத சக்லபக்ஷப் பிரதமை முதல் நவமி யீருகவரும் ஒன்பது நாட்கள் அநுஷ்டிக்கப்படும் இந்த அற்புதமான விதமை தேவி விரதங்களுட் சிறந்த ஒன்றாகும். கந்தபுராணத்தில் இதன் மகிழமை பேசப்படுகிறது. குதமுனி வரால் ஏனைய முனிவரிகளுக்கு இந்த விரத கதை சொல் வப்படுகிறது. அமாவாசகத் தொடர்பின்றி அதிகாஸீயில் பிரதமை வியாபித்திருக்கும் நாளே நவராத்திரி ஆரம்பத்தின் மாகும். மறுநாட்காலை பிரதமை அறநூப் போய்விடுமாயின் முதல் நாளிலேயே கொள்ள வேண்டும். பிரதமைத் திதியில் தான் கும்பம் வைத்துப் பூஜை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

கிருதயுகத்திலே வாழ்ந்து வந்த கடே த மன்னனும், கடேவி என்ற அவன் மனைவியும், தாயாதிகளுடனுண போரில்

நாடு நகரிழந்து வனம் புதுநனர். அங்கு மிகுந்த மனவருடுத்தத்தென்றுந்த இவர்களை ஆசிரிய முறையில் கண்டு ஆருதல் சொல்லி நவராத்திரி விரதத்தை உபதேசித்தார். அவர்களினுலரும் முறைப்படி இன்னிரத்தை அறுஷ்டித்து வந்தனர். அதன் பயனாக அவர்களுக்கு குரியப் பிரதாபன் என்ற மகன் பிறந்தான். அவன் கல்வியறிவிலும் போரிப் பயிற்சியிலும் சிறந்து விளங்கிப் பட்ட திரட்டிச் சென்று பக்கவரை வென்று தந்தையின் ஆட்சியை மீண்டும் கைப்பற்றிப் பெற வேண்டும் மகிழ்வித்தான்.

நவராத்திரி வழிபாடு சுக்தி மகிழ்வையை விளக்குவது, மனிதனின் முக்கிய தேவைகளான கல்வி, செல்வம், வீரம் இட்டுமல்லையும் வேண்டி அவற்றுக்கு அவிபதிகளான சரஸ்வதி, சக்தி, மூர்த்தி, மூர்த்தைப்புமேல்வரி என்ற மூன்று கட்சி அம்சங்களையும் வழி போடுவதை இவ்விரதத்தின் நோக்கம்.

முதல் மூன்று நாட்களிலும் விசுத்ததையும், தெரியத்தையும் வேண்டி துரிக்கையை-பராசக்தியை வழிபட வேண்டும். அடுத்த மூன்று நாட்களும் செல்வத்தை ஒவ்வொட்டு மஹாவகுப்தியை வழிபடவேண்டும். இறுதி மூன்று நாட்களும் கல்வி, அறிவு, சுகல கலை குரங்கள் என்பதற்காக வேண்டிச் சரஸ்வதி தேவியை வழிபட வேண்டும்.

ஒன்பது நாள் என்கிற கணக்கில் சில சமயம் குறைவு படுகின்ற நந்தர்ப்பத்தில் எவ்விவத் தேவிபகுக்கு எத்தனை நாட்கள் என்ற பிரச்சனை எழுவதற்கு. அதற்கு வேறொரு விதியும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சரஸ்வதியை முலநட்சத் திரத்தில் ஆபாஹஸம் செய்து வழிபடத் தொடங்கித் திருவோணநட்சத்திரத்தில் உத்தவாசனம் செய்யவேண்டும். அதனை மனத்தினிருத்திச் சரஸ்வதிக்குரிய நாட்களைத் தெரிவு செய்த பின் ஏனைய நாட்களை உசிதப்படி தூர்க்கா, எச்சமிக்கு பெரிதுக் கொள்ளலாம்.

எது எப்படியிருப்பினும், நவராத்திரி நாட்கள் முழுவதும் மூன்று தேவியரையும்- ஏன் என்ன சக்தி அம்சங்களையும் ஒருமித் துப் போற்றி வழிபடுவதே நல்லது. ஆலயங்களில் வைக்கப்படும் நவராத்திரி கும்பத்தில் ஒன்பது நாட்டு பூஜை களிலும் துரிச்கா, ஸங்கமி, சரஸ்வதி, முவருக்கும் சேர்த்துப் பூஜை நிகழ்வதைக் காணலாம். இதனை சமங்கி பூஜை என்றார்,

கும்பம் வைத்துத் தன்பது எனைய விரதம், பூஜைகளுக்கும் பொதுவானதெனினும், நவராத்திரியில் இது முக்கியமான அம்சம். ‘கும்பழை’ என்ற நவராத்திரி பூஜையைச் சிறப்பித்துச் சொல்லும் வழக்கம் உண்டு.

கோபில்களில் ஒரு புறத்திலே சுந்திரகுப்பம் தலியாக ஸ்தாபித்து சுற்றிலும் அங்குரார்ப்பணம் செய்து (நவதாவியம் இட்டு முளைப்பாளிகள் வைத்தது) மண்டப நடுவிலே நவராத்திரி விசேஷ கும்பத்தை நவராத்திரி முதல் நாட்டுகாலையில் சுதாவது பிரதமைத் திசீலில் முறைப்படி பூர்வாக்கக் கிரியைகளுடன் ஸ்தாபித்து ஆவாக்குதி உபசார பூஜைகளும் செய்து விசேஷ அக்ளி காரியம், பலதானம் இவற்றுடன் சிறப்பான வழிபாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

ஆசமமார்க்கமான அக்ளி காரியங்களும், சாக்ததந்திரங்களினைடுப்படியில்லைமந்து ஸ்ரீசக்ர மஹாயந்திர பூஜைகளும் சண்டிலேறாமம் முதலியணவும் தினசரி நடைபெறும். ஸ்ரீலிலிதா சஹஸ்ரநாமம், லக்ஷ்மாத்திரிசதி முதலிய விசேஷ அசிச்சளைகளும் செய்து பலவித சம்லிகூத தமிழ் ஸ்தோத திசீப் பாடல்களாலும் பிரார்த்தித்து வழிபாடியறிஞருவதும் கூட்டுப் பிரார்த்தனைகள் செய்வதும் வழக்கம். தேவீமஹாத்மியம்’ என்ற அரிய நூலிப் பாராயணம் செய்வதற்கும் உண்டு:

இவை தேச வழகை என்றவகையில் அந்தந்த ஆலயங்களில் மரபுக்கேற்பவும் சிவாசாரியரின் உபதேச முறைக் கேற்பவும் சிலசில வேறுபாடுகளுடன் அருசரிக்கப்படுகின்றன. தேவியை அழுபடுத்தப்பட்ட வசந்த மண்டபத்தில் கொலு வீற்றிருக்கச் செய்து ஓவ்வொரு நாளும் ஓவ்வொரு விதமாக அலங்கரிப்பார்.

ஒன்பதாம் நாள் இரவு விசோஷ பூஜை, அக்னிகாரியம், பனிதானம் என்பன நிகழும். சில ஒடங்களில் மகிஷாகரவதம் நடத்தப்படும். பத்தாம் நாட்டாலையில் (விதைசமயன்று) கும் பத்தை உத்தாசனம் செய்வர். இதனைக் கும்பம் சரித்தல் என்று சொல்வர். அம்மன் ஆலயமானால் இக்கும்ப நீரை மூலமூர்த்திக்கு அபிஷேகம் செய்வர். வேறு ஆலயங்களானால் தீர்த்தக்கிணற்றிலோ, ஆற்றிலோ, கடவிலோ ஊற்றி விடுவது வழக்கம்.

மகிஷாகரவதம், வண்ணி வாழை வெட்டுதல் என்பன புராணங்களத்தைகளை நினைவுட்டும் வகையில் நடத்தப்பெறும் நிகழ்ச்சிகளாம். மகிஷாகரன் மட்டுமல்லாமல் பண்டாகரன், மது-கைடபர்கள், சம்ப-நிகம்பர்கள் முதலிய மற்றும் பல அசரர்களை அம்பிகை கொண்டிருக்கின்ற கடைகள் தேவீபாகவதம், தேவி மஹாத்மியம் போன்ற நால்களிலும் புராணங்களிலும் உணர்க்கப்படுகின்றன. அவற்றை இங்கே விரிப்பதற்கில்லை.

விதைசமயி நாளில் வண்ணி வாழை வெட்டுவது பற்றிச் சிறிது சிந்திக்கலாம். பண்டாகரனை ஒண்பது தினங்களிலும் அழிக்க முடியாமல் சிவபீரானுகடைய அருள் பெற்றுத் தேவி பத்தாம் நாளில் வதம் செய்தான் என்ற கடையின்படி அதனை நினைவுட்டவே வாழை வெட்டப்படுவதாகவும் கொள்ளலாம். விதைசமயியில் வண்ணிமரத்தை வழிபாடு செய்யும் வழக்க மொன்று உண்டு. ஒரு சமயம் உமாதேவி களைப்புற்றாலோது

இந்த மரத்தடியில் இளைப்பாறினாலாம். இராமன் சிதையைத் தேடிப் புறப்படும்போது வண்ணிமரத்தை வலமிவந்து வணங்கியின் புறப்பட்டதாகவும் சொல்வாரிகள்.

பாண்டவரிகள் அஞ்ஞாத வாசத்தின் போது தனிகள் ஆயுதங்களை ஒருவண்ணி மரத் தில் வைத்திருந்ததாகவும் சொல்வர். எனவே ஆயுத பூஜை- நற்காரியம் ஆரம்பிக்கும் விஜயதசமி நானுக்கும் வண்ணிமரத்துக்கும் ஏதோ ஒரு தொடர்பு நெடுங்காலமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அதனால் தான் மாண்பூ உற்சவத்தில் வண்ணிமரகிளையொன்றை வாழை மரத்தில் கட்டி வைத்து அதனைப் பலித்து- வாழை வெட்டு நிகழ்த்துகிறாரிகள்.

வீடுகளில் நவராத்திரி பூஜையை ஆனந்தமான ஒரு கொண்டாட்டமாகவே கொள்வர். தூய்மையுடனும், அழகுப் பொன்வட்டனும் திகழும் கொலுமண்டபத்தை அமைத்து அங்கு பூர்வாங்கி பூஜைகளுடனும், சங்கப்ப பூர்வமாகவும் முறைப்படி கும்பத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். சந்திர கும்பம் தனியாக வைக்காமல் சக்தி கும்பத்தை மண்குடத்தில் வைத்துச் சுற்றிவர மண்பரப்பி அதிலே நவதாணியங்களிட்டு முளைக்கவிடுவது பல இடங்களில் வழக்கமாக உள்ளது. இந்த நவதாணியத்தின் செழிப்பைத் தமது குடும்ப வளத்தின் நன்மை தீண்டகளை அறியும் சகுனமாகக் கொள்வாரிகள்.

வீடுகளில் கொலைவத்தல் நவராத்திரியின் விசேஷ அம்சமாகும். படிப்படியாக அமைக்கப்பட்ட விசேஷங்கள் பீடங்களில் அல்லது மாடிப்படிகளில் விதவிதமான பொருளை எனப்படுகின்ற பல பதுணுமகளை அழகாக அடுக்கிவைத்து அலங்கரித்து இட்கொலு அமைக்கப்படுகிறது. 5, 7, 9 என்ற நிறைப்படையாகப் படிகளின் எண்ணிக்கை இருக்க வேண்டும். அருகிலேயே குப்பம் வைத்து, சுவாமிப்படங்களையும்

மாட்டி அனையா விளக்குகள் ஏற்றி ஒன்பது நாட்களிலும் விதவிதமான பட்சணங்களை நிவேதியம் செய்து பூஜித்தல் முறை. முக்கியமாக ஜவல், கடலூச்கங்டல் என்பன நவராத்திரியில் அட்பிகைக்கான விசேஷ நிவேதனங்களாம். நாவற்பழம், சந்தன்டு முதலியனவும் வெற்றிகூ, பாக்கு, பழவகை, தேங்காய் என்பனவும் பஸ்தகப்படும்.

கமங்களிப் பெண்களை இன்னிரத நாட்களில் வீட்டுக்கு அழைக்கு அவர்களைப் பராகக்தியாகப் பாவித்துக் கொலை விண் அருகில் அமரச் செய்து வணங்கி மஞ்சள், குட்டுமம், பட்டு, நாணயம், தாம்புலம் என்பவற்றை வழங்குவர். ‘கொலுவுக்கு அழைத்தல்’ என இதனைக் கூறுவர். கமங்க லிபி பிரார்த்தனை, சுவாசிலீ பூஜை என்று விரிவான முறை வில் நடத்தப்பெறும் சாந்திகளின் சுருக்கிய வடிவமாக இதனைக் கருதலாம்.

(சில ஆலயங்களில் நிகழும் நவராத்திரி விசேஷ பூஜை யின்போது கமங்களிகளுக்குப் பூஜை செய்யும் சுவாசினே பூஜையும், சிறு பெண் குழந்தைகளுக்குச் செய்யும் குமரீ பூஜையும் முக்கிய இடம் பெறுவதையும் இங்கு குறிப்பிடலாம்.)

நவராத்திரியின் ஒன்பதாம் நாளாகிய மஹாநவமியஸ்ரு சரஸ்வதி பூஜை என்றும், கல்மகன் விழா என்றும் சிறப் பித்துக் கூறப்படுவதுடன் ஆயுத பூஜை என்றும் கூறப்படுகிறது. கல்விக்கட்டுகளிலும் கலைக்கட்டுகளிலும், தொழிற் சாலைகளிலும் இத்தினம் மிகுந்த பயப்படுத்துமும், அடே நேரம் ஆளந்த சேவகலத்துடனும் கொண்டாடப்படுகிறது.

புத்தகங்கள் சரஸ்வதிதேவியின் உறைவிடம். கலைப் பொருட்கள், இசைக்கருவிகள். தொழிற்சாலைகள் முதலிய ஆயுதங்களுக்கும் அடிப்படி அல்லே. இதனால் மஹாநவமியா

கிய ஒன்பதாம் நாள் இவற்றைப் பூஜையில் கூவத்து ஏழி படுவர். அதுமட்டுமல்லாமல் அத்தினத்தில் இவற்றைப் பயன் படுத்துவதும் தவிரிக்கப்படுகிறது.

அதாவது வாசிப்பது, எழுதுவது, சுருவிகளைப் பயன் படுத்தித் தொழில் செய்வது, இசைக்கருவிகளை இசைப்பது, ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்துவது என்பன்மாவும் அன்று கைவிடப்பட்டு உபவாசம், பூஜைவழிபாடுகள் பிரார்த்தனைகள் முதலிய இறைபணிகளை செய்யப்பட வேண்டும். பஜைகளைப் பாடுவது, அதில் இசைக்கருவிகளைப் பயன்படுத்துவது என்பன பற்றிச் சிலருக்கு ஜயமேற்றப்படலாம். ஆனால் அவை குற்றமல்ல. சொந்த லாபத்துக்காக அவற்றைப் பயன்படுத்தாமல் அம்பிகையின் வழிபாட்டுக்கே பயனிப்படுத்துவதாகி அது சரியானதே.

நவராத்திரி காலத்தில் என்னென்ற தேய்த்து முழுகுதல் விலக்கப்பட்டுள்ளது. ஊசி நால்கொண்டு பழங்குளினி கைப் பதும் கூடாது. பாட்டாதிச் சனி விரதம் இத்த நவராத்திரி நாளினுஸ்வருப்போது என்னென்ற தேய்க்காது நீராடி அந்த விரதத்தையும் கைக்கொள்ளலாம். என்னென்னென்ற எரித்து வழிபடுதலும் செய்யலாம்.

பாரத நாட்டில் நவராத்திரி ஒன்பது நாட்களும்- சில இடங்களில் விழுயதசமியுடன் பத்து நாட்களும் ஓய்வு நாட்களாகப் பாடசாலை விடுமுறை விடப்படுவது ஏழக்கம். சில இடங்களில் இந்தப் பத்து நாள் விழாவை ‘தசரா’ என்று கூறுவர். மைகுரி தசரா உலகப் புச்சி பெற்ற பண்டிகையாகும். வட இந்திய மாறிலமான உத்தரப் பேரதேச மக்கள் இதனை ‘ராம்பீலா’ என்று கொண்டாடுகின்றனர். வங்காளிகள் ஓளி பூஜையாகவும் ஸுரிக்கா பூஜையாகவும் கொள்கின்றனர்.

நவராத்திரி விரதத்தை முறையாகக் கைக்கொள்கிறும்புவோர் முதலெட்டு நாட்களிலும் பகலில் உணவின்றி

இரவிக் பூஜை முடிந்தபின் பால்பழம், பலகாரம் என்பன காப்பிட்டு நவமியில் உபவாசமிருந்து பத்தாம் நாள் விஜயதசமியன்று காலை எட்டரை மணிக்கு முன் பாரணை செய்ய வேண்டும். முடியாதவர்கள் முதலெட்டு நாளிலும் ஒரு நேர உணவுண்டு (பகல் அண்ணம்) கடைசி நாளில் பாலிபழம் மட்டும் கொள்ளலாம்.

விஜயதசமியன்று காலை அறுக்கவை உண்டு சுமார்த்து அதனை நிவேதித்து விசேஷ பூஜை செய்தபின் நாட்படிப்பு நாட்கருமங்களை ஆரம்பித்த பின் பாரணை செய்வதே முறை. ஒன்பது வருடங்கள் தொடர்ந்து இவ்விரதம் அநுஷ்டித்த பின் விரதோதியாபனம் செய்யலாம்.

கருடபஞ்சமிவிரதம் (பணிகளீர்விரதம் அல்லது நாகசதுரீத்தி)

நாகதோஷம் முதலிய பலிவேறு காரணங்களால் உரிய காலத்தில் திருமணம் நடைபெறுது பெருமுக்கடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் கண்ணியர்கள் நம்மிடையே ஏராளம். இவர்களைத் தோஷிகளை நீக்கி, விசைவில் திருமணமாகி நல் வாழ்வு வாழ்வதற்கும் நஷ்டக்கணோப் பெறுவதற்கும் ஒரு விரதத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள். அதுவே கருட பஞ்சமிவிரதம்.

ஆவணி மாத வளர்பிறைப் பஞ்சமித்திதியிலே இந்த விரதம் அநுஷ்டிக்க வேண்டும்; கால்பய மகரிவீயின் புதல் வரான கருடரென்பார் தனது தாயினுடைய அடிமைத் தலையை நீக்குதற்காக மிகுந்த கிரமத்துடன் தேவலோகத் திலிருந்து அபிரதைசம் கொண்டு வந்த நாள் தான் இந்தக் கருடபஞ்சமி. பிரம்மாண்ட புராணத்திலே பிரமிமதேவர் நாசதருக்கு இவ்விரத மகிழமையை உரைத்ததாக குதபுராணிகர் கௌண்கர் முதலிய முனிவரிகளுக்குக் கூறுகிறார். கரு

டரின் சிற்றங்களை பிள்ளைகளான நாகங்களுக்காகவே அமிர்தம் கொண்டு வந்தார் என்பதால் நாசதூரித்து என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

சதுரமான மண்டபத்திலே பஞ்சவரியைக் கோலங்கள் இட்டு ஜெள்ளியினால் அவிலது செப்பினால் நாகப் பிரதிகமையான்று செய்து அரிசி பரப்பி அதன் மீது வைத்து நாக படத்தின் மத்தியில் மஞ்சளினால் கெளரீ பிழ்பம் செய்து ஸ்தாபித்து விரத சங்கலபம் செய்து ஆவாலுமானதி உபசார பூஜைகள் செய்ய வேண்டும். பத்து இழைகள் கொண்ட பட்டுநூலில் பத்து முடிச்சகளிட்டு குங்குமம் பூசி அங்கு வைத்துப் பூஜிக் கேள்வும்.

பூஜை முடிவில் “பத்து முடிச்சகளுடையதும், குங்குமம் பூசப்பட்டதும் மங்கலகரமானதும், உண்கு மகிழ்ச்சி தரக் கூடியதுமான இந்தக் காப்பினைக் கட்டுகிறேன், நல்லருள் புரியாய் தேவ்” என்று பேரார்த்தித்து (தசசிரந்தி சமாயுக் தம் குங்குமாக்கம் ஸலதோரகம், கரேபத்துமிவரதே தலப் ரீதிகரம் சுபம்”) மணிக்கட்டிலே காப்பினைக் கட்டிக்கொள்ள வேண்டும். பத்து வருடம் இவ்விரதம் கைக்கொண்டபின் விரதோத்யாபனம் செய்யலாம்.

இதற்கு முதலிநாளாகிய சதுரித்தியினை நாக சதுரித்தி என்று கொண்டாடுவதுண்டு. நாகப்பிரதிஷ்டை, நாகபூஜை, நாகப்புறநூர்க்குப் பால் வாரித்தல் முதலியவற்றை இந்நாளில் செய்வர். வாசல் நிலையின் இருபுறமும் பாம்புப் படங்களை குங்குமத்தால் வரைவர். புற்றுமண்ணுடன் அட்சை தசேர்த்து முதித சுகோதரர்களைக் கொண்டு ஆசி பெறுவர்.

சாவித்திரி விரதம்

சாவித்திரி என்னும் புண்ணியவதி தங்கணவன் சதுர வாரை இயம்ணீடமிருந்து மீளப்பெற்றது இந்த சாவித்திரி

விரதமே, பிரமபத்தினியாதிய சாவித்திரியை நோக்கிக் கைக் கொள்ளப்படுவது இது, மாங்கலிய விருத்தியையும், புத்திர சம்பத்தையும் வழங்கிக் குடும்ப நலத்திற்கு வளம் சேர்க்கும் இந்த விரதம் ஆவணி மாதப் பெளர்ணமி தினத்தில் அறுஷ் டிக்கப்படுவது, பெண்களுக்கேற்ற விரதம் இது;

ஸ்வர்ண கெளரி விரதம்

விரைவில் திருமணமாக வேண்டியும், நலில கணவனை வேண்டியும், தீர்க்க சுமங்கலியாக வாழ வதற்கு வேண்டியும் பெண்கள் அம்பிகையை வழி பட்டுக் கைக்கொள்ளும் விரதம் இது. ருக்மணி இந்த விரதமிருந்து பகவான் ஶ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி யை அடைந்தாள். ஸ்காந்தபுராணத்தில் இவ் விரத மகிஞம் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஆவணியாதம் வளர்ச்சிநாத் திருத்தையேத் தினத்தில் அதாகது விநாயக சதுரத்திக்கு முதக் காலில் இவ்விரதமிருக்க வேண்டும். கும்பத்திலே ஸ்வர்ணகெளரியை ஆவாஹனம் கேட்டு ஷோட்டோபசார பூஜை நிகழ்த்த வேண்டும். பதி மூறு இழைகொண்ட பட்டு நூலில் பதினாறு முடிச்சுகள் இட்டு அந்தச் சரட்டினையும் கும்பத்தில் வைத்துப் பூஜித்த பின் வலது கையிலே அதனைக் கட்டிக் கொள்ள வேண்டும்.

பதினாறு வருடம் அல்லது எட்டு வருடம் இந்த விரதம் கைக்கொண்ட பின் விரதோத்யாபங்ம் செய்யலாம்.

சாவித்திரி கெளரி விரதம்

மராரிக்கண்ணடேய முனிவரி தர்மநந்தனருக்கு உபதேசித்த விரதம் இது. தர்மவர்மன் என்கிற மன்னன் மனைவி தமது புரோகிதராகிய சோமயாஜியிலுடைய தர்மபத்தினி இந்த சாவித்திரி கெளரி விரதமநுஷ்டித்து வந்தது கண்டு அந்த

விரத மகிழ்ச்சையைப் பரிகஷித்துப் பார்த்து அதிகயித்து தானும் அதனைக் கைக்கொண்டு பெருப்பேறவடைந்தால்.

தெமாதம் இரண்டாம் நாள் அதாவது தெப்பொங்க லுகு மறுநால் ஆரம்பித்து ஒன்பது நாட்கள் தொடரிந்த சாவித்திரி கௌரி தேவியை வழிபட்டுப் பூஜை செய்து ஒன்பது இழைகளும் ஒன்பது முடிச்சும் கொண்ட நூலினைப் பூஜையில் வைத்திருந்து ஒன்பதாம் நாள் அதனை வலது கையில் கட்டிக்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் மத்தியானம் ஒரு நேரம் அன்னம் மட்டும் உண்பது நன்று. இயலாதவர்கள் இரவில் பாஸ்பழம் அல்லது பலகாரம் உருசி கலாம்.

ஸ்காந்தபுராணத்தில் கௌரி காண்டத்திலே சொல்லப் பட்டிருக்கும் இந்த விரதம் பெண்களுக்குரிய குடும்ப சுகத் தையும் புதிதிர ஸபத்தையும் தரவுவில்து. ஒன்பது வருடங்கள் கைக்கொண்ட பின் விரதோத்யாபனம் செய்யலாம்.

வரஸ்தமி விரதம்

பஷ்ணுயோத்தர புராணத்திலே சிறப்பித் தக் கூறப்படும் இந்த வரஸ்தமி விரதம் ஆவளிமாத பெளர்ஸ மிக்கு முந்திய வெள்ளிக்கிழமையிலே அருண்டிக்கப்பட வேண்டியது.

ஒரு சமயம் உமாதேவியாரி சிவ பெருமானை நோக்கி, "ஜூயனே பூவுலகில் சகல செலவு போகும் கணையும் சென்பாக்கியங்களையும், புதிதிர சம்பத்தையும் வழங்கக் கூடிய விரதம் எது?" என்று வினாவியபோது அவர் உமாதேவியருக்கு இந்த விரத மகிழ்ச்சைக் கூறினார்.

முன்பு குண்டிலை என்ற நாட்டிலே சருமதி என்ற கமங்கலிப்பெண் இருந்தான். அவள் நலில் தெய்வ பக்தியும்

தூய்மையும் ஆசார அநுஷ்டானமும் உடையவளாக இருந்தாள்; ஒருநாள் அவள் கணவிலே வரலங்கிதேவி தோன்றி இந்த விரதத்தை உபதேசித்து மறைந்தாள். அவளும் உடனே சகல பெண்களையும் அழைத்து இப்புதுமையைக் கூறினாள்.

குறித்த விரத நாளிலே சகல பெண்களுமாக நகரிமுழு வதும் அவங்கிரித்து முறைப்படி இவ்விரதமநுஷ்டித்து வர வரயினார். என்றுமில்லாதவாறு அங்கு சகல செல்வமும் பொளிந்து விளங்கிறது.

நன்கு தூய்மையாக்கி மாவினை தோரணங்களாலே அவங்களித்த மண்டபநடுவிலே மேஜ்டயோன்றில் நெல், அரிசி முதலியவற்றை முறைப்படி பரப்பித் தாமரைக் கோலத்தை அதன்மேல் இட்டுக் கும்பத்தை அதன் மீது வைக்க வேண்டும். ஏனைய பூஜைகளுக்கு நீரி நிரப்பிய கும்பம் வைப்பது வழக்கம். ஆனால், வரலங்குமியிரதபூஜைக்குப் பக்சரிசியால் நிரப்பப்பட்ட கும்பத்தை வைக்க வேண்டும்.

நல்ல கழிநாலிலே மஞ்சளி தோய்த்து ஒன்பது இழைகள் கொண்டதாக முறுக்கி எடுத்து ஒன்பது முடிச்சுக்களை முடிந்து இந்தக் காப்பினைக் கும்பத்தில் வைத்துப் பூஜையை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

வழக்கம்போல சங்கசிப்பூரியமாக புனியாகவாசனம் முதலிய பூரிவாங்கிக் பூஜைகளுடன் விசேஷ உபசாரபூஜை, அங்கபூஜை முதலியன் செய்து ஒன்பது நாமங்களால் நூலிலுள்ள ஒன்பது முடிச்சுக்களையும் பூஜித்து அதனை வலது கையில் கட்டிக் கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக விரதங்களுக்குக் காப்புக் கட்டும்போது ஆண்கள் வலது கையிலும் பெண்கள் இடது கையிலும் கட்டுவது வழக்கம். ஆனால், வரலங்குமியிரதபூஜைக்கு மட்டும்-இது பெண்களுக்குரிய விரதம்-வலதுகையிலேயே காப்புக் கட்டிக்கொள்ள வேண்டும்.

ஸ்லோகத்திலேயே இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது: காபி
பிளைக் கையிலே கட்டும்போது சொல்லும் ஸ்லோகம் இது,
ஸரிவ மங்கல மாங்கலியே ஸரிவபாப ப்ரஸூவினீ! தோரங்கம் ப்ரதி கருவறணுமி ஸம்பரீதா பவ ஸரிவதா!
பத்னுமி தகழிணே ஹஸ்தே நவகுத்ரம் சுபப்ப்ரதம்
புத்ர பெளத்ராயி வருத்திமச ஸௌபாக்யம் தேஹிமேரமே!!

ஓன்பது முடிச்சக்களுக்கும் உரிய நாமங்கள் வருமாறு; கமலா, ரமா, லோகமாதா, விஸ்வஜீனீ, மஹாலக்ஷ்மி, சந்திரஸஹஸ்ராதா, விஸ்வஸாகுந்தீனீ, சந்திரஸஹஸ்ராதா, ஹரிவு ஸபா; இவை ஒவ்வொன்றுக்கும் முன்னால் ஓங்காரமும் பின் னால் நமா என்றும் சேர்த்துப் பூஜை செய்க.

விசேஷ அந்வேதத்தியமாக நெய்யுடன் கூடிய ஹ வி ஸி (நெய்ச்சாதம்) சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வரலக்ஷ்மி பூஜைக் குரிய விசேஷ அரிச்சனைப் பொருள் அறுகு.

பூவாசம் போன்று கடுமையான வீதிமுறைகள் இந்த விரதத்துக்கில்லை. மத்தியானம் ஒரு நேரம் போசனம் செய்யலாம். இரவு பலகாரபட்சணங்கள் ஏதாவது உட்கொள்ளலாம். ஓன்பது வருடங்கள் தொடரிந்து அநஷ்டித்தபின் விரதோத்யாபனம் செய்யலாம்.

காரடை நோன்பு

(காரடையா நோன்பு அல்லது காமாட்சி நோன்பு)

பரர்வதிதேவி ஒரு சமயம் காஞ்சியில் ஏகாம்பர நாதரைப் பூஜை செய்து கிவசக்தியிடையே பிரிவு நேராதிருக்க வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தாளி. அந்தத் தினத்தையே காமாட்சி நோன்பு என்கின்றனர்:

சத்தியவான் மணை சாவித்திரி காட்டில் இருக்கும் போது தனக்குக் கிடைத்த காரிசரிகியைக் கொண்டு அடைதட்டிவைத்து அம்பிகையைப் பிரார்த்தித்துக் கணவனின்

உயிரை மீட்ட தினமே காரணம் நோன்பு என்கிறூரிகள் கிளர். (சாவித்திரி கணவனை மீட்டதினாம் ஆவணி மாதத் தில்வரும் பெளர்ணாமியில் என்று காறி அதனைச் சாவித்திரி நோன்பு என அநுஷ்டிப்பதும் உண்டு)

மாசி மாதம் முடிந்து பங்குனி மாதம் பிறகும் நேரத் தில் கொள்ளப்படும் விரதமான காரணமாயா நோன்பு கமங் கலிப் பெண்களுக்குரியது. “மாசிக் கார்த்து பாசி படியும்” என்பது பழமொழி. கமங்களின் துமது திருமாங்கல்யக்கியிற்றினை மாற்றிப் புதிய கயிற்றினைக் கட்டிக் கொள்வார்.

இவ்விரத நாளில் பகல் முழுஷதும் உபவாசமிருக்க வேண்டும். குத்துவிளக்கு ஏற்றிரு வைத்து வெற்றிலை பாக்கு. பழம், தேங்காய், அடை, வெண்ணெய் என்பவற்றை நிலே தனம் செய்து பூஜித்து “உருகாத ஜெண்ணெயும் ஒராண்டு யும் வைத்து நோன்பு நோற்கிறேன்; ஒருநாளும் என் கணவர் பிரியாமல் இருக்க வரம் அருள்வாய் என்று பிரார்த்திக்க வேண்டும்.

புதிய மாசிகல்யக்கயிற்றிகறப் பூஜையில் வைத்துப் பூஜித்த யின் அதனைக் கழுத்தில் கட்டிப் பழையதை நீக்க வேண்டும்;

காரி அரிசி என ப்படும் தவிட்டுப்பச்சரிசியை நீரில் நீண்டது. தேங்காய், உப்பு, சரிக்கனர் என்பவை சேர்த்து அரைத்து அடையாகத்தட்டி நிராவியில் வேகவைத்து எடுப்பதே காரணமாகும். துவரையும் சேர்த்து அரைக்க வேண்டுமெனச் சிலர் கூறுவார்.

இவற்றை ஆலம் இனியில் படைத்துப் பூஜை முடிவில் அடையும் வெண்ணெயும் மட்டும் உணவாக உண்டு மறு நாட்காலை பாருணை செய்ய வேண்டும். ஏனைய நாட்களில் கணவனை முகவில் உணவாகுந்தச் செய்யும் மனைவி இவ்விரத நாளில் மட்டும் முதலில் தான் உண்ணா வேண்டும் என்று சிலர் சொல்கிறார்கள்.

இயல் ஜந்து

கந்த விரதங்கள்

அருகப் பெருமானே ஆராதிக்கும் மூன்று முத்தானவிரதங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. வாரவிரதம் ஒன்றும், திதிவிரதம் ஒன்றும், ஈசுத்திரவிரதம் ஒன்றுமாக அவை அமைகின்றன.

詩經傳注疏

卷之三
詩經傳注疏
周易傳說文

சுக்கிரவாரவிரதம்

சுப்பிரமணியச்சடவுடை வேண்டி ஒஸ்வொநு வெள்ளிக் கிழமையும் சைக்கொள்ளப்படும் இந்த விரதம் ஜம்பசி மாத முதல் வெள்ளிக்கிழமையில் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

உபவாசமிருத்தல் உத்தமம். அது இயலாதவர்கள் பால் பழமாவது சலகாரமாவது இரவு ஒரு நேரம் கொள்ளலாம். அதுவும் முடியாதவர்கள் பகல் ஒருபொழுது போசனம் செய்க. மூன்று வருட காலம் அநுஷ்டுத்தபின் விரத உத்யாபனம் செய்யலாம்.

கார்த்திகைவிரதம்

(கார்த்திகைத் தீபம் - சர்வாஸய தீபம்-விளக்கீடு)

கார்த்திகை மாதக் கார்த்திகை நட்சத்திரம் முதலாக (திருக்கார்த்திகை) மாதந்தோறும் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் முருகப்பெருமாணைக் குறித் துக்கைக்கொள்ளப்படும் விரதம் இது. உபவாசம் உத்தமம். இயலாதோர் இரவில் பால், பழம், பலகாரம் உண்ணலாம். அதுவுமியலாடோர் பல்லொருபொழுது போசனம் செய்க. பண்ணிரண்டு வருடங்கள் இவ்விரதமறந்தித்தபின் உதயாபனம் செய்யலாம். திருக்கார்த்திகை விரதத்துக்கு அஸ்தமன வியாபகம் முக்கியம். அதாவது, மாலை ஜந்து மனீக்குமேல் கார்த்திகை நட்சத்திரம் இருக்கும் நாளே விரத நாளாகும்.

திருக்கார்த்திகைத் தீபம் என்று இத்தினத்தில் தீபங்களை ஏற்றிவைத்து சோதிவடிவில் இறைவனை வழிபடுவர். சிவராத்திரி நாளில் பிரமலிஞ்ஜனுக்கார்த்துத் துமது சோதிவடிவை இறைவன் காட்டிய பொழுது அவ்வடிவைத் தமக்கு என்றும் காட்டியருள வேண்டுமென அவரிகள் வேண்டினர். அதற்கு இறைவன் “திருக்கார்த்திகை நாளில் மீண்டும் இவ்வுரு

வைக் காட்டுவோம்” என்றார். அதனை நினைவு கூடாது தொர்த்தினது தீபநாள் சொன்னடைப்படுகிறது.

திருவண்ணமலைத் தலத்திலே மலையுச்சியிலே பெருந்திப் பெற்றப்படுகிறது. பல ஊர்களிலிருமூன்று பல்லாயிரக்கணக்கான ஆடியவர்கள் இறைவனது சோதி வடிவவத் தரிசிப் பார்க்கி. “குன்றின் மேலிட்ட தீபம்” என்பதும் “மலை விளக்கு” ஆகிய மரபுச் சொற்றிருட்டர்கள் நீண்ட காலம் இல்லாத இருந்ததைக் காட்டுகின்றன;

“மைம்பிளச யின்றி மலைவிளக்குப் போலோங்கி
செம்மையி னின்றிவன்குந் தீபிழை- தெழுமலையுள்
வேலினுங் கோடாது வேந்தன் மலைவிளக்கக்
கோலினுங் கோடா கொமுந்து” என்று தொகைப்
ஷயம் புறத்தினை- 85ஆல் வருவதும்,

“மடநடைப் பறவையு மாய விலக்கு
மடியலர் முடிக்கா டைவழுறை போகா
அறமுடு காண்குமென் ருறியித் திரிந்து
தேவைக்கூடாயிய நெடியு முனராப்
பரஞ்சுடர் மலைக்கட்ட கருத்தடங் கவைனி
கானுபு விளைக்குங் காரித்தினக விளக்கக
மாணப் பெறி இயலிற் மணக்கோ ஸ்ரீயே
அலிலை மரங்கற் பீசி யேனம்
நிலமிவந் துழைபோ மாதின வாக்கின்
பல்லாங் நிரே பல்காங்றிரே
வீழநாட் படாஸம் வியற்பய னா நாவான்
சென்மின் காண்மின் திருவிளக்க கருவே” என்று சங்கப்
புலவர் பொய்க்காயார் கூறுவதும்.

“வாணம் ஊரிந்த வளம்கொளி மண்டிலம்
தெருப்பெனச்சிவந்த. உருப்பு அவிரி அம்பட்டு

இலைஇலை மலர்ந்த முகைஇலை இவைம்
கவிகொன் ஆயம் மலிபு தெச்சுபு எடுத்த
அம்சடர் நெருங்கொடி பொற்பத் தோன்றி.....” என்
அம் ஒளவையார் கற்றும் (ஆகநாராநா)

“மகழகால் நீங்கிய மாக விசும்பில்
குறுமுயல் மறநிறம் கிணரமதி நிறைந்து
அறுமீண் சேரும் அகல்திடு நடுநாள்
மறுகு விளக் குறுத்து மாலை தூக்கிப்
பழனிறல் முதூரிப் பலருடன் துலன்றிய
விழவுடன் அயர வருகதிலிலம்மா” என்ற நக்கீரர் கருத
தும் இவ்விழாக்கின் தொன்மையை எடுத்துக் காட்டுவன.

சமன் காப்பீயமான சீவகசிந்தாமணியிலுமிகூட “...
.....குன்றிற் கார்த்தியக விளக்கிட்டன்”
என்ற விளக்கிடு பற்றிய வரியை வருகிறது. பெளத்தர்
கள் வைகாசி விசாகமாயிய ‘வெசாக்’ நாளில் தீபோந்தவும்
கொண்டாடுகிறார்கள்.

திருக்கார்த்திகைத் தினத்தில் ஆஸ்யங்கள் தோறும்
சொக்கப்பானை கொழுத்தி மகிழ்வர். சொக்கப்பானை பற்றி
‘ஞசவசமய புண்ணிய காலம்’ என்ற தமது நூலில்
த. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கறுவதைப் பார்ப்போம்.

“சுட்கப்பனை என்னும் சொற்றெருடர் திரிந்து சொக்கப்
பானை என வழங்குகிறது. சுட்கம் என்பது வரட்சி. உலர்ந்த
தெண்ணை, பணை, கழுது, வாழை இவற்றின் தண்டினைத் தீப
தண்டமாகக் கோயில் சந்திதானத்திலே நட்டு உலர்ந்த பனை
யோலை முதலியவற்றுட் விமரணம் போல உயரமாக மூடிக்
கட்டிய சொக்கப்பணையில் அக்கினி மூட்டி ஆது சுவா வி தி
தெரியுக்கோது சோதி சொகுபமாகவும், திருவண்ணாமலைத்
தீபமாகவும் பாவித்து பக்தர் வழிபடுவர்”.

இந்தச் சொக்கப்பாணையின் நடுவே வாழ முக்குற்றி யோன்றை நட்டு அதில் மாவிளக்குத் தீபம் ஒன்றையும் வைத்து சொக்கப்பாணை எரிந்து முடிந்தபோன் அதனை எடுத்து நிவேதிப்பர். முருகன் ஆலயங்களில் அடியார்கள் பலரும் மாவிளக்கு இட்டு வழிபடுவர்.

செந்தினை மாவட்ட (கிடைக்காதவர்கள் அரிசி மாவில் செய்வர்) தேஜையும் நன்கு கணிந்த வாழைப்பழத்தையும் சர்க்கரையையும் சேர்த்துப் பிழைந்து அப்மாவினால் ஒன்று, மூன்று, ஐந்து, ஏழு என ஒரிசையைப்படை இலக்கத்தில் அகல் விளக்கு வடிவத்தில் செய்து நெய்விட்டுத் திரியும் இட்டுத் தீபமாக ஏற்றுவர். இதினையே மாவிளக்கு என்பர்.

திருக்கார்த்திகை பற்றியும் சொக்கப்பாணை பற்றியும் மாந்திரீக பூஷணம் விவரம் க. சாம்பவீங்கருக்கன் அவர்கள் ‘சோதிடெஸர்’ பத்திரிகையில் (1978 மார்த்திகை) எழுதி வருத்து இது.

‘இறைவன் திரிபுர சம்ஹாரம் செய்த தினம் கார்த்திகையாக காரித்திகை நட்சத்திரமாகும். இறைவனின் புனிதகையே அக்கினியாகத் தோன்றித் திரிபுரகிளை எரித்த பாவணயைக் காட்டவே ‘தீபோதீசுமி’ என்ற உற்சவம் நடத்தப்படுகிறது. கருங்காலி, தென்னை, பலை, வாழை முதலியவற்றிலொரு மரத்தைத் தீபஸ்தம்பத்தின் பொருட்டு 9 முதல் 25 முழுவரை உயரமுள்ளதாக எடுத்துப் பூமியுள் எட்டிலொருபங்கு புதைத்து ஆதைச் சுற்றிப் பணைஒலை, தெஞ்ணைஒலை, குழகோலை இவற்றினால் கூடுகட்டித் தெற்கு அல்லது கிழக்குப் பக்கமாக வாசகிவிட்டு ஆதில் தீபம் வைத்துக் கொடுத்த வேண்டுக் கூடுதல் இதை நம்நாட்டில் சொக்கப்பாணை என அழைக்கின்றனர்.’’

திருக்கார்த்திகை நாள் குமராஜயதீபம் எனப்படுகிறது. முகு கன் ஆலயங்களில் மேற்கண்டவாறு வழிபாடுகள் நிகழும்.

முசுநானி கல்வது மற்றநாள் அல்லது கடே திலைத்தில் பெளரினமிய தினத்தில் ஏனைய எல்லர ஆவயங்களிலும், வீடு களிலும் ‘‘சர்வாலயத்தில்’’ என்ற பெயரில் கொண்டாடப் படுகிறது.

வீடுகளில் மாக்கோலங்களையும், வண்ணாக்கோகங்களையும் இட்டு அவற்றில் மீது அகல்விளக்குகளை ஏற்றிகவப்பர்; சிறுசிறு பந்தங்களைத் தயார் செய்து அவற்றைத் தேங்கா யெண்ணைய் ஆவிலது இலுப்பெண்ணைய் விட்டு ஏற்றி விட்டுவளவிலும், வயல், தோட்டம் முதலிய இடங்களிலும் நாட்டிகவத்து ஏரிய விடுவரி. விட்டு வாசனில் வாழுக்குற் றியை நாட்டி குதன் மேல் தேங்காய்ப் பாதியை வைத்து அதனுள் இரிச்கீலை இட்டு எண்ணைய் விட்டு நீண்ட நேரம் ஏரியக் கெய்வரி, நமிந்தியடிகள், கலியநாயகர், கணமிபுலியநாயகர் ஆகியோர் திருவிளக்குத் தொண்டினால் முதல் பெற்றேராவர்.

இவ்வாறு புறழிகுள் களைந்து ஒளி சேர்க்கும் இந்தத் தீபோறசவ நாளில் அகழிகுளி போக்கி ஞான ஒளி சேர்ப்ப தும் நிகழ வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க வேண்டும்.

“நினைதரும் கார்த்திககத் தினத்து நெல்லியின் இலைகொடு குகண்டிக் கிழற்றிது ஸோரெலங் சொலுமிலைக் கொருமகந் தொடர்பி ஞற்றிய பலன்டை வாரெனப் பகரு நான்மறை”

—திருக்செந்துரௌப்புராணம் 11—36

“உனிக்குக் மடநல்லார் மாயயில் வண மறுகிகி துளக்கில் கபாலீச் சரத்தான்தொனி காரித்திலகநான் தளத்தேந் திளமுலையார் தையலார் கொண்டாடும் விளக்கீடு காணுதே பேசுதியேர பூஷபாவாய்,

—திருஞாங்கம்பந்தர்.

ஸ்கந்தஷஷ்டி விரதம்

கவியகவரதனும், தமிழ்க்கடவுளுமாகிய சந்தக்கடவுளாம் சப்பிரமணிய கவாயிக்கு மில முன்று விரதங்களில் மிகச் சிறந்தது ஸ்கந்தஷஷ்டி விரதம். சைவசமயிகள்- முகியமாகக் கந்தபுராண கலாசாரத்தில் தினமுக்கும் ஸமத்துச் சைவத் தமிழ் மக்கள் மற்றெல்லா விரதங்களையும்விட இந்த ஸ்கந்தஷஷ்டி விரதத்தை மிகவும் டுனிதமாகவும் பக்கி பூர்வமாகவும் கைக்கொள்ளுகிறார்கள்.

ஐப்பதி மாதத்துந் தீயாவளி அமாவாசையையுடெந்த வளர்பிறைப் பிரதமை முதல் ஷஷ்டியிருக்குவன் ஆறு நாட்கள் ஸ்கந்தஷஷ்டி விரதமாகும். சூல சௌகாஷ்ணையும், சங்போகநி களையும் தரவல்ல இந்த விரதம் புத்திரலாபத்துக்குரிய சிறப்பான விரதமாகும். “சட்டியில் இருந்தால்தானே அகப்பையில் வரும்” என்பது ஒரு பழமொழி. இதற்கு வெளிப் படையான சோந்பொருளையிட ஸ்கந்தஷஷ்டியில் விரத மிருந்தால் அகப்பையாகிய கருப்பையிலே கரு உண்டாகும் என்ற உட்கருத்துமுண்டு. பகல் பண்ணிரண்டு நாழிகைக்குக் குறையாமல் பஞ்சமித் திதியும் அதன் பின் ஷஷ்டி வியாபகமும் இருக்கும் நாள் குரங்போருக்குரியது. பிரதமைத் திதியில் ஆரம்பமாகும்.

முருகபக்தரிகள் ஒரு கடுந்தவாகவே இவ்விரதத்தைக் கருதி ஆறு நாட்களும் முழுப்பட்டினியாக உபவாசமிருத்தல் வழக்கம். முதல் நாள் அமாவாசையைன்றே ஒரு நேர உணவுண்டு விரதமாக இருந்து மறு நாளைய உபவாசத்துக்குத் தயார்செய்து கொள்வரி. (பொதுவாகவே உபவாசவிரதமநுஷ்டிக்கும்போது முதல் நாளும் மறுநாளும் ஒரு நேர உணவே கொள்ள வேண்டும்.

பிரதமையில்லை அதிகாலை நீராடித் தூய ஆடைய ணிந்து நித்திய கரிமாருஷ்டானங்கள் முடிந்து முருகன் ஆல

யம் சென்று அசிகேயே ஆறுநாட்களும் அன்ன ஆகாரங்கள் எதுவுமிக்க இறைவழிபாடு, முருகநாமபஜ்ஜீஸ், நாமஜபம், புராணபடனம், புராணம் சேட்டல் என்றித்தகைய புனித சாரியங்களுடன் அங்கேயே தங்கியிருப்பர். தண்ணீர் கூட அருந்தாது ஆலயத்திக் வழக்கப்படும் பானகம் (பானக்கப்) மட்டும் அருந்தியிருத்தல் உத்தமோத்தமமான விரதமாகும். பானகமென்பது சர்க்கார், தேசிக்காய், இளநீர் முதலியன கலந்து தயாரிக்கப்படும் ஒரு நீராகாரமாகும். பட்டி னி கிடக்கும் வயிற்றினுள் வெளிப்படும் அதிக சக்தியிக்க வெப்பம், வாய்வு, பித்தம் இவற்றைத் தணித்து உடற்சமநிலையைப் பேணுதற்கும், பசி, தாகம் இவற்றை ஓரளவு தணிக்கவும் இது உதவுகிறது.

ஆலயங்களில் ஆரம்பத்திலேயே தரிப்பையளிந்து, காப்புக்கட்டி, சங்கல்பித்து ஆறு நாளும் நோன்பிருத்தல் முறை. இறுதி நாளில் காப்பை அவிழ்த்துத் தரிப்பையுடன் சேர்த்துத் தாம்பில் தகுணைகளுடன் அரிசசகரிடப் பயிரிப்பர்.

ஏழாம் நாள் அதிகாலையில் நீராடி நித்திய கர்மாநுஷ்டானங்களை நிறைவேற்றிப் பாரணைப் பூஜை என்று நடைபெறும் விசேஷ பூஜையையும் கண்டு வழிபட்டபின் மாஹேஸ்வர பூஜை செய்து (அடியாரிகளுக்கு அன்னமிட்டு) பாரணை செய்ய வேண்டும்.

இல்லிதம் கடும் விரதம் அநுஷ்டிக்க முடியாதவர்கள் முதல் ஐந்து நாட்களும் இரவு ஒருபொழுது பால்பழும் கல் லது பலகாரம் உண்டு இறுதி நாள் உபவாசம் இருக்கலாம்: அதுவும் முடியாதவர்கள் முதல் ஐந்து நாட்களும் பகல் ஒரு பொழுது அன்னமும் ஆரும் நாள் இரவு பால்பழும் அல் லது பலகாரமும் உண்டு விரதமிருக்கலாம்.

ஆரும் நாளி ஷஷ்டித்திதியின் குரசம்ஹாரம் முடிந்த அன்றிரவு முழுவதும் துயில் நீக்கி விழித்திருந்து முருகன்

பெருமைகளையே நினைத்தும் பேசியும் வழிபட்டிருக்குமாறு பழங்குடிகள் விதிக்கிணறன. சிவபீரானுக்குரிய சிவராத்திரி யும், மஹாவிஷ்ணுவுக்குரிய வைகுண்ட ஏகாதசியும் போல முருசுப்பெருங்குனுக்குரிய ஸ்கந்தவுக்கிடியும் மிகவிசேஷமான தினமாதலால் ஒயில் நீத்தல் பொருத்தமானதே. ஆயினும் அனைவராலும் இது கைக்கொள்ளப்படுவதில்லை. இயன் றவரிகள் கைக்கொள்க.

இல்லிரதம் ஆறு வருடங்கள் அல்லது பன்னிரண்டு வருடங்கள் தொடரிந்து கைக்கொள்ளப்பட வேண்டும். உபவாசம் அல்லது ஒரு நேர உணவு என்பது போன்ற உணவு நியதி ஆறுவருடமும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். முறைப்படி சங்கலப்பூர்வமாக ஆரம்பித்து ஆருவது வருடம் விரதமுடிவில் விரதோத்யாபனம் செய்து பூர்த்தி செய்து கொள்ளவேண்டும்.

விரதோத்யாபனத்தின்போது முருகன் ஆலயம் சென்று “விரத பூர்த்தி சமயத்தில் விரதத்துக்குரிய பல்லிகள் எனக்குச் சித்திக்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்த விசேஷ பூஜை யைச் செய்கிறேன்” என்று சங்கலப்பித்து [விரதோத்யாபன காலே யதோக்த பல சித்யர்த்தம் விசேஷ பூஜாம் ஆசார்ய முகேன அஹம் அத்ய கரிஷ்டேய்] விசேஷ அபி சேஷ ம, பூஜை, அங்கமுகாரிச்சனை அல்லது சமூலர் நாமாரிச்சனை முதலியவற்றைச் செய்வித்து காப்பு தரிப்பை இவற்றுடன் தாம்பூலம் தகுபிணை, வேட்டி, சாலிவை, அரிசி, காய்கறி முதலிய தானங்களையும் சேர்த்து அரச்சகரிடம் சமரிப்பித்து “மகிழ்ச்சியுடன் இந்தத் தானத்தை வழங்குகிறேன். சாலிதி ரங்களில் சொல்லியிருப்பது போல இந்த விரத பலங்கள் எனக்கு உண்டாக்கட்டும்” என்று பிரார்த்திக்க வேண்டும். (“பிரதிமாம் வஸ்தர சம்யுக்தாம் கும்போபகரணைர்யுதாம், துப்யம் தாஸ்யாமி விப்ரேந்தர யதோக்த பலதோ பலவ்”) ஸ்கந்தவுக்கிடி விரத மகிழமை பற்றிக் கந்தபுராணம் சிறப்பாகப் புகழ்ந்து பேசும், வசிஷ்டமாமுனிவரி முசுநிதச்சகிர

வர்த்திக்கு உபதேசித்த பெருமையையுடையது இது. அரசர் கள், தேவர்கள், முனிவர்கள் பலரும் இந்த விரதம் அறஞ்சி டுத்துப் பேறுபெற்றார். இவ்விரதம் தொடரிபான புராணக்கதையைச் சிறிது சிந்திக்கலாம்.

குரங், சிங்கன், தாரகன் முதலிய அசரர்கள் நெடுங்காலம் தேவரி, மனிதர் முதலீய யாவ்வரயும் துண்புறுத்தி அறிவு செய்து வந்தனர். பரமசிவன் இதற்கொரு முடிவு கானும் நோக்கில் தமது சக்தியையே முருகப்பெருமானுகப் பிறப்பித்தார். அந்த முருகப்பெருமான் இந்த குரபதுமாதி அசரரிகளுடன் ஆறு நாட்கள் போரிட்டு வென்றார். இந்த அருட்பெருங்கருணைச் செயலை வியந்து இப்போர் நிகழ்ந்த காலமாகிய ஒப்பசி மாத வளர்ப்பிறை முதலாறு நாட்களையும் விரதநாட்களாகக் கொண்டு முனிவரும் தேவரும் நோற்று வந்தனர். இதுவே எகந்தஷஷ்டி என்ற பேரில் பூலோகமாந்தரும் அறஞ்சிக்கக் கிடைத்தது.

“வெற்பொடும் அவனைன் தன்னை வீட்டிய தனிவேற் செங்கை அற்புதன் தன்னைப் போற்றி அமரகும் முனிவர் யாரும் சொற்படு துளையின் திங்கட் சுக்கில் பக்கந் தன்னிலி முற்பக் ளாதியரக முனிரு வைகல் நோற்றார்.”

—கந்தபுராணம் கந்தவிரதப்படலம் 20

இக் கந்தபுராணச் சுதாயைச் “சங்கிரண்பின்னை சட்டி யிலே மாவறுத்தார்” என்ற சொற்றெடுத்துமூலம் நங்கக்கவையாக வழங்குவார். சங்கரன் புதல்வராகிய முருகப்பெருமான் ஷஷ்டித்திதியிலே மாமரமாக வந்த குரனைக் கடிந்தார் என்பது இதன் பொருள். வெறும் கணத சொல்லும் புராணமாகக் கந்தபுராணத்தை எண்ணலாகாது. சொல்லித்தாந்தப் பேருண்ணையகளை உருவகப்படுத்திக் கணதவடியில் கணவபடத் தரும் அருமையான நூல் இதுவாகும்,

ஸழத்தின் கைவாலயங்கள் பல வரி நில் இன்றும் தொடரிந்து கந்தபுராணபடனம் செய்யப்படுகிறது. புராணபடனம் எனிபது ஒருவர் புராணத்தைப் படிக்க இன்னே ருவர் அதன் பொருளைத் தெளிவாக எடுத்துரைத்து விளக்குதலாம். பலர் கூடியிருந்து இதனைச் செவிமடுப்பர். முழுப் புராணமும் படிக்க வசதியில்லாத இடங்களில் யுத்தகாண்டத்தில் குரப்புமனி வதைப்படலம் மட்டுமாவது ஸ்கந்த ஷஷ்டி ஆறுநாட்களிலும் படிப்பது வழக்கம். புராணபடனத் தின் முன்ம் ஒரே சமயத்தில் பலர்- கல்வியறிவாற்றல் குறைந் தவர்களை கூட புராணக் கதைகளையும் அவற்றின் வாயிலாகச் சமயப் பேருண்மைகள் பலவற்றையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

ஆறுநாட்போரும் ஆறுபக்களை வெல்லுத்தலைக் குறிக்கும். கூரன். கிளிகள், தாரகன் மூவரும் ஆணவும், கண்மம், மாஸை ஆகிய முழுமல்லிகளையும் (பாசம்) தேவரிகள் ஆணமாகிகளையும் (பசு) முருகப்பெருமான் பரம்பொருளையும் (பதி) உணர்த்தி நிற்கின்றனர். இவ்விதம் முப்பொருளுண்மை விளக்குதலே இப்புராணத்தின் நோக்கமென்னாம். ஆன்மாகிகளாகிய நாம் எம்மைத் துன்பத்துள் ஆழத்தி நிற்கும் காமம், குருாதம், ஜோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் ஆகிய ஆறுபக்களையும் ஆணவாதி மும்மலங்களையும் வென்று ஆண்டவளைச் சென்றதைய வேண்டும் என்ற கருத்தையே ஸ்கந்தஷஷ்டி விரதமும் கந்தபுராணமும் வளியுறுத்துகின்றன.

“ஆரண முனிவரி வானேரி அக்கதன் மற்றை வைகல் சீரனி முருகவேட்குச் சிறப்பொடு பூசை ஆற்றிப் பாரணம் விதியிறி செய்தார் பயிற்றுமில் விரதந் தங்கள் தாரனி அவனைர் கொண்ட தமிப்பதத் தலைமை பெற்றார்.

இயல் ஆறு

பொவ, வீரபத்திர விரதங்கள்

சிவபிரானது மூர்த்திபேதங்கள் என்றும், அவரது புத்திரர்கள் என்றும் சாஸ்திர நூல்களில் கூறப்படுகின்ற பொவரி, வீரபத்திரர் ஆகியோரைக் கருதி அனுஷ்டிக்கப்படும் ஐந்து விரதங்கள் இங்கு கூறப்படுகின்றன.

மங்கல வாரவிரதம்

மங்கல வாரவிரதம் என்பது செல் வாய்க்கிழமை. தூமாத முதற்செல்வாய்க்கிழமையில் ஆரம்பித்து ஒவ்வொரு செல் வாய்க்கிழமையும் வைரவப் பெருமாணைக் குறித்து அநுஷ்டுக்கும் விரதம் இது. பக்குப்பாழுது பால்பழும் அவிலது பலகாரம் அல்லது அனினம் தமது சக்திக்கு ஏற்றபடி உண்ணலாம்.

விநாயகருக்கு சதுரித்தியும், முருகனுக்கு ஷ் டி யும் போல வைரவருக்கு செல்வாய்க்கிழமையும் பரணி நகூத்தி ரழும் சிறப்பானவையாதலால் இத்தனைகளில் வைரவரி ஆலயங்களில் விசேஷ அபிஷேக ஆராதனைகள் நடத்துவது வைரவவிரதம் அநுஷ்டுப்போருக்கு நன்மையாகும்.

சித்திரைப்பரணி

சித்திரை மாதப் பரணி நட்சத்திரத்தில் பகல் ஒரு பொழுது பால்பழும், பலகாரம், அனினம் இவற்றில் தம் சக்திக்கேற்றபடி உண்டு வைரவப்பெருமாணை வேண்டிக் கைக்கொள்ளும் விரதம் இதுவாரும்.

ஐப்பசிப்பரணி

ஐப்பசி மாதத்துப் பரணி நட்சத்திரத்தில் கைக்கொள்ள எப்படும் வைரவரி விரதம் இது. முந்திய இரு விரதங்கள் போலவே இதுவும் கைக்கொள்ளப்படுகிறது.

கால பைரவ ஆஷ்டமி (காலாஷ்டமி)

பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் சிவனுது சோதிப்பிழமிழின் கடி முடி தேடியதில் தாம் சோதிவடினின் முடியினைக் கண்டேன்

என்று பிரம்மா பொய் சொன்னபடியால் கோபம் கொண்ட
சிவன் து புருவத்தினிருந்து தோன்றியவர் காலபைரவர்.
அவர் பிரம்மாவின் சிரசிலொன்றைச் சொய்தார். (ஜி ந் து
முசங்கொண்டிருந்த பிரம்மா இதன்பேர் நான்முகனுனர்.)
இந்த பிரம்மஹத்தி தோஷம் நீங்க பைரவர் தீர்த்த யாத்
திரை செய்தார். காசியில் அவர் தோஷம் நீங்கியது. எனிகு
அவர் காலபைரவராகக் கோயில் கொண்டார். கார்த்திகை
மாதத் தேய்விரை அப்பமியில் அவர் அவதரித்ததால் அதிதி
நத்தில் அவரைச் சூறித்து விரதமிருந்து வழிபாடு செய்வர்.

வீரபத்திரர் மங்கல வாரவிரதம்

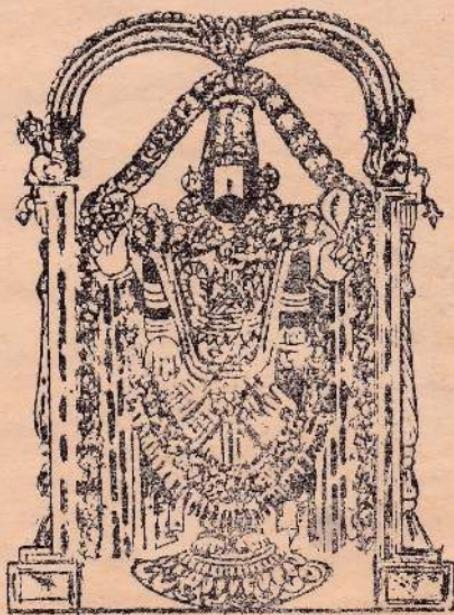
வீரபத்திரரைக் குறித்துச் செவ்வாய்க்கிழமை தோறும்
அறுஷ்டிக்கப்படுவது இவ்விரதம். பகலில் ஒரு பொழுது
போசனம் செய்தல் இதற்கு வீதி.

கணபதி, சூரியன், அம்பிகை, மஹாவிஷ்ணு,
பரமசிவன் ஆகிய ஐந்துமூர்த்திகளையும் ஒரேயிடத்
தில் வைத்துப் பூஜிப்பதே பஞ்சாயதன பூஜையாம்.

சூரியனுல் உடலாரோக்கியம் பெற்று அம்பிகை
ஆகிய தாயின் ஆசியால் கிடைக்கும் சிறந்த
வாழ்வை அடைந்து விஷ்ணுவினுல் இம்மையின்
பம் பெற்று சிவபிரானுல் காமக் குரோதாதி புறப்
பகைகளை வென்று அஞ்சூனம் நீக்கி மோக்ஷத்தை
அடைவதற்கு வாழ்வில் வரும் தடைகளை கணபதி
அருளால் நீக்கி நந்தி அடைவதே பஞ்சாயதன
பூஜைச் சிறப்பாகும்.

இயல் ஏழு

கவஷ்ணவ விரதங்கள்

மஹாவிஷ்ணு காதற்கடவுள் என்றும் மூம்
மூத்திகளுள் ஒருவரீ என்றும் துதிக்கப்படுபவர்.
வெள்கிக வாழ்க்கைச் சிறப்புகளுக்காக ஆராதிக்கப்
படுபவர் விஷ்ணு. அவரைக் கறித்த விரதங்கள் சில
இந்த இயலில் எடுத்துக்கொப்படுகின்றன,

ஏகாதசி விரதம்

அவஷ்ணவ விரதங்களுள் மிக விசேஷமான இவ்விரதத்தை ஒரு வயதுமுதல் அறுபது வயது வரையிலான கலெக்டர் படைப்பிடிக்க வேண்டுமென்பது பகவான் கட்டளையென்று அவஷ்ணவரிகள் கூறுவர். இதனை எட்டு வயதிலிருந்து என்பது வயதுவரை என்றும் கீர்தி சொல்லுர்.

“கங்கையைவிடச் சிறந்த தீர்த்தமில்கை, விஷ்ணுவை விட உயர்ந்த தேவரில்லை, தாயிற்சிறந்த கோயிலுமில்கை, காயத்திரியைவிட உயர்ந்த மந்திரமுமில்கை; ஏகாதசையை விடச் சிறந்த விரதமுமில்கை” என்று அவஷ்ணவ புராணங்கள் உரைக்கின்றன.

ஈவ சமயிகளால் நமக்கு இவ்னார்த்தத்தைகள் முரண்பாடாக்கி தோன்றினாலும் சிறந்த சிவ பக்தரை விஷ்ணுவை வழிபடுவதும் விரதம் அநுஷ்டிப்பதும் சிவாபராதமாகாது என எண்ணித் துணியலாம்.

விஷ்ணுவின் அவதார மகிழமைகளைச் சிறப்பித்துக் கூறும் இதிகாசங்களில்கூட சிவனிக் பெருமையும் சிவ விரதங்களின் சிறப்பும் உறைப்படுவது கவனிக்கத்தக்கது. மஹாவிஷ்ணு சிவபெருமானைச் சுறைஸ்ர நாமங்களால் (ஆயிரம் நாமம்) அரிச்சிக்கும்போது ஒருமலர் குறைவுபடுவது கண்டு தமது கண்களுள் ஓன்றைச் சமர்ப்பித்து அரச்சனையை நிறைவு செய்தவர் என்று புராணங்கள் புகழும். இதனை விஷ்ணுவுக்குச் சமலக்கண்ணன் என்று பெயர்.

“யாதொரு தெய்வம் கண்மர் அத்தெய்வமாகி யாங்கே மாதொரு பாகஞார்தாம் வருவர்” என்ற சிவஞான தீதி யார் வாக்குக்கிணங்க, மதப்பூச்சிகளைக் கடந்து பக்கி மார்க்க மொத வழிபாடியற்றி விரதங்கள் பேணும் நமக்கு இப்பேதங்கள் ஏது? மேலும், ஏகாதசைத்திதி சிவனுக்குரியதென்றும் துவாதசித்திதி விஷ்ணுவுக்குரியதென்றும் சொல்லப்படும்

வழக்கமுண்டு. திரயோதசித்தியில் வரும் பிரதோஷாலம் சிவனுக்குரியதென்பதும் தெரிந்ததே.

ஏகாதசி விரதத்தைப் பற்றிப் பலிஷ் யோதித்த புராணத்திலும், பத்மபுராணத்திலும் விபரிக்கப்பட்டுள்ளது: ஏகாதசிப்புராணம் என்று தனியே ஒரு புராணமும் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இதனை இயற்றியவர் யாழ்ப்பாணத்துச் சனங்கம் வரதராஜ பண்டிதராவாரர்:

ஒவ்வொரு பட்சத்துக்கு ஒவ்வொரு ஏகாதசியாக, அதாவது அமாவாசக்குப் பின்வரும் பதினாறாம் நாள், பெளரையிக்குப் பின்வரும் பதினாறாம் நாள் என இரு ஏகாதசிகள் ஒரு மாதத்தில் வரும். இதைவிட மேஜ்திசமாக வருகின்ற ஒரு ஏகாதசியையும் சேர்த்து ஒரு வருடத்தில் இரு பத்தைந்து ஏகாதசி விரத நாட்கள் வருகின்றன. அவைகளில் வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு பெயர் உண்டு.

1. உற்பத்தி ஏகாதசி	- மாரிகழித் தேய்பிறை
2. மோக்ஷ ஏகாதசி	- மார்கழி வளர்பிறை
(பெரிய, வைகுண்ட ஏகாதசி)	
3. ஸபலா	- தெமாதத் தேய்பிறை
4. புத்ரதா	- தெமாத வளர்பிறை
5. ஷட்திலா	- மாசி தேய்பிறை
6. ஜயா	- மாசி வளர்பிறை
7. ஸிறை	- பங்குனித் தேய்பிறை
8. ஆமலகி	- .. வளர்பிறை
9. பாப மோசனிகா	- சித்திகரத் தேய்பிறை
10. காமதா	- .. வளர்பிறை
11. வருதினீ	- ஒவ்காசித் தேய்பிறை
12. மோக்ஷி	- .. வளர்பிறை
13. அபரா	- ஆனித் தேய்பிறை
14. நிரஜலா	- .. வளர்பிறை

15. யோகிநி	- ஆடித் தேய்ப்பிறை
16. சயிந்	- " வளர்ப்பிறை
17. காமிகா	- ஆவணித் தேய்ப்பிறை
18. புத்ரதா	- " வளர்ப்பிறை
19. அஜா	- புட்டாதித் தேய்ப்பிறை
20. பத்மநாபா	- " வளர்ப்பிறை
21. இந்திரா	- ஐப்பசித் தேய்ப்பிறை
22. பாபாங்குசா	- " வளர்ப்பிறை
23. ரமா	- கார்த்திகைத் தேய்ப்பிறை
24. ப்ரபோதினி	- " வளர்ப்பிறை
25. கமலா	- மேலதிக ஏகாதசி

மேலதிக எகாதசிவரும் மாதம் புருஷாத்தம் மாதம் எனப்படும்.

மாரிகழி மாத வளர்ப்பிறை ஏகாதசியே இவற்றுள் விசேஷமானது. இதனை இது மோக்ஷ ஏகாதசி, வைகுண்ட ஏகாதசி, பெரியஏகாதசி, என்ற பெயரிகளால் குறிக்கப்படுகிறது. ஏகாதசி விரதமநூஞ்சிக்க விரும்புவோர் இந்த வைகுண்ட ஏகாதசியில்தான் விரதத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். மாதங்களுள் நான் மாரிகழியாக இருக்கிறேன் என்று கண்ணன் கீதையில் கூறியிருக்கிறோர். இம்மாதம் மஹாவிஷ்ணுவுக்குப் பிரீதியானது. மாரிகழி மாத ஞாயிற்றுக்கிழமை களும் மிக விசேஷமான தினங்களாகும். வைஷ்ணவத் தலைகளில் அடியார்கள் கூடி விசேஷ வழிபாடுகளை நிகழ்த்துவர்.

ஏகாதசி உற்பத்தியாகியது மாரிகழி மாதத் தேய்ப்பிறை ஏகாதசியில்தான். இதனால் தான் அதனை உற்பத்தி ஏகாதசி என்கிறார்கள். ஆனால், வளர்ப்பிறை ஏகாதசியின் கிறப்பினால் அதையே வைகுண்ட ஏகாதசி என்று கிறப்பிப்பது டன் விரத ஆரம்பத்துக்கும் தொடரிகின்றனர். இந்த விபரங்கள் பத்மபுராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

ஏகாதசி விரத நாளில் தசமித்திதியின் சம்பந்தம் இருக்கக்கூடாது. காலீயில் தசமித்தால் பறநான் துவாதசி யில் விரதமிருந்த திரயோதசியில் பாரணை செய்யலாம். காலீயில் ஏகாதசியும் நடுவில் துவாதசியும், இருதியில் திரயோதசியும் இருப்பின் அது அதிவிசேஷமானது. இவ்வாறு ஏகாதசி தினத்தன்று காலீயில் சுசமித்தந்தால் அத் தினத்தை ஸ்மாரத்த ஏகாதசி எனவும் மறுநாளை வைஷ்ணவ ஏகாதசி எனவும் கூறுவர். ஏகாதசி விரதமநுஷ்டிப் போர் இவ்வித்தாளில் வைஷ்ணவ ஏகாதசியையே கொள்ள வேண்டும். பிதிரகாரியம் முதலிய வேறு தேவைகளுக்கு ஸ்மாரத்த ஏகாதசியைக் கொள்ளலாம்.

ஏகாதசிவிரதம் கிருஷ்ணயரமாத்மாவினால் அரஜன் னுக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட பெருமையுடையது. ஆயுள்விருத் திகையும், ஆரோக்கியத்தையும், போக மோகங்களையும் தருவது இவ்விரதம். இதனையநுஷ்டிப்போர் நோய், வறுமை முதலியன நீங்கி வீரமும், கல்வியும், செல்வமும் பெற்று இகபரக்கமடைவர்.

முன்னர், முரள் என்ற அசருளி தாங்கெற்ற வரபலங்களினால் யாராலும் வெல்லப்படாமல் தருக்கித் திரிந்தான். இவனுடைய ஏற்பட்ட துவிபங்களைத் தாங்கவியலாமல் யாவரும் மஹாலிஷ்ணுவிடை முறையிட்டனர். பாப்பணையில் அறிதுயில் கொண்டிருந்த மஹாவிஷ்ணுவின் தேகத் திருந்து அவரது அழூவு சக்தியானது பெண்ணுடனில் வெளிப்பட்டு வந்து அசரனுடன் போரிட்டு அவனை அழித்தது. தேவரிகள் யாவரும் அந்த சக்தியை வழிபட்டு நின்றனர்.

தல்லை ஏகாதசிதேவியென்று அறிமுகம் செய்த அந்த சக்தி, தன்னை நினைத்துத் தனது திதியாகிய ஏகாதசியில் விரதமிருந்தால் எல்லா நலங்களும் கிடைக்கும் என்கி கூறி மறைந்தாள்.

கடைப்பேசத்தில் கரினீகநகரில் முன்பொரு சமயம் வறுகையால் வருந்திய ஒரு பிராமணத் தமிப்பதியருடுது நாரதரி இந்த விரதத்தை உபதேசித்தார். அவர்களும் இந்த விரதத்தை முறைப்படி அநுஷ்டுதித்து சகல செல்வமும் பெற்று வாழ்ந்து முத்தியடைந்தனர். அதன்பின் இது பூமியில் நல்லோரி பலரால் அநுஷ்டுதித்து வரப்படுகிறது. குசமாங்கதன், அம்பரீஷன் முதலியெரும் இவ்விரதமிருந்து பலன்டைந்தவர்களாவர்.

முன்னரே குறிப்பிட்டபடி மாரிகழி மாதத்து வளர்பிழையில் வரும் வைகுண்ட ஏகாதசியில் இவ்விரதத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டும். விரத நாளுக்கு முதல்நாளிலேயே ஒரு நேர உணவும் இந்திரிய நிர்க்கமும் (குடும்ப உறவு நிக்கம்) கடைப்பிடிக்க வேண்டும். (பொதுவாக உபவாச விரதங்கள் யாவற்றுக்கும் இவ்விதி பொருந்தும்.) ஏகாதசியன்று முழுப் பட்டினியாக உபவாசமிருந்து இரவு முழுதும் நித்திரை விழிக்கவேண்டும். பாகவத புராணங்களைப் படித்தலும் கேட்டலும், பகவானின் நாமஜெபம், நாமபழனை. இவற்றில் ஈடுபடுவதும் இத்தினம் முழுவதும் செய்யபவேண்டிய காரியங்களாகும்.

வீட்டிலே பூஜைவழிபாடு செய்ய விரும்புவோர் முறைப்படி ராணியங்களின்மேல் பத்மம் வரைந்து சந்தன பிம்பத் தில் பூமிதேவி நீளாதேவி சஹித மஹாவிஷ்ணுவை விரதசங்கலபத்துடனும், பூரிவாக்க பூஜைகளுடனும் ஆவாகனம் செய்து பூஜை செய்யலாம். பூஜைக்கு வேண்டிய துளசியை முதல்நாளே எடுத்துவைக்க வேண்டும். ஏகாதசி நாளில் துளசி எடுத்தலாகாது. அவசியமேற்படின் இரண்டு இலைகளும், கதிருமாக எடுக்கலாம். (விதிவிலக்கு)

மறுநாட்காலை எட்டரை மணிக்குமுகி பாரணை செய்தல் முறை, பாரணையின்போது துளசியிலை, அத்திகிக்கரை நெல்லிக்காய் முதலியவற்றை சேர்த்துக் கொள்ளுதல் நல்லது.

ஏகாதசியன்று தாம் உசவாசமிருத்தல் வேண்டும் என்பதோடு வீட்டுக்கு வரும் விருந்தாளிக்கு விருந்த ஸி தீதல் தவிர்க்கப்படுவதும் வேண்டும். பலர் ஏகாதசி நாளில் வீட்டில் சுறையல் செய்வதேயில்லை.

இவ்விரதம் ஒருவிருட்காலம் கைக்கொள்ளப்பட வேண்டும். வருட முடிவில் விரதோத்யாபனம் செய்யவேண்டும். தொடரிந்து விரதமருஷ்டிக்க விரும்புவோர் ஒவ்வொரு வருடமுடிவிலும் விரத பூர்த்தி செய்வது நன்று. ஒருவருடத்தில் வரும் வளர்ப்பிறை ஏகாதசிகளை மட்டும் அறுஷ்டிக் கும் வழக்கமும் உண்டு.

கிருஷ்ண ஜெயந்தி (கோகுலாஷ்டமி)

ஸ்ரீஜயந்தி, கிருஷ்ணஜெயந்தி, கோகுலாஷ்டமி, ஜன்மாஷ்டமி என்று பல பெயர்களால் குறிக்கப்படும் இந்த விததமானது ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸின் பிறந்தநாள் வீழா வாக்கு கொண்டாடப்படுகிறது. இது ஏனைய விரதங்களைப் போல சாஸ்திரவிதிகள், கட்டுப் பாடுகள் கொண்ட எடுப்பிரதமாக இர்லாமல், நம்வீட்டுக் குழந்தையொன்றின் பிறந்தநாள் கொண்டாட்டமாகவே கொள்ளப்படுகிறது.

கம்சன் என்ற கொடிய அரசனைக் கொண்டிருமிப்பதற்காகவும், பூபிதேவியன் பூபாரம் குறைத்தருஞும் நேரக்கிள்தஷ்ட நிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனம் செய்வதற்காகவும் (தீபோங்ரக கொண்டிருமித்து நல்லோரைக் காத்தல்) பாரதப் போரை நிகழ்த்திப் பாருக்கு நல்லருள் கூட்டவும், பாரித்தனுக்குச் சாரதியாக வந்து பகவத்கிதையை அருள் வதற்காகவும் மற்றாவிஷ்ணுவின் தசாவதாரங்களுள் ஒன்பதாவது அவதாரமாக வந்தமைந்ததே கிருஷ்ணவதாரமாகும்.

கம்சன் என்ற அசுரத்தன்மையுள்ள கொடிய அரசனின் சகோதரி வயிற்றில் அவனுக்கு மகுமகனுப் பிறந்து (தேவகி

வகுதேவரி தம்பதிகளுக்கு) அரித்த ஜாமத்தில் இடம்மாறி இடைக்குலத்தில் பலராமன் தம்பியரக யசோதா-நந்தகோ பன் தம்பதியின் குழந்தையாகத் தவழ்ந்தவன் கண்ணகே.

மங்களையும் இன்னும்பல அசுரர்களையும் கொன்றிருந்து ததும், பாலீஸீகள் பல புரிந்ததும், பாண்டவருக்குத் துணை செய்து பாரதப்போரி புரிந்ததும் பூர்க்கிருஷ்ணனின் அவதார மகிழ்ச்சியால் நிகழ்ந்த அற்புதமங்கள்.

ஆவணி மாதத்துக் கிருஷ்ணபட்சத்து அஷ்டமித்திதி யும் ரோகிணி நடசத்திரமும் இணைந்து வரும் இரவுப் பொழுது பூர்க்கிருஷ்ண ஜயந்தியாகும். சப்தமியோடு கூடிய அஷ்டமியும் கார்த்திகையோடு கூடிய ரோகிணியும் விரதத் துக்கு விலக்கப்பட்டவை. ஆகவே அஷ்டமி, நவமி, தசமி ஆகிய எந்தத் திதியாகிலும் கார்த்திகை சேராத ரோகிணி நடசத்திரமே கிருஷ்ணஜயந்தி தினத்துக்கு உரியது என்பது சால்திரவிதி. (காலை குரி யோதயத்துக்குப் பின்னர் கார்த்திகை நடசத்திரம் இல்லாமல் அன்று பகல் ரோகிணி நடசத்திரம் வியாபித்திருத்தல் வேண்டும்.)

நாரத முனிவருக்கு பிரமிமதேவரால் உபதேகிக்கப்பட்டதும் சனற்குமார முனிவரால் ஆரிச்சந்திரனுக்கு உபதேகிக்கப்பட்டதுமான இந்த விசுதம் அம்பரீஷன், சிசபாலன், காதிராஜன் முதலிய மன்னர்களாலும், வசிஷ்டரி, வாலி மீதி, வாலகிலியரி, கௌதமரி, காரிக்கியரி, ஜமதக்னி முதலிய முனிவரிகளாலும் அறுஷ்டிக்கப்பட்டது. பாபநீதீகத் தைச் செய்து புணினீய பலன்களைத் தரவ வில்லது இந்த விரதம்.

இவ்வளிகளைத் தூய்வுமயாக்கி நன்கு அலங்கரி துவாசறிபடியிலிருந்து சுவசமி அன்றவரை குழந்தையின் காள்ளி அடையாளங்களை உள்ளேநாக்கியவாறு மாக்கோலத் தினால் தகரயிலே இட்டுவைப்பரி, பகல்முழுநம் உபவாச

மும் இரவு நித்திரை விழிப்பும் மறுநாள் உதயத்தில் பார ணையும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இயலாதவரிகள் மத்தி யானம் ஒருநேர உணவும், மாலையில் பூஜை முடிந்தபின் நிவேதனப் பொருட்களையும் உண்டு இவ்விரதத்தைக் கைக் கொள்ளலாம்.

தேவகி வகுதேவர்கள் சகிதமாக பூர்க்கிருஷ்ணனுக்கு குப்பங்கள் வைத்து ஆவாஹணம் செய்து சங்கலப் பூரிவ மாகப் பூஜை செய்து வழிபடலாம். விஷ்ணு ஆலயங்களுக்குச் சென்று அங்கேயே துயிள்நீக்கியிருத்தல் சிறப்பு. பகவத் கிருதையைப் பாராயணம் செய்வது நன்று, நாவற்பழமும், வெள்ளரிப்பிஞ்சும் பாலகிருஷ்ணனுக்கு விசேஷ நிவேதன மாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இவற்றிடன் கண்ணலுக்குப் பிரியமான அவ்வி, பாலிபாயாசம், வெண்ணெய், தயிர் முதலியல்லும் அறுசுக்கை உணவும் படைத்து வழிபடலாம்.

சத்யநாராயண விரதம்

குதபுராணிகரி சௌனகாதி முனிவர்களுக்குக் கூறி ய விரதங்களுள் சத்தியநாராயண விரதமும் ஒன்று. நாரதமுனி வநூக்கு மஹாவிஷ்ணுவினுடை உபதேசிகப்பட்ட பெருமை யுடையது இது.

சகல சௌபாக்யம், சந்தானவிருத்தி முதலியவற்றைக் கொடுத்து மனச்சாந்தி வழங்கும் இந்த விரதம் எந்த மாதத் திலாவது பெளரணமி, அமாவாசை, அஷ்டமி, துவா தசை ஆகிய திதிகள் குரையிரு, தின்கள், வெள்ளி ஆகிய கிழமைகள், மாதப்பிறப்பு என்பவற்றுள் ஏதாவதோரு தினத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து அத்தினத்திலே இவ்விரதத்தை அநுஷ்டிக்கலாம். இவ்விரதம் எத்தனை வருடம் அநுஷ்டிக்க வேல விடும் என்ற விபரமும் வேறு விதிமுறைகளும் தெரியவில்லை. ஆனால், நேர்த்திக்கடன் வைத்து ஏதாவதோரு தினத்தில் ஆலயம் சென்று அபிஷேகம் முதலிய விசேஷ வழிபாடுகள் நடத்துவது போல மேற்சொன்ன பலன்களை இடைய விரும்

பிக் குறித்த ஒரு தினத்தில் வீட்டில் இந்தப் பூஜை வழிபாடுகளை நடத்துவதும் அன்று விரதமிருப்பதும் செயல்வப்பட்டிருக்கிறது.

நம் நாட்டிலே இவ்விரதம் அநுஷ்டானத்திலில்லை, பாரதத்தில் பல இடங்களில் திபாவளி நாளில் (அன்று அமாவாசை இருக்கும்) இந்தப் பூஜையை நடத்தி விரதமிருக்கிறார்கள். சத்யநாராயணரீத்தி என்பது மஹாவீஷ்ணுவின் ஒரு வடிவமே. வைஷ்ணவர்களே பெரும்பாலும் இதனைக் கைக்கொள்கிறார்கள்.

அனந்தபத்மநாப விரதம்

பாரதத்தில் அநுஷ்டிக்கப்படும் வைஷ்ணவ விரதங்களில் அனந்தபத்மநாப விரதமும் ஒன்று. அனந்தபத்மநாப முருத்தியாக ஸ்ரீமந்நாராயணனை வழிபட்டு வறுமைநீங்கிச் செல்வம் பெறுவதற்காக இதுகைக்கொள்ளப்படுகிறது. புரட்டாதி மாத வளர்பிழைச் சதுரத்தசித் திதியிலென்று பூஜை வழிபாடுகளுடன் விரதமிருந்து பதினாண்கு முடிச்சுக்களுடன் காப்புக் கட்டுதல் முறை, பதினாண்கு கருடங்கள் இவ்விரதம் கைக்கொள்ள வேண்டும்.

இவ்விரதம் பாண்டவர்கள் வணவாசத்தின்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடம் உபதேசம் பெற்று அநுஷ்டித்தனர். மற்றும் கௌண்டினயர் முதலிய பலருங் இதைக் கைக்கொண்டு பெறுவதே பெற்றனர்.

*மஹாவீஷ்ணு அனந்தவடிவத்தில் இப்பூஜையத் தாங்குவதைக் குறித்த வழிபாடாதலால் தரப்பையினால் ஐந்து முடிச்சுக்களுடன் (ஐந்து தலை) அனந்தஞாப் பாளித்துக் கலசத்தின் மீது வைத்துப் பூஜைக்கப்படும்.

ஸ்ரீராமநவமி

இதுவும் ஒரு வைஷ்ணவ விரதமே. சித்திரை மாதத்துப் பூர்வபகு நவமித்தியானது ஸ்ரீராமநவமி எனப்படும்.

பகவான் நராயணருடைய அவதாரமிகளுள் ஒன்றான ஸ்ரீராமபிரானின் ஜனவதீனம் இதுவாகும். இத்தியதிதில் ஸ்ரீராமருடைய உருவப் பிரதிமையைப் பொன்னாலோ, வெள்ளி யாலோ செய்து அவிலது உருவப்படத்தில் அல்லது கும்பத் தில் ஸ்ரீராமசந்திர முருத்திலைப் பூவாறுவை செய்து பூஜித்து விரதமிருப்பது வைஷ்ணவர்களின் வழக்கம். இரவு நித்திசர வீழிக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

விஷ்ணு ஆஸயங்களில் இத்தினம் விழாவாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. சகல பாபங்களையும் நீக்கி முத்தியளிக்கும் இந்த ஸிரதம் அகல்திய முனிவரினுடை ஸாதிஷ்ண முனி வருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது.

அமாவாஸ்யா சோமவார விரதம்

மஹாபாரதப்போர் முடிவுற்ற சமயத்திலே பாண்டவ தலைவரான தருமரி மிகுந்த மனக்கிலேசத்துடனிருந்தார். போர்க்காலத்தில் பாண்டவர்களின் மனைவியருடைய கர்ப் பங்களிக்கட அழிந்து போய்விட்டதால் தமது சந்தான விருத்தியில்லாமல் போயிற்றேயென்று கவலைப்பட்டார். அம் புப் படுக்கையில் துயில் கொண்டிருந்த பீஷ்மாசாரியாரை அனுசித் தமது மனக்கவலையக் கூறி அதற்கு மாற்றுவழி யாதென வினவி நின்றார்.

அப்போது பீஷ்மரி தருமருக்கு இந்த அமாவாஸ்யா சோமவார விரதத்தை உபதேசித்து ‘‘இது வெகு காலம் இருக்கும்படியான சந்தான விருத்தியைத் தரவல்லது, உத்தரை என்ற உங்கள் (ஆர்ச்சனை) மனைவியைக்கொண்டு இவ்விரதத்தைச் சைக்கொள்ளச் செய்து வம்சவிருத்தி பெற வீர்களாக’’ என்று கூறினார்.

பணிஷ்யோதிதர புராணத்தில் கிறப்பித்துச் சொல்லப் பட்ட இந்த விரதத்தைப் பாண்டவர்கள் மட்டுமன்றி வேறும் பலர் கைக்கொண்டு நற்பேறுகளை அடைந்தனர்.

சந்தான வீருத்தியை வேண்டுவோர் அமாவாசையும் கோமவாரமும் சேர்ந்து வரும் நாளில் அதாவது ஏதாவதோரு அமாவாசை திங்கட்சிமையையில் வருமாயின் அத் தினத்திலே இந்த விரதம் கைக்கொள்ள வேண்டும். முழுமூர்த்தி யின் வடிவமான அரசமரத்தடியில் (அரசமரத்தின் அடிப்படை திரும்மருபம், நடுப்பகுதி விஷ்ணுமூர்பம், மேற்பகுதி சிவல்வருபமாகும்.) சுத்தப்படுத்தி நீர் தெளித்துக் கோள்கள் போட்டு அங்கு பூஜைத்திரவியங்களைச் சேகரித்துக் கொண்டு அரசமரத்தை மஹாவிஷ்ணுமூர்பமாகப் பாவித்துப் பூஜை செய்ய வேண்டும்.

இதனின் அரசமரத்தை நூற்றின்டட்டுத்தடவை பிரதட்சணம் செய்து ஒல்வொரு தடவையும் ஒல்வொன்றுக் கூறுத்தினங்கள், பொன், பழவகை, பூக்கள் அல்லது பட்சணங்கள் என்று இவற்றிலேதாவதோக்கரைத் தேர்ந்தெடுத்து மரத்தினடியில் சமரிப்பிக்க வேண்டும்.

இப்பொருட்களை (இரத்தினம், பழம், பட்சணம் என்பவற்றை) பூஜைக்கோச் செய்வித்த ஸிர்க்கருக்கு அல்லது பொருத்தமான வேறுயாருக்காவது வழங்க வேண்டும்.

மத்தனதுவாதச் விரதம் (துளசிவிரதம்)

பிரமிமதேவன் சரஸ்வதீதேவிக்கு உபதேசித்த துளசி தேவி விரதமே இந்த மத்தன துவாதச் விரதம், மஹாவிஷ்ணுவுக்கு மிகவும் பிரியமானது துளசி. துளவத்தாமன் என்று அவருக்கு ஒரு பேருண்டு. துளசி விஷ்ணுவுக்கு மட்டு மகிளைமல் எல்லா தேவரிகளுக்கும் பூஜைக்கந்ததே! ஏதாவதோரு விரதமிருந்து சிறு பாரணையை உரியகாலத்தில் செய்ய முடியாதவரின் சிறிது நிரில் துளசியை ஊறவைத்து கவாமிக்கு நிவேதனம் செய்தபின் அந்தநீரை அருந்தினால், பாரணை செய்தபவன் கிட்டும், அத்தகைய பெருமையுடையது துளசி.

துளசிச் செடியில் பலவகை உண்டு. கருந்துளசி, வெள்ளதுளசி என்பன அவற்றுள் முக்கியமானவை, கருந்துளசியை

விள்ளனுதுளசி என்றும், வெண்டுளசியை திவதுளசி என்றும் சொல்வர். துளசிச் செடியை வீட்டு முறிறத்திலே துளசி மாடம் கட்டிவைத்துத் தினமும் விளக்கேற்றிவைத்து மாக் கோலமிட்டு வழிபட்டு வருவோர் பலர். சகல செனபாகிகி யங்களையும் தரவல்லவன் துளசி.

சகலகம்பத்தும், புத்திரலாபமும் வழங்கவல்ல இந்த சிரதத்தைப் பெண்களே பெரிதும் அநுஷ்டிப்பர். ஐப்பசி மாத வளர்ப்பிறை ஏகாதசியிலிருந்து காரித்தினகமாத வளரி பிறை ஏகாதசி வரரயிலான ஒருமாத காலத்துக்கு இவ்விரதம் நீடிக்கிறது. ஆரம்பநாள் இறுதிநாள் ஆகிய இரண்டு ஏகாதசி நாளிலும் உபவாசம் இருக்கவேண்டும். ஏனைய நாட்களில் பகல் ஒருபோது அன்னமும் இச்சுபலகாரங்கள் அல்லது பால்பழம் உண்ணலாம்.

தினமும் துளசிமாடத்தின்முன் ஐந்து வரியூங்களில் கமலக்கோலங்கள் அமைத்து சிவற்றில் ஐந்து தீபங்களை ஏற்றிவைக்க வேண்டும். ஐந்துவகையான கநவேற்தியங்கள் வெற்றிலை, பரக்கு, பழம் என்பன வைத்து ஞோட்சோப சார பூஜை வழிபாடுகள் செய்து பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும். கார்த்திகை ஏகாதசியில் இருதிநாள் பூஜையை முடித்துக்கொண்டு மருநாளி துவாதசியன்று ஆரிசிமாவில் சரிக்கரையும் பாகும் சேரித்துப் பின் சந்து முன்று உருண்டைகளாக உருட்டி அவற்றை நிவேதனமாக வைத்து விசேஷ பூஜை வழிபாடுகள் செய்யவேண்டும்.

ஐந்து வருடங்களி இந்தவிரதம் தொடரிந்து கைக் கொண்டபின் விரதோத்யாபணம் செய்யவேண்டும்.

இயல் எட்டு

தூரிய விரதங்களும் பிற விரதங்களும்

இயற்கையை வழிபடுதல் இந்து மதத்தின் சிறப்பு. அந்தவகையில் உலகின் ண்ணகண்ட தெய் வமாசிய சூரியனை ஆராதிக்கும் வரதங்களும் வேறு சில விரதங்களும் இந்த இயலில் உரைக்கப்படுகின்றன.

ମୁଦ୍ରଣ କେନ୍ଦ୍ର

ନୂତନ ହେଲା ପାଇଁ

ନୂତନ ହେଲା ହୁଏ

ଯଥାର୍ଥରେ ଏହା ଅରି ଆଶ୍ରମ କାଳେ ହେଲା ।
ଜାମୁଣିକାଳେ ହେଲା ଏହାରେ କିମ୍ବା ବାଧି କିମ୍ବା
ଚକ୍ରକାଳେ ହେଲା ଏହାରେ କିମ୍ବା ବାଧି କିମ୍ବା
କାଳିକାଳେ ହେଲା ଏହାରେ କିମ୍ବା ବାଧି କିମ୍ବା

ரத சப்தமி

தைமாதம் வளர்விறைச் சப்தமித் திதியில் குரிய பகவானை வழிபட்டு அநுஷ்டிக்கும் விரதம் இது. நோய்நீதிக்கம், நீண்ட ஆயுள், சத்ருஜயம் என்பவற்றைத்தந்து மன நிம்மதி வழங்கக் கூடியது இந்த விரதம்.

குரியோதய சமயத்தில் சப்தமித்திதி இருக்க வேண்டும் என்பது விதி. ஓரள்ளு நாள் சப்தமித்திதி அடுத்தடுத்து அருணேதயத்தில் இருந்தால் முதல் நாளையே கொள்ள வேண்டும். விரத நாளுக்கு முதல் நாளிலும் ஒரு நேர உணவுக்கு விரதமிருக்க வேண்டும்.

ரதசப்தமி நாளில் காலையில் ஒது செப்புப் பாத்திரத்தில் எண்ணெய் விட்டுத் தீபமேற்றி அதில் குரியப் பிரதிமை எழுதிப் பூஜித்தபேசு புண்ணிய நடியில் அல்லது ஏதாவது நீரிநிலையில் அதனை விட்டுவிட வேண்டும்.

இதன்பேசு ஏழு எருக்கிலைகளும் ஏழு இலந்தை இலைகளும் ஒன்று சேர்த்து மஞ்சள் ஆகூதையுடன் சிரசில வைத்து ஸ்தானம் செய்ய வேண்டும். தாய்தந்தையற்றவர் கூட மேற்சொன்ன பொருட்களுடன் வெண்ணெயான பச்சரிசியும் என்னும் சேர்த்து சிரசில வைத்து ஸ்தானம் செய்ய வேண்டும்.

பின்னர் கிவப்புச் சந்தனத்தில் குரியப் பிரதிமையாவது குரிய யந்திரமாவது வரைந்து சகல உபசார பூஜைகளையும் செய்ய வேண்டும்; குரியதரிப்பணம், பீதிரதரிப்பணம் முதலியனவும் செய்து நிறைவு செய்யவாம். பூஜையறையில் ‘தேரிக்கோலமிட்டு சர்க்கரைப்பொங்கல், வடை நிவேதணம்’ செய்வார்கள்.

ஐவ்வார ஏகாதசி விரதம்

வளர்விறை ஏகாதசி, வியாழக்கிழமையில் வரும்போது அது ஐவ்வார ஏகாதசி என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படும். ரீவிபஞ்

சமி விரதத்தைப் போலவே இந்த விரதமும் பெண்களுக்கு மாதவிலக்கினால் ஏற்படும் தோழிகள், பாபங்கள் நீக்குவதற்காக அனுஷ்டிக்கப்படுவது, ஜீவவார ஏகாதசியானது குரியபகவாணைக் குறித்த விரதமாகும்.

இவ்விரதத்தைக்கு, வியாழக்கிழமையில்வரும் வளரிபிறை ஏகாதசித்தினத்தில் ஆரம்பித்துப் பத்து நாட்களுக்கு விரத மிருந்து குரியபகவாணைப் பூஜீத்து வழிபடுவது முறை. பதி ஞோராம் நாள் காலை விசேஷ பூஜை வழிபாடு சென்றன விரதோத்யாபனம் செய்ய வேண்டும்:

சித்திரகுப்தவிரதம்

சித்திர மரதத்தைப் பெளர்ணமியும், சித்திரை நட்சத்திரமும் சேர்ந்தவரும் நாளி சித்திரகுப்த விரத நாளாகும். இவையிரண்டும் தனித்தனியே வந்தால் சித்திரைச் சித்தி ரையே விரத நாளாகக் கொள்ளப்படும். சித்திரகுப்ததிரங்கு என அழைக்கப்படும் சித்திரகுப்தன் தருமதேவதையாசிய யமதரீமராஜானுது கணக்கப்பின்னோ. எமது புணினிய பாவங்களின் விபரங்களையும் நமது ஆயுட் கணக்கையும் அவர் எழுதிவைத்திருந்து யமதரீமராஜானுக்கு ஒப்புவிக்கிறோ என்பது புராண ஐதிகம்.

சித்திரகுப்தனது ஐனனதினமாசிய இத்தினத்தில் அவரைக் குறித்து அனுஷ்டிக்கப்படும் இந்த விரதத்தை முருகப் பெருமானுக்கு சிவபெருமான் உபதேசித்ததாக குடும்பாணி கீர்த்தனையை முனிவர்களுக்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்.

துவிஜூரி என்ற ஓர் பாபி எக்காலமும் தீயசெயல்களே செய்து வந்தபோதும் தினமும் சித்திரகுப்தனுக்கு மும்முகிறு ஆகுதி ஹோமம் செய்து வந்தான். இவன் மனைவியும் இவனைப் போலவே துஷ்டையாக இருந்தும் சித்திரகுப்த விரதத்தை ஒழுங்காக அனுஷ்டித்து வந்தான். இதனால், இவர்களினிருவரும் நீண்ட காலம் சுவரிக்கலோக இன்பங்களை அநுபவித்தனராம்.

ஆலயங்களில் இத்தினத்தில் சித்திரபுத்திரனீ கஷதப் படிப்பு நடைபெறுவது வழக்கம். அவ்வேளையில் அவரது கணக்காளர் கடமையைக் கருத்திற் கொண்டு எழுத்தாணி ஒன்றைத் தாணியைக் குசியவிஸ்மீது (நெல்) வைத்துப் பூஜிப் பது வழக்கம்;

மக்களைவரும் ஒன்று சேர்ந்து ஆலயங்களில் கண்சி காய்ச்சிப் (சித்திரரைக் கஞ்சி என இதனைக் கூறுவர்) படையனிட்டபேரின் அடியார்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும் வழங்கி தாழும் உண்டு மகிழ்வர்.

இத்தினம் சித்திரை நடசத்திரத்தில் சந்திரன் நிற்கும் காலம் என்பதாலும் பூமி மேடராசியிலும் சந்திரன் துவா ராசியிலும் நிற்பதால் சந்திரன் பூமிக்கு ஏழாமிடத்திலிருந்து தனது முழுமையான அழுத்திரண்களையும் பூமிக்கு வழங்குவதோடு சித்திரை நடசத்திரத்தின் ஒளிக்கத்திர கணும் பூமிக்கு இணைந்து வருகிறது.

இந்கிரன் பூமிக்கு வந்து சிவவழிபாடு செய்து மீண்ட தினம் இது என்று திருவிளையாடற்புராணம் கூறும்.

இவ்விரதத்துக்குச் சாடுமையான விரத நியமங்கள் விதிக் கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு நேர உணவுண்டு தூய்மையுடன் வழிபாடியற்றிவரின் நமது பாழுட்டையின் கணம் குறையும். நரகவேதனையைக் குறைக்கும் உபராயம் இவ்விரதமே.

இத்தினத்தில், காலையில் நித்திய கீர்மாநுஷ்டானங்கள் முடிந்தபீன் யமன், சித்திரகுப்தன், குரியநாராயணன் ஆகிய மூவரையும் கும்பத்தில் ஆலாகனம் செய்து பூஜித்து ஆலய வழிபாடு செய்து விரதமிருக்குமாறு சொல்லப்படுகிறது. இவ்விரத நாளில் பசுப்பால், மேமாரி ஆகியவற்றை அருந்தகி கூடரது என்றும் உப்பின்றி உணவுண்ண வேண்டும் எனவும் எருக்கம்ப்பால் ஊற்றிய பயற்றம் பருப்புப் பாயசம் அல்லது சர்க்கரைப் பொங்கல் நிலேதனம் செய்து உணவாக ஆ

சொல்லாம் எனவும் இந்தியாவில் ஒரு மழக்கி இருந்து வருகிறது.

ரிஷிபஞ்சமி

பிரம்மங்ட புராணத்தில் இவ்விரதம் பற்றிச் சொல் வல்பட்டிருக்கிறது. பெண்களுக்குரிய விரதம் இது. பெண் கள் மாதவிலக்கான நாட்களில் எந்தக் காரியத்திலும் எடுப்பாத புறத்தீத ஒதுங்கியிருந்து ஒய்வெடுக்க வேண்டுமென்பது சாஸ்திர விதி. (வின்ஞானமும் இதை ஏற்றுக்கொள்கிறது.)

அறிந்தோ அறியாமலோ இவ்வேண்டியில் சாதாரணமாக நடமாடி எல்லாப் பொருட்களையும் கையாண்டு மற்றவரிகளுடன் கலந்து பழகுவதால் ஏற்படும் தோழங்களும், பாபங்களும் நீதிக்குவதற்காகவே இவ்விரதம் அநுஷ்டுத்திப்படுகிறது. மாதவிலக்கு நின்ற பின்னரிதான் இவ்விரதம் ஈங்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்பது விதி.

விதரிப்பநாட்டில் வாழ்ந்த சுரீகீயென்ற பெண் இவ்விதம் மாதவிலக்கு நாளில் கவனவினமாக நடந்துசொண்ட காரணத்தால் கடுமையான நோயினால் துன்புற்றார்கள். அப்போது ஒரு மஹரியியினால் உபதேசிக்கப்பட்டு இவ்விரதமிருந்து கடைத்தேறினார்கள் என்பது புராணவரலாறு.

பூர்ப்பாதிமாத ஸளர்பிறைப் பஞ்சமித்திதியில் வருவது இந்தவிரதம், மத்தியானத்தில் பஞ்சமி வியாபித்திருக்க வேண்டுமென்பது விதி.

நிதியக்குமங்கிகள் வழக்கபோல் காணியில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும். மத்தியான வேண்டியில் நதிக்கரை சென்று நாயுருவி வேரினால் பஞ்சாக்கி நதியில் நீராடி யமுனை பூஜையுடும் செய்த பின் வீடு திரும்புவேண்டும். ஏழு மஹரிலிசிகளுக்கும் (சப்தரிசி) அகுந்ததிக்குமாகக் கும்பங்களை முறைப்படி ஸ்தாபித்துப் பூஜை செய்யவேண்டும்:

(நதிக்கரை செல்லுங் வசதியில்லாதவர்கள் கிணற்றை இகரத்துப் புளிதமாக்கி யமுனை பூஜை செய்து அங்கு நதி தீர்த்தமிருப்பதாகப் பாரித்து நீராடலாம்.)

பூஜையின் பின்னர் தம்பதி பூஜைசெய்வது அவசியம். நல்ல ஆசார அநுஷ்டானங்கள் உள்ள பிராமணத் தடிபதி களோ அழைத்து அவர்களைப் பூஜித்தபின் வேட்டிசாலிகை புடவை, மஞ்சள், குங்குமம், தக்கிணை முதலியன் வழங்கி உபசரிப்பதே தம்பதி பூஜையாகும், இதன்பின் ஆலய வழி பாடு செய்தபின் ஒருநேர உணவுக்கிணலாம். இவ்வித தம் தொடர்ந்து ஏழு வகுப்பங்களுக்கு அநுஷ்டித்தபின் முறைப் படி விரத பூரித்தி செய்யலாம்.

வீட்டில் ஏற்றும் விளக்கை அடிக்கடி இடமாற்றம் செய்வது நகுந்ததல்ல. இதனால் லக்ஷ்மிதேவி சஞ்சலமான நிலையைப் பெற்று வீட்டிலுள்ளவர்களின் ஜஸ்வர்யங்களை ஏற்றத்தாழ்வுக்கு இடமாக்குவதன்.

தீபத்தின் ஜஸ்வாலை தீழுக்குமுகமாக இருந்தால் சுர்வாபீஷ்டக்களும் ஜஸ்வரியமும் உண்டாகும். வடக்குமுகமாக ஏறிந்தால் நோய்நீங்கிச் சுகமுண்டாகும். வடக்கிழக்கு முதமானால் கேஷமலாபமுண்டாகும்.

மேல்நோக்கி நெடி தாயெரியும் ஜஸ்வாலை ஆரோக்கியத்துக்கும் சரீர சுகபோகங்களுக்கும் அறிஞரி.

— நந்தினி, சோதிடமஸ் வைகாசி 81

சக்தி, திறமை, வீர்யம் இவற்றைச் சுகல ஜீவராசிகங்குக் கும் வழங்கி என்றும் மாரு இளமையுடன் திகழ்வது குரியன். சூரியவழிபாடு கர்மவினாகளையும், நாக தோஷம் முதலியவற்றையும் பிற சோதிட ரிதியான தோஷங்களையும் நீக்கும்.

சூரியவழிபாடு கண்பார்வை விருத்திக்கும், இரத்த விருத்திக்கும் உகந்ததென விஞ்ஞானம் நிருபிக்கிறது. உடலில் சூரிய ஒளி படுவதால் இரத்தம் சுத்திரிக்கப் பட்டு ஆயுள் கூடும். விற்றமின் D சூரிய னின் புற ஊதாக்கத்தில் உண்டு. இதனால் தான் “சூரியக் குளிப்பு” செய்கின்றனர் மேல்நாட்டவர்.

குழந்தை பிறந்தபின் ஜாதகர்மம், நாமகரணம் என்பவற்றின்போது உபநிஷ்டகரமணம் என்ற கிரியையில் குழந்தையை சூரியவளிச்சம் படும்படி முதன் முதல் வீட்டுக்கு வெளியே கொண்டுவருதல் உண்டு. உடல்முழுதும் நல்லெண் ஜெய்ப்புசி வெற்றுடம்பட்டன் இளவேயிலில் கிடத்துதலும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இயல் ஒன்பது

பண்டிகை நாட்களும் பிறவும்.

சம்பிரதாய பூர்வமான சடங்குகளுடனும் வழி
பாடுகளுடனும் இனைந்த பண்டிகைகள் பல நீண்ட
காலமாகச் சென்றாடப்படுபவை. அதை பற்றிய
விளக்கங்களை இந்த இயலில் கண்ஸரம்.

સુરતની પ્રકાશન

સંગ્રહિત કાવ્ય એવા કૃતિઓ
અને વિદેશી

સંગ્રહિત કાવ્ય એવા કૃતિઓ
અને વિદેશી

சித்திரைப் புத்தாண்டு

இந்து-தயிழ்ப் புதுவருடம் சித்திரை மாதத்தில் ஆரரிப மாகிறது. மேடராசியிலிருந்து மீண்ராசிவரை பள்ளிரு ராசி களிலும் குரியன் சஞ்சரிக்கும் காலங்களை ஒவ்வொரு குரிய மாதங்களாகக் கணக்கிட்டு சித்திரை முதல் பங்குளிவரை பள்ளிரண்டு மாதங்கள் கொண்ட வருடத்தைக் கொள்வது எமது மரபு. இது சௌரமானம் எனப்படும்.

ஆண்டுகளைக் கணக்கிடுமிவகை இடத்துக்கிடம், இனது துக்கு இனம் வேறுபடுகிறது. சர்வதோ ரதியில் ஜனவரி மாதம் முதலி டிசம்பர் வரையிலான ஆண்டுமுறையே பெரும்பாலும் பொதுத் தொடர்புகளுக்குப் பயன்படுத்தப் படுகிறது. தெலுங்கு தேசத்தவர் சாந்திரமான முறையையும், சேரள மக்கள் கொள்ளல் ஆண்டு முறையையும் இவ்வாறே ஒவ்வொரு இனத்தவருக்கு ஒவ்வொரு முறையை அனுஷ்டிக்கின்றனர்.

எல்லாருமே தத்தமது வருடப்பிறப்பினைச் சப்பிரதாய பூரிவமாகக் கொண்டாடுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். ஏப் ரவி மாத நடுப்பகுதியில் வரும் சித்திரை மாதப் பிறப்பு டன் ஆரம்பமாகும் நமது வருடப்பிறப்பு நாளிலேயே கிங்கள் பெளத்தீர்களும் தமது வருடப்பிறப்பைக் கொண்டாடுகின்றனர்.

எந்த ஒன்றிற்கும் ஒரு தொடக்கம் உண்டு. அந்த ஆரம்பதினம் கொண்டாட்டத்திற்குரியதாகக் கொள்ளப் படுவது வழக்கம். நமது பிறந்ததினத்தை வருடந்தோறும் கொண்டாடுகிறோம். பெரியோரிகளின் ஜெயந்தி தினங்களைக் கொண்டாடுகிறோம். இவ்வாறே வருடப்பிறப்பையும் கோளாலமாகக் கொண்டாடுவது நமது பாரம்பரிய வழக்கமாக உள்ளது. பிரம்மா உலகத்தைப் படைக்கத் தொடங்கியதும் சித்திரைப் புதுவருட நன்றாளிதான் என்றாலும் புராண ஐதிகமும் உண்டு.

“நடந்தவை நடந்தவையாக இருக்கட்டும். நடப்பவை நல்லவையாக அமையட்டுப்” என்றே ரு ரு வாக்கியத்தைப் பற்றும் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம். இத்தகைய மலே பாவத்தை வளர்த்து நமது துணப் துயரங்கள், கண்டநஷ்டங்கள், சோபதாபங்கள் யாவற்றையும் பழையனவென்று நீகிப் புத்தக்குதிய நம்பிக்கையும் புதுமலர்க்கியும் தோன்ற நமது வாழ்க்கையைச் சீர்ப்புத் திக் கொள்ளலாம் என்ற நல்லெண்ணத்தையும் இப்புத்தாண்டு தோற்றுவிக்கிறது: எம்மிடம் எப்படியோ உண்டாகினிட்ட தீய பழக்கங்களை இன்றுடன் களைந்துவிடுவோம் என்கிற புதுவருடப் பிரதிக் காலங்களை உருவாக்க முடிசிறது:

அதிகாண்யில் எழுந்து மருத்துநீர் தேய்த் து நீராடிப் புத்தாடைகள் தீவிந்து ஆலயகிகளுக்குச் சென்றும் இல்லத் திலே தீபமேற்றியும் இறைவழி பாடுகள் செய்து இத்தினத்தை மங்கலமாக ஆரம்பிக்கிறோம். இதற்கேற்ற வகையில் முன்கூட்டியே வீடுஷாசஸ்யும், முற்றத்தையும் கூட்டிக் கழுவித் துப்புரவு செய்து மாக்கோலங்களாலும், மாவினை களாலும், மலர்களாலும் அலங்கரித்துக்கொள்வது வழக்கம். சிலர் குரியபொங்கல் பொங்குவதும் உண்டு.

மருத்துநீர் என்பது பலவகையான இலைகள், மலர்கள், அறுகு, பாலி, மஞ்சள், வாசனைத் திறவியங்கள் முதலிய வற்றை நீரிலிட்டு அவித்துப் பெறுவதாகும். இது விசைசூ மருத்துவச் சிறப்பும் தோழங்கள் பலவற்றை நீக்கும் தன்மையும் கொண்டதாகும்.

இத்தினத்திலும் அடுத்துவரும் நல்ல நாட்களிலும் நன்மர்கள், உறவினர்கள் வீடுகளுக்குச் சென்று உறவாடி மகிழ்தல், அவர்களை நமது வீடுகளுக்கு அழைத்து ஒன்றுக் கிருந்துண்டு மகிழ்தல், விதவிதமான பட்சணங்களைத் தயாரித்தும் அறுச்சை உண்டி. சமீத்துண்டும் இந்தப் புதிய நன்மூளை மகிழ்ச்சியை நிறைவாக அனுபவிப்பது வழக்கம்.

ஞகுமார், ஆசிரியர்கள், பெரியோர்களைச் சென்று தரி சித்து ஆசி பெறுதலும் கைவிசேஷம் பெறுதலும் புத்தாண்டு முக்கிய அம்சமாகக் கருதப்படுகிறது. பெரியோர்களாயும், கைராகிக் காரராயும் உள்ளவர்களிடமிருந்து முதன் முதலில் பணம் பெறுவது கைவிசேஷம் எனப்படும். இவ்வாறு பெறுதல் அந்த வருடம் முழு வதும் வளமான வாழ்க்கை நடக்க வழிகொலும் என நம்பப்படுகிறது.

முக்கியமாகப் பெற்றேர்களை வணங்கி அவர்களிடம் ஆசிரிவாதமும் கைவிசேஷமும் பெறுவதும், பெண்கள் தம் கணவரை வணங்கிக் கைவிசேஷம் பெறுவதும் பெருவழக்கு. ஞகு, ராஜ, பிரபு தரிசனம், கைவிசேஷம் என்பவற்றுக்கான நல்லநாள் - நல்ல நேரங்களைப் பஞ்சாங்கிளில் குறித்து வைத்திருப்பார்கள். ஆனால் அவை புதுவருட நாளுக்குப் பிறகு சிலதினங்கள் தள்ளியும் வருகின்ற காரணத்தால் நான் பார்க்காமல் புதுவருட. தினத்திலேயே பலர் இவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதுண்டு.

புத்தாண்டு பிறந்தபின் நாள்வேலை, நாள் வியாபாரம், புதுக்கணக்குப் பதிதல், ஏர்மங்கலம், புதுவிழதுப்பு, புதுதெடுத்தல், வித்தியாரம்பம் என்று நற்கருமங்களை நல்ல முகரீத்தும் பார்த்து மங்கலமாக ஆரம்பிக்கும் வழக்கம் தமிழரிடையே உண்டு.

புத்தாண்டு தினத்தின் மாலைப்பொழுது போர்த்தேநி காய் அடித்தல் என்றும் நல்லதொரு ஸீனோயாட்டில் கழி வது முற்கால வழக்கம். இன்று இவ்வினையாட்டு வழகை கொழிந்து போகச் சான்ஸாம். இதற்கென்று தயாரி செய்யப் பெற்ற உரமானதும் கூரிய அமைப்பையுடையதுமான தேங்காய்களை ஒவ்வொருவரும் கொண்டு வருவர். ஒருவரது தேங்காயை மற்றவர் தமது தேங்காயினால் மோதி உடைக்க முயற்சிப்பார். இவ்வாறு மாறியாறித் தேங்காய்ப்போர் நடைபெறும். சிதறும் தேங்காய்களின் துண்டனிகளை யாவ

ரும் உண்டு மகிழ்வரி, வருட முதல்நாளில் விநாயகரை நினைத்து சிதறுதேங்காய் அடிப்பது இவ்விதம் விளையாட்டால் மாறியிருக்கவும் கூடும்.

இவ்விதமாகச் சித்திலரப் புத்தாண்டுத் தினம் ஒரு புதிய ஆண்டினை நம்பிக்கையோடு வரவேற்று மகிழ்ச்சியுடனும் பக்தியுடனும் கொண்டாடும் இனிய ஒரு விழாவாக அமைகிறது.

அக்கினிநாள்

காண்டாவனம் என்கிற இந்திரஹுடைய பெரும்காட்டை அரச்களன், கிருஷ்ணன் ஆகியோரின் உதவியுடன் அக்கினி பகவான் இருபத்தொரு நாளில் ஏரித்துச் சாப்பராக்கினான்.

சித்திரா பூரணக்கு மறுநாள் துவங்கி வைகாசி அமா வாசையின் மேல் எட்டாம் நாள் வரையிலான் இந்த இரு பத்தொரு நாட்களுமே காண்டாவனம் அல்லது அக்கினி நாள் எனப்படும்.

இக்காலத்தில் வெப்பம் ஆதிகமாயிருக்கும். அன்றாற்று வீசவது, தீவிபத்து ஏற்படுவது, தொற்று நோய்ப்ரவுதல் போன்றவை நிழங்குவதுமண்டு. வீடு வேம்தல், வேவி ஆடைத் தல் முதலியவற்றையும் மற்றும் நற்காரியங்களையும் இந்தாளில் விலக்குவர்.

ஆடிப்பிறப்பு

மனிதர்களின் ஒருவருடம் தேவர்களுக்கு ஒரு நாள் என்ற கணக்கின்படி கைமுதல் ஆண் வரையிலான் ஆறு மாதம் தேவர்களின் பகற்பொழுது. இது உத்திராயனம் எனப்படும். குரியன் வடத்திகச நோக்கிச் சரிந்து சஞ்சரிப்பது இக்காலமாகும். ஆடிமுதல் மாரிகழி வரையிலான் ஆறு மாதமும் தேவர்களின் இரவுப்பொழுது. இது தகவினையனம் எனப்படும். இக்காலத்தில் குரியன் தெளித்திகச நோக்கிச் சாய்ந்து சஞ்சரிப்பான்:

பொதுவாக தகவினைப்பற்றித் தந்தாரியகூருக்கு விலக் குவர். தகவினையென்றதின் ஆரப்பதினங்கான ஆடி முதலாம் திகதி கூயக் கொண்டாடும் வழக்கம் நம்மிடையே உண்டு. ஆடியும் புரட்டாதியும் பிரிரைகளுக்குரியதென்பர்.

ஆடிப்பிறப்பன்று ஆடிக்கழி காய்ச்சி, கொழுக்கட்டை அவித்து யாவரும் ஒன்றாக உண்டு மகிழ்வர். இந்தாளில் கறுசுவையுண்டி சமைத்துப் பிதிரிகளை நினைத்துப் படையல் செய்யும் வழக்கமும் உண்டு. ‘ஆடி விதை தேடி விதை’ எனிபதற்கிணங்க விதைப்படுச் செய்வர். ஆடிப்பிறப்பு ஒரு கொண்டாட்டமாக நிகழ்வது வழக்கம்.

‘அடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை ஆன்தம் ஆவந்தம் ஆவந்தம் [தோழர்களே ஆடிப்பனங்கட்டி கூழும் குடிச்சலாம் கொழுக்கட்டை தின் னவாம் தோழர்களே

மாளையபட்டம்

புரட்டாதி மாதத் தேய்ப்பிறைப் பிரதமை முதலாக அமாளிகை வரையிலான பதினைந்து அல்லது பதினாறு நாட்களும் தென்புலத்தாராகிய பிதிரிகளை நலிவழிப்படுத்துவதற்காக நாம் செய்கின்ற பின்டதானம், தர்ப்பனம் முதலையைகளுக்காக விசேஷமாக வசூக்கப்பட்டவையாகும்; மரளையம் என்று இக்காலத்தைக் கறுவர்.

பெரிய இருப்பிடம் ஆல்லது சந்தோஷமான காலம் என்பது இச்சொல்லின் ஒரு பொருள். மஹாங்களாகிய பிதிரிகள் நம்முடல் வந்து தங்குவதால் இது அவர்களுக்கு யிர காலமாதலால் ‘மஹாலயம்’ என்றும் சொல்வர்.

தகவினையென்றதிலே தெற்கு நோக்கிச் சஞ்சரிக்கும் குரியன் தெள்பாகத்து நடுப்பாலி புரட்டாதி மாதத்தில் பூமிக்கு நேரே நிற்கிறது. அப்போது சந்திரனது தென்பகுதி

யும் நேராக நிற்கிறது. இக்காலம் பிதிர்களுக்கு விசேஷமானது, எது ஒரு மாதம் பிதிர்களுக்கு ஒந் நாள். பூர்வபட்சம் (வளர்ப்பிறை) பகல். அபரபட்சம் (தேய்ப்பிறை) இரவு. எனவே இக்காலம் பிதிரர்கள் அனமதியாக இருக்கும் இரவு வேளையாகும்.

நமது முன்னேர் இரந்த திதிகளில் அவர்களை நினைந்து வருடந்தோறும் சிராத்தம் (திவசப்) செய்வது வழக்கம். அத்திதிகள் தெரியாவிட்டால் அல்லது அக்காலங்களில் சிராத்தம் செய்வது தவறியிட்டால் மாளையபட்ச நாட்களில் பொதுவாக அவர்களுக்கான பிண்டதான், திலதரிப்பணங்களைச் செய்யலாம். இன்னும், நமீக்காலியரான முன் ஞேர் பலர் தமக்கு நேரிச் சந்ததியினர் இல்லாத காரணத்தால் உரியகாலங்களில் பிதிர்க்கடன்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருப்பர். காருண்ய பிதிர கள் என்றபெயரில் இவர்களுக்கும் பிண்டமளித்துக் கிரியை செய்வதற்கு மாளையம் இடமளிக்கிறது. இக்காரணங்களால் மாளைய சிராத்தம் யாவராலும் அவசியம் செய்யப்படவேண்டும்.

மாளைய நாட்களில் தினமும் அன்னசிராத்தம் (பிண்டமிட்டுச் செய்வது) விதியாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது முடியாதல்லபதால் இந்தப் பட்சத்தில் ஏதாவதோரு நாளில் இரந்த நமது முன்ஞேரிகளுக்காக சிராத்தம் செய்வது முக்கியம்.

தீபாவளித் திருநாள்

ஐப்பசிமாதத்துத்தேய்ப்பிறைச் சதுரித்தி வைத் தீபாவளிப் பண்டிகையாகக் கொண்டாடுவர். நரச் சதுரித்தி என்றும் இந்நாளைக் கூறுவர். நரசாக்கரன் என்ற கொடும் ஆகரணைச் சத்தியபாமையின் துணையோடு மஹாவிஷ்ணு கொறை தினபே தீபாவளியாகும். நரசாக்கரன்

இறக்கும் தருணத்தில் நல்லறிவு தோன்றித் தான் இறந்த தினத்தைப் பூமியிலுள்ளோர் யாவரும் மகிழ்ச்சியிட்டு கொண்டாட வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தான்.

நரகாகரனின் நினைவும் நரகத்தின் நினைவும் இந்தநாளில் வருவதால் புண்ணியச் செய்களைச் செய்ய மனம் ஈடுபடும். தீபாயளிக்கு முதல்நாள் யமதிபழும், மறுநாள் யமதரப்பணமும் சில இடங்களில் கைக்கொள்கிறார்கள். யமதிபம் உயர்ந்த ஸ்தம்பத்தில் ஏற்றப்படும். மாளப்பட்சத்தில் பூமிக்குவந்த பிதிர்களை வழியனுப்பும் உபசாரம் இது. யமதரப்பணம் நாம் பாபமிசெய்து நரகம் செல்லாதபடி நிற்புத்தி தரும்படி பிரார்த்திப்பதாம்.

மாபளிச்சக்கரவரித்தியிடம் மஹாவிஷ்ணு வாமானுவதார மாக வந்து தான்பெற்று அவனை அழித்த தினம் தான் தீபாவளி என்றும் சிவரி கூறுவர். மாபளியின் வேண்டு கோணுக்காகவே இந்நாள் கொண்டாடப்படுகிறது எனிபாரி கள் அவரிகள். பாற்றெட்டு கடைந்து மஹாவிஷ்ணுவின்றை மணந்ததினம் என்று கூறுவாரும் உளர்.

தீபாவளித் தினத்தில் உதயத்துக்கு முன் ஸ்நானம் செய்துவிட வேண்டும். நரகசதுர்த்திச் சுநானம் என்று இதனைக் கூறுவர். சந்திரோதயத்தில் ஸ்நானம் என்று குறிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்ணலாம். ஆமாவாசை தினத்தில் குரி யோதயத்துடன் சந்திரனும் உதயமாவது குறிப்பிடத்தக்கது;

தீபாவளிநாளில் எண்ணெயில் லக்ஷ்மியும், வெந்தீரில் கங்கையும் வாசம் செய்வதாக ஜீகம். ஆகவே உதயத்துக்கு முன் எண்ணெய் தேய்த்து வெந்தீரில் ஸ்நானம் செய்து நிதி தீய கர்மாநுஷ்டானங்களை நிறைவேற்றிப் புத்தாண்டகள் புண்ணது மகிழ்ச்சியிட்டு கொண்டாட வேண்டியதினம் இது. ஆலயங்களுக்கும் சென்று கிடேட்டுக்கூற வழி பாடு களில் கலந்து கொள்வது அவசியம்,

வீட்டில் விசேஷ தீபாவளிப் பட்சண்மீனங்களும் அறுஷலை உணவும் தயாரித்து உறவினர் நண்பரிகளுடன் விருந்தாடி மகிழ்வது இந்துக்களின் மரபு; தம்மிடம் வேலை செய்யவரை களுக்குத் தீபாவளி என்பளிப்புக்களும் வழங்குவர்;

பாரதத்தில் பட்டாகவெடிகள் வாணவினோயாட்டுக்களில் ஈடுபடும் வழக்கம் தீபாவளி நாளில் உண்டு. ஆனால் சமத் தில் தைப்பொங்கல் நாளில் தான் வெடிகொழுத்தி மகிழ்வர்.

தீபாவளி என்னும் பெயருக்கேற்ப (தீப+ஆவளி—தீபங்களின் வரிசை) தீபங்களை ஏற்றிவைத்து, மானைய இருளகற்றி ஞான ஒளியேற்றும் குறியீடாகக் கொண்டாடும் வழக்கம் வட்டுந்தியாவிலுண்டு. தென் மூட்டிலும் ஈழத்திலும் கார்த்திகை விளக்கிட்டின்போது இதனை அநுசரிக்கின்றனர்.

தீபாவளித் தினத்தில் காலையில் வீட்டுக்கு வெளி யே தீபங்களை ஏற்றிவைத்தால் யமன் திருப்தியடைவான் என்றும் பவிஞ்சியோத்தரபுராணம் சொல்கிறது.

இத்தினத்தில் உதயத்தில் தீபமேற்றி வைத்தால் அவ்வொளிபடும் இடங்களில் ஈக்ஷமி வாசம் செய்வான் என்று விண்ணு புராணம் கூறும்.

மார்கழிப் பிள்ளையாரும், மாக்கோலமும்,
வாரக் கோலங்களும்

மார்கழி மாதம் முழுஷதுமே மகிளகயரிக்கு ரிய மாதமே, திருவெய்ப்பாவையையொட்டிய மார்கழி நீராடல் பிரதித்தமானது. அதைவிட மார்கழிமாத மாக்கோலம் இன்னேரு வகையில் விசேஷமானது. மார்கழி மாதம் முழுஷதும் வீட்டு முற்றத் தில் மாக்கோலமிட்டு மத்தியிலே பாளுசாணத்தினால் பிள்ளையார் பிடித்துவைவத்து வழிபடும் வழக்கம் நீண்டகாலமாக நிலவிவருகிறது.

பெண்கள் அதிகாலீயில் நீராடிப் பெருக்கித் தூய்மை நுலகிறும் முற்றந்தின் மையத்தில் சாணத்தினால் துரையை மெழுசி, ஏனைய இடங்களுக்குச் சாணித்தண்ணீர் தெளித்து அரிசிமாவினால் அழிகிய கோலத்தினை இடுவார்கள். அக்கோலத்தின் மத்தியில் சாணத்தினால் சிறு பிள்ளையார் பிடித்து வைத்துச் சிருகிலே ஒரு பூவும் வைத்து விடவார்கள். தமிழ் நாட்டில் இதற்காகப் பூசினிப்பூவையே பயன்படுத்துவார்கள்.

ஒவ்வொரு நாளும் விதவிதமான கோலக் களைப் போட்டி போட்டுக்கொண்டு போடுவார்கள். இக்கோலங்கள் வில் கலையூத் மின்றும். சிறுறைறும்பு முதனிய ஜீவராசி களுக்கு உணவாக இக்கோலமா பயன்படுகிறது. இன்று சிலரை கண்ணூட்டப்போடி முதனியவற்றைச் சொன்னுடே கோலம் போடுகின்றனர். இது தவறு. கோலம் போடுவதன் நோக்கங்களில் ஒன்று ஏறும்பு முதலியவற்றிற்கு உணவாக வேண்டுமென்பதே.

பெண்களினடையே நமது சௌகாரப் பண்பாட்டுப் பழக்க வழக்கங்கள் வளர்ந்து வருவதுடன், அதிகாலீயில் பெண்களுக்கு நல்ல உடற்பயிற்சியையும் இக்கோலக்களை தருகிறது.

வீட்டிலிருந்து புறப்படுவோரும் வீட்டிற்கு வந்து வாச வில் நிறபோரும் மகிளகலைச்சமான இவ்வழகிய கோலங்களைக் கண்டு மனமிழ்வும் மலரிச்சியும் பெறுவதுடன் விநாயகப் பெருமானை முதலிக் கண்டு வணங்கிச் செல்ல வாய்ப்பளிக்கிறது.

மார்கழிக்காதல் முடிந்து கைப்பொங்கல் நாளில் தேர்க் கோலம் இட்டு அதில் பிள்ளையார் பிடித்துவைத்து அன்று மார்கழிப் பிள்ளையார் முழுவதையும் சேர்த்து ஒரு சிறு தேர் செய்து அதில் ஏற்றி ஆற்றங்காரக்கு இழுக்குச் சென்று ஆற்றிலே போட்டுவிடவது அக்கால வழக்கம். இன்று இவ்விதம் செய்வதற்கான வாய்ப்புள்ள இல்லாதபடியால் நீரிற்கொள்கில் (தள்ளுக்கை) கொண்டு சென்று போட்டு விடுவார்கள்.

சில இல்லங்களில் மார்கழி மாதத்தில் மட்டுமல்லாமல் தினமும் வீட்டு முறிறத்தில் விதமிதமாகக் கோலங்களை இடுகின்றனர். (பெள்ளொயார் கூவப்பது மார்கழி மாதத்தில் மட்டுமே) இதுவும் வரலேவற்றைக் கூடியதே. நம்மவர்கள் யாவரும் இக்களையை நன்கு பயின்று தொடர்ந்து இவ் வழக்கத்தை மேற்கொள்வது நன்று.

ஶாளி பெறுவது, மெழுகுவது போன்ற சிரமங்களை எதிர்நோக்கவேண்டிய இடங்களில் சீமெந்தினால் சிறிய மேகை போன்ற அமைப்பை உருவாக்கித் தினமும் அதனைக் கழுவிக் கோலங்களைப் போடுவதும் உண்டு.

வாரக்கோலங்கள்

இனந்தோறும் வகைவகையான கோலங்களை அழகுக் காகப் போடுவது மட்டுமல்ல அந்தந்த வாரத்துக்குரிய அதிகாவதாலைய மலிந்விக்கும் வகையில் இன்ன இன்ன நாளுக்கு இன்ன இன்ன கோலங்களைப் போடவேண்டும் என்றும் சில கோலங்களை நியமித்திருக்கிறார்கள் பெரியவர்கள், வாரத்தின் ஏழு நாட்களுக்கும் ஏழு கோலங்கள் இவ்வாறுள்ளன. இவற்றைத் தெரிந்து வைத்திருந்து தினமும் அந்தந்த நாளுக்குரிய கோலங்களைப் போட்டுவருவது சுகல சௌபாக்கியங்களையும் விருத்தி செய்யும்.

இக்கோலங்களை கவாயி அகற்றியில் கவாயிப் படத்துக்கு முன் ஒரு சிறிய மேடையில் அல்லது முற்றத்தில் துளகி மாடம் அமைத்து அந்தத் துளகிமாடத்துக்கு முன்னே சிறு மேகையமைத்து அதன்மீது போடலாம். இந்நாளின் அநுபந்தத்தில் அந்த ஏழு கோலங்களும் தரப்பட்டுள்ளன. இவற்றை கண்ணிப் பெண்களும் சுமங்களிப் பெண்களும் பயணபடுத்தி நற்பயன் பெறுவார்களாக.

பொதுவாக மாக்கோலங்கள் கால்களின்கீழ் மிதிபடாமல் இருத்தல் வேண்டும். (அழகுக்காக வீட்டிடை நிறைத்

துக் கோதுமை மாணினால் கரைத்துப் போடப்படும் கோலங்கள் இதற்கு விதிவிலக்கு) வாரக் கோலங்கள் இடப்படும் போது அவை மிதிப்பாத இடமாக இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

தைப்பொங்கல் — பட்டிப்பொங்கல்

தைமாத முதல்தேதியில் குரியன் மசராக்கியில் பிரவேசிப்பதால் இதனை மஞ்சங்கிராந்தி என்று பர். இத்தினத்தில் விசேஷ குரிய பூஜை வழி மாடுகளும் நார்ப்பண்ணங்களும் செய்வர்.

மார்கழிமாதக் கடைசியாகிய, தைப்பொங்கலுக்கு முதல் நாளில் பகழையன் யாவும் சுமித்து வீடுவளவுகளைத் துப்புவு செய்து போகிப்பண்டிகள் என்றபெயரால் தமிழ் கத்தில் கொண்டாடுவர்.

தை முதலாம் நாளிலே முற்றந்திலே பகஞ்சாணத்தினால் செழுதிக் கோலங்கள் இட்டு மூன்று கற்களை அடுப்பாக வைத்துப் புதுப்பாளையில் பச்சரிசிப் பொங்கலிட்டுக் கூரியனுக்குப் படைப்பாரிகள். பாளைக்கு மஞ்சள், மரவிலை என்பன கட்டுவர். முழுக்கருடியினை ஆருகில் நாட்டியும், மாவிலை, தோரணங்களாக அவ்விடத்தை அலங்கரித்துப் பூரியப்பாளைப் பிராரித்தித்து இஞ்சி, மஞ்சள், கரும்பி, வெற்றிலை, பாக்கு, பழவகை என்பவற்றை நிலே வதனம் செய்வர். குடிபம்கவுத்து குரியனை சாவாதேவி, உணாதேவி சமேதராக ஆவாகனம் செய்து முறைப்படி பூஜி ப் பதும் உண்டு.

புத்தாடை அணிதல், பட்டாச கடுதல், வாண வினை யாட்டுக்களில் ஈடுபடுதல் என்று மகிழ்ச்சியான காண்டாட்டமாக யாவரும் இதனைக் கொண்டாடுவர். உயர்ந்த மரங்களில் அண்ண ஊஞ்சல் கட்டிப் பாடி ஆடுதல் இப்போது மஞ்சற்று விட்ட யாழிப்பாணக் கலாசாந்களில் உண்டு.

உத்தாராயன் கால ஆரம்பநாளை தேமாதப் பிறப் பில் அதுவரை நிலவிய மழைக்காலக் குளிகும் கண்டமும் நீங்கி ஒரு புத்துணர்வும் “தைப்பிறந்தால் வழிபிறக்கும்” என்ற நம்பிக்கையும் உண்டாகின்றது.

தைப்பொகிகளை உழவரி திருநாள் என்ற சொல்வரி, உலகுக்கு உண்ணிடும் உழவரி பெருமக்கள் உலக ஒளிக்கடவுளாகவும் உணவு சிறக்க உதவுப் பருமானிய சூரிய பசிவானுக்கு நன்றிக்கறி விழா ஏடுக்கும் நாள் உழவரி பெருநாள் நாளே!

தைப்பொங்கலுக்கு அடுத்தநாள் பட்டிப்பொங்கல். உழவுக்கு உதவுவதைப் பந்து வேண்டிய நிறை உணவையும் தருகின்ற மாடுகளுக்காகப் பட்டிகளைத் துப்புசாலை செய்து அவங்களித்து மாடுகளையும் நீராட்டி, மாலை, சந்தனம் முதலியவற்றுக் கூடுதலாக அமுகுபடுத்தி அங்கே பொங்கலிட்டுப் பொங்கலை மாடுகளுக்கு உட்டும் திருநாள் இது.

“அலகிலா மனறவிளங்கும் அந்தணரா குதிலிளங்கும் பலகளையாற் தொகைவிளங்கும் பாவலர்தம் பாவிளங்கும் மலர்க்குலாற் திருவிளங்கும் மழைவிளங்கும் மனுவிளங்கும் உலகெலாம் ஒளிவிளங்கும் உழவரும் உழவரலே”

நடேசரபிஷேகங்கள்

ஒரு வருடத்தில் ஆறு நடேசரபிஷேகங்கள் வருகின்றன. சிவபெருமானுக்கு மிக விசேஷமான இந்தினங்கள் சிவங்கோவில் களில் வெளு சிறப்பாகக் கொண்டாடப் படுகின்றன. ஏனைய ஆலயங்களிலும் சிவன், அதுவும் நடேசர் மூர்த்தம் இருக்குமானால் மிக அவசியமாக நடேசரபிஷேகத் தினங்கள் கொண்டாடப்பட வேண்டும். ஒரி ஆலயத்தில் நித்திய நெயித்திகள் எவ்வளவு அவசியமோ அதையளவுக்கு நடேசரப்பெரு

மாணினி திருவருவம் உள்ள ஆலயங்களில் வேறேந்த விசேஷங்களையும் வீடு இந்த ஆறுதினங்களும் மிக விசேஷமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

நடராஜர் வடிவம் எமது சைவசமயம் ஆண்மீக உலகுக்கு மட்டுமல்ல அறிவியல் உலகுக்கும் வழங்கியிருக்கும் அற்புதமான செல்வம், உலக இயக்கம் நடராஜ தாண்டவத் தில் அடங்கியுள்ளது. சக்தித்துவம், பிரபஞ்ச இயக்கம் யாவற்றையும் நுட்பமாக விளக்குவது இது, இதனுடைய சைவப்பெருமக்கள் யாவரும் இத்தினங்களில் சிவாலயம் சென்று நடேசனரத் தரிசித்து அருள்பெறவேண்டும்;

கித்திரைத் திருவோணம், ஆணிடத்தரம், ஆவணிமாத வளர்பிறைச் சதுரித்தசி, புரட்டாதிமாத வளர்பிறைச் சஸுரித்தசி, மாரிகழித் திருவாதிரை, மாசிமாத வளர்பிறைச் சதுரித்தசி ஆகிய ஆறு தினங்களுமே நடேசரபிழேக தினங்களாகும்.

இவற்றையிட, தைமாதப் பெளர்ணமியும் பூசநட்சத்தி ரமும் வியாழக்கிழமையும் இணைந்துவருமாயின் இது நடேசருக்கு மிக விசேஷமான நாளாகும். இந்நாள் அபூர்வமாகவே வரும்.

நடேசரபிழேகங்கள் ஆறில் ஆணி உத்தரம், மாரிகழித் திருவாதிரை இரண்டும் விசேஷ வீரதநாட்களாக பக்தர்களால் அநுஷ்டிக்கப்படுவது மழக்கம். இவ்விரு நாட்களும் உதயகாலத்திற்குரியது. உதயத்துக்கு முன் இரவுப் பொழுது பிரிய முன்னர் நடேசப்பெருமானுக்கு பஞ்சகவ்யம், பஞ்சாமிரதம், பாலி, இளநீர், முதலியவற்றால் ஆரிவேஷம் செய்து ஸந்பனுபிழேகம் அவ்வது குத்ராபிழேகம் எப்பவற்றைச் செய்து நன்கு அலக்கரித்து விசேஷபூஜை வழிபாடு கட்டு செய்ய வேண்டும். இவ்விரு தினங்களுக்கும் உதயத்தில் நடேசர் தரிசனம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

எனைய நான்கு தினங்களிலும் பக்ரதாலத்தில் விசேஷ அபிஷேகமும் மாலைக்காலத்தில் தரிசனமும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

குருபூஜைகள்

சைவசமயம் குரு சிஷ்ய முறையில் வளர்வது. எமது மதத்தில் குருவுக்குரிய இடம் மிக முக்கியமானது. எம்மை முறைப்படி சைவசமயத்தில் நிலைநிறுத்தும் கிரியையாகிய சமய திசை முதலியவற்றைச் செய்து வைப்பவரும், ஆலயங்களிலும், வீடுகளிலும் நடைபெறும் கிரியைகளை நடத்துபவரும், கல்வியறிலுட்டி எமக்கு ஞானம் தருபவரும் குரு என்று போற்றப்படுகிறார்;

இவ்வகையில் நமது சமயத்தை வளர்த்து சமய அறிவையும், பக்தி உணர்வையும் மகிளினடையே பரப்பிய நாயன் மாரிகளும் எமது சமய குரவர்களே. (குரு என்பதன் பஸ்தம் குரவர்) இவர்கள் முத்தியடைந்த தினத்தில் இவர்களைப் பூஜித்து வழிபாடு செய்தல் குருபூஜையாகும்.

இந்தகைய நாயன்மார்கள் அறுபத்துமூவர் இருப்பினும் சமயகுரவர்கள் நால்வர் என்று தேவார முதலிளான திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுச்சுகரசர், சுந்தரரூர்த்தி, ஆகியோரையும், திருவாசாம் திருக்கோவையார் பாடிய மனியாசகப் பெருந்தகையையும் சேர்த்துப் போற்றுவது மருபு.

இந்நால்வருடைய குருபூஜைகளையும், காரைக்காலம்மையார், ஆறுமுநாவலர் ஆகியோரின் குருபூஜைகளையும் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவது அவசியம். குருபூஜையிலே முக்கியமான அம்சம் அன்னதானமாகும். மாஹேஸ்வரனின் அடியாரிகள் மாஹேஸ்வரர்கள். அவர்களுக்கு உணவீட்டுத் திருப்பதி செய்வது மாஹேஸ்வர பூஜை. அவ்வகையில், சிவனடியாரிகளாகவும் எமது குருமாராகவும் விளங்கும் சமயகுரவர்களைத் திருப்பதி

செய்விக்கலாம். அதனால், குருபூஜை நாட்களில் அன்னாணம் செய்வதை வழகிகமாகச் சொன்னார் நமது பெரிய வர்கள்.

சமயகுரவர்களின் திருவுருவச் சிலைகளை அல்லது ஒரு வப்படங்களை வைத்து விளக்கீற்றிச் சந்தனம், குப்ளும், புஷ்பம், மாலைகள் என்பவற்றுல் அலங்கரித்து வெற்றிலை, பாக்கு, பழவகை மற்றும் பலகாரங்கள், அன்னம், கறிவகை யா வு ம் நிவேதனம் செய்து பூஜைவழிபாடுகள் ஆற்றுவது பொருத்தமானது. அவர்களது திருமுறைப்பாடல்களைப் பாடி வணங்குதல் அவசியம்.

சமயகுரவர்களுக்குரிய தியான கலோகங்கள் ஆரிச்சனைக் கேற்ற நாமாவளிகள் என்பனவும் வழக்கிலுள்ளன.

சில முக்கிய குருபூஜைத்தினங்கள்

திருஞானசம்பந்தர்	— வைகாசிமுலம்
திருநாவுக்கரசர்	— சித்திரைச்சதுயம்
சந்தரமூரித்திச்சாமிகள்	— ஆடிச்சவாதி
மாணிக்கவாசகர்	— ஆளிமகம்
ஆற்முகநாவலர்	— காரித்திகைமகம்

சித்திரைச் சதயமப்பர் சிறந்தவைகாசி மூலத் தத்தரைப் பணிசம்பந்தர் ஆளிமா மகத்திலந்த முதிதமிழ் வாதவூரி முதியநல் லரடிதன்னில் கத்தமாம் சோதிதன்னில் சுந்தரர் கைலீசேர்ந்தார்.

தீக்கா (தீட்சை)

பிறப்பினால் மாத்திரம் ஒருவன் ஒரு சமயத்தில் பிரவே சித்தவனுக்கமாட்டான். அந்தந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதற்கு அடியாளமாகச் சமயப் பிரவேசம் செய்வதற்குச்

சில சம்பிரதாய பூரிவமான திரியைகளும் சடங்குகளும் விதிக் கப்பட்டுள்ளன.

இறீஸ்தவ சமயத்தில் ஞானஸ்நானம், இல்லாம் சமயத் தில் கண்ணத்து முதலிய சடங்குகள் போல கைவசமயத்தில் சமயத்தை சமயப்பிரவேசமாக அமைகிறது. சமயத்தை பெற்றபின்னரே ஒருவர் நமது கைவசமய அநுட்டானங்களை மேற்கொள்ளும் அதிகாரம் பெற்றவராகிறார்.

ஆனால், இன்று நாம் தீட்கை பெறுவதைப்பற்றி அதிக அடிக்கால கொள்வதில்லை. இது வருந்தத்தக்கதொன்று. தாம் தீட்கை பெற்றபின்னர் முறைப்படி சமய அநுட்டானங்களில் ஈடுபடாமல் தவறிவிடுவோமோ என்ற ஜயப்பாடு காரணமாகப் பலர் சப்யதிட்கை பெறுவதைத் தவிர்த்து ஏற கிடைக்கின்றனர். இன்னும் சிலர், வயதான காலத்தில் (போகிற வழிக்குப் புண்ணியம் தேட.) பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்றிருக்கின்றனர்.

உண்மையில், விரதாநுஷ்டானங்கள் முதலியவைற்றை முறைப்படி கைக்கொள்வோர் சமயத்தை பெற்றவரிகளாக இருப்பது அவசியம். அவர்களுக்கே பூரணமான விரதபவண்கள் கிட்டும்.

எமதுள்ளத்தைப் பந்தித்துள்ள தீய எண்ணங்களை விரட்டித் தாய நினைவுகளை வளர்த்து இறைசிந்தனையை உருவாக்கி எமது ஆண்மாஸவைப் பீடித்திருக்கும் மலபந்தங்களை வளி கெடக்கெய்து ஆன்மீக முன்னேற்றப் பாதையில் எம்மை வழிநடத்திக் கொட்டுதே தீட்கையின் நோக்கம். தீட்கைக் குரிய மந்திரங்களை முறைப்படி குருமுலமாக அந்த சந்தர்ப்பத்தில் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். தினமும் காலை, மாலை அவற்றை உச்சரித்து விழுதி தரித்து அநுட்டானம் செய்ய வேண்டும். ஓரளவு விபரம் தெரிந்த வயதில் (ஏழு வயதள வில்) சமயத்தை பெறவாக். இதன்பின் உரிய பக்கவமம்

டெந்தமையைக் குருவாவவர் பரிட்சித்து அடுத்த தீட்சை
களை (விசேஷ, நிர்வாண தீட்சைகள்) வழகிகலாம்.

தமது வர்ணத்தைச் சார்ந்த அல்லது அதற்கு மேற்
பட்ட வரியைத்தைச் சார்ந்த ஒருவரிடம் தட்சை பெற
லாம் என நூல்களி விதிக்கின்றன. அதன்படி சாதாரண
மாக ஒருவர் சைவக்குருமாரிடம் அல்லது பிராமண சிவா
மாரியாரிடம் முறைப்படி தீட்சை பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

யாகம் அமைத்து, அக்கிளி வளர்த்துத் தீட்சை வைப்
படே சாலசி சிறந்தது. ஆனால் வசதிக் குறைவை முன்
னிட்டு புண்ணியாகவாசனம், சிவம் வரித்தனி கும்பபூஜை,
சந்திர குப்பூஜை, அங்குராரிப்பணம், ரக்ஷாபந்தனம் என்
பயற்றோடு அக்கிளிகாரியம் செய்து சமயதீட்சை செய்யப்
படுகிறது.

இல்லங்களில் மாலைநேரத்தில் விளக்கேற்
நும்போது பூஜையறை யன் ன லை மூடிவிட
வேண்டும். வீட்டின் முன்பு ற வாசல் திறந்
திருத்தலும் பின்பக்க வாசல் பூட்டியிருத்தலும்
வேண்டும்.

வழிபாடு மூடிந்தபின் விளக்குச் சுடரிமீது
சில அட்சதை மணிகளைத்துவி அல்லது ரல
ரொன்றை வைத்து மெதுவாக அணைத்து விட
லாம். வீசி அணைத்தலும் ஊடுபற்றி ஏரியவிடு
வதும் ஆகாது.

அனுபந்தம்-1

விரத அகராதி

(பண்டிகை நாட்கள் திற்வகராதியில்
சேர்க்கப்பட்டனவிலை)

அமாவாசைவிரதம்	...	9
அமாவாஸ்யா சோமவாரவிரதம்	...	104
அனந்தபத்மநாபவிரதம்	...	103
ஆடிஅமாவாசை- பார்க்க, அமாவாசை		
ஆடிப்பூரம்	...	12
ஆவணி அவிட்டம்	...	13
ஆவளிழைம்	...	14
ஆனிசுத்தரம்	...	12
இடபவிரதம்	...	52
உமாகக்கிரவாரவிரதம்	...	63
உமாமகேஸ்வரவிரதம்	...	35
ஏகாதகி	...	95
ஐப்பதி உத்தரம்	...	63
ஐப்பதிப்பரணி	...	91
கந்தசக்கிரவாரம்	...	79
கந்தஷ்ஷஷ்டி- பாரிக்க, ஸ்கந்தஷ்ஷஷ்டி		
கருடபஞ்சமி	...	70
கல்யாணசந்தரவிரதம்	...	50
காரித்தினகவிரதம்	...	79
காரடையாநோன்டி	...	75
காலபைரவ அஷ்டமி	...	91
கிருஷ்ணஜயந்தி	...	100
கேதாரகளரிவிரதம்	...	43
சத்தியநாராயணவிரதம்	...	102
சதுர்த்திவிரதம்	...	26
சனிக்கிழமை	...	7
சாவித்திரிவிரதம்	...	71
சாவித்திரிகௌரிவிரதம்	...	72

சித்திரகுப்தவிரதம்	...	110
சித்திரைச்சித்திரை- பாரிக்க, சித்திரகுப்தவிரதம்	...	
சித்திரைப்பரணி	...	91
சிவராத்திரிவிரதம்	...	38
குலவிரதம்	...	51
செவ்வாய்க்கிழமை	...	5
சோமவராம்	...	31
கூபிற்றுக்கிழமை	...	3
தினிகட்டிழமை	...	4
திரயோதசி- பாரிக்க, பிரதோஷம்	...	
திருவாதிரை	...	33
திருப்பெம்பாலை	...	58
தைப்பூசம்	...	14
நவராத்திரி	...	63
பக்தேஸ்வரவிரதம்	...	57
பங்குனிசுத்தரம்- பாரிக்க, கல்யாணசந்தரவிரதம்	...	
பிரதோஷவிரதம்	...	53
பெளர்ணமிவிரதம்	...	9
மங்கலவாரவிரதம் (பெரவரி)	...	91
மங்கலவாரவிரதம் (வீரபத்திரரி)	...	92
மத்தணதுவாதசி	...	105
மாசிமகம்	...	16
மார்கழித்திருவாதிரை- பாரிக்க, திருவெப்பாலை	...	
ஏதச்சுப்தம்	...	109
ரிஷிபஞ்சமி	...	112
வரலக்ஷ்மிவிரதம்	...	73
விநாயகசதுர்த்தி	...	23
விநாயகர் சுக்கிரவாரம்	...	21
விநாயகலஷ்டி	...	21
வியாழக்கிழமை	...	6
வெள்ளிக்கிழமை	...	6
வைகாசி விசாகம்	...	12
ஜீவவார ஏகாதி	...	109
ஸ்கந்தவஷ்டி	...	84
ஸ்வர்ணசௌரிவிரதம்	...	72
ஷஷ்டவிரதம்	...	10
ஸ்ரீராமநவாயி	...	103

அநுபந்தம் 2

சில விரத பூஜைகளுக்கு வேண்டிய மேலதிக விபரங்கள்

1. விரதாயக சதுரத்தி விரதபூஜை

விரதாயகப் பெருமானுக்குரிய அநிக பூஜைக்குரிய நாமங்களும் அதைச் சுதாமங்களுக்குரிய நாமங்களும் (இந்த நாமங்களை ஒவ்வொன்றுக்குச் சொல்லி பதிரிய் புதுப்பம், அறஞ ஆசியவற்றுள் ஏதாவதொன்றினால் அந்தந்த அங்கினிகளில் கி ரி சிகிக வேண்டும்.)

கிம் பாரவதீ நந்தநாய நம:	— பாடெதன புஜையாயி	— கால்கள்
கடினேசாய	— குல்பென	— கலூக்கால்களி
— ஜெந் தாத்தோர	— லங்கே	— பாத்தித்துக்குப்போல
— ஜெத் வல்லபாய	— ஜானுவீ	— முழங்கால்
— உமாபுத்ராய	— ஜாரு	— தொலை
— விகடாய	— கடும்	— இருப்ப
— குலஹாக்ராய	— குந்யாய	— மாற்றிடா

மலைத்தமாய	—	மேட்ரா	—	ஷண்டுநி
நாதாய	—	நாயிம	—	தொப்புழு
உத்தமாய	—	உதரம்	—	வயியு
விநாயகாய	—	வகும்	—	மார்பு
பாலக்சிதே	—	மார்லிவேன	—	இருபச்சங்கள்
வேறும்பாய	—	ஹ்ருதயம்	—	தீயம்
கபிலாய	—	கண்டம்	—	கழுத்து
ஸ்ரங்தாஶ்ரஜாய	—	ஸ்ரங்ததீஶ	—	தோள்கள்
யூரலூதாய	—	ஹங்தாஞ்	—	முன்கைகள்
ப்ரலந்மசாரிஸேன	—	மாலூராஞ்	—	மேற்கைகள்
ஸூழுகாய	—	முகம்	—	முகம்
ஏதநந்தாய	—	தந்தீஶ	—	தந்தநிகள்
விக்கின சீந்தரே	—	நேத்ரே	—	கண் கள்
குரிப்பகர்ணைய	—	கரிஜேனா	—	காதுகள்
ஷாலசந்தராய	—	பாலம்	—	நெற்றி
நாகாபரமைய	—	நாளீகாம	—	முக்கு
சிரந்தலைய	—	சுபுகம்	—	மோகாய்
ஸ்ரூபேள்ளஷ்டாய	—	ஸ்ரூபேள்	—	மேவுது
கள்ளுமதாய	—	கள்ளபேள	—	கழுத்து
கபிலாய	—	கசான்	—	இருப்பு
சிவப்பியாய	—	சிரம்	—	தலை
ஸாவுமங்களாலூதாய	—	ஸாவுமங்கானி	—	ஏல்லா அங்கள்களும்

ஏசலிமிச்தி பத்ர புதைக்குரிய இருபத்தொரு நாமங்களும் அவற்றுக்குரிய பத்திரிங்களும்

1. ஓம் உமாத்திராய நம: — மாசீபத்ரம் சமர்ப்பியாறி—மாசிப்பச்சை
2. .. வேறும்பாய " ப்ருவூதீபதிரம் .. — கண்டநக்திகள்
3. .. வெப்போதிராய .. பிலவபத்ரம் .. — வில்லம்
4. .. திவிரதான்டூய .. தூரவாய் .. — அறுகம்புல
5. .. தூமகேததேவ .. தூரதூரபத்ரம் .. — ஊமத்தை
6. .. பருணேத .. பநாரிபத்ரம் .. — இவந்தை
7. .. அபவர்ச்சத்தாய .. அபாமார்க்கபத்ரம் .. — நாடுருவி
8. .. த்தைவமாதுராய .. துஞ்சிபத்ரம் .. — த்தைசி
9. .. சிரந்தமூய .. குதபத்ரம் .. — மாவிலை
10. .. கபிலாய .. கரவீரபத்ரம் .. — சிவரி
11. .. வீஷ்ணுவுன்துதாய .. வீஷ்ணுக்காந்ததபத்ரம் .. — வீஷ்ணுக்கிராந்தி
12. .. வட்டேவ .. தாழுமிபத்ரம் .. — மாதீள
13. .. வைமலாய .. ஆமலகிபத்ரம் .. — நெலி
14. .. மஹாதே .. மருவகபத்ரம் .. — மருக்கொழுந்து
15. .. விந்துஶாஸ .. விந்துஶாஸபத்ரம் .. — நொச்சி
16. .. கதூநநாய .. ஜூத்பத்ரம் .. — மங்ளிகை
17. .. கண்டகளங்கமதாய், .. கண்டலீபிபத்ரம் .. — வெண்டென்கு
18. .. சங்கரிப்பியா .. சமீயத்ரம் .. — வாண்ணி
19. .. ப்ருநிக்காஜித்தடாய், .. ப்ருநிக்காஜிபத்ரம் .. — கிரிசலாநிக்கண்ணி
20. .. அர்ஜூவதந்தாய் .. அர்ஜூவைபத்ரம் .. — வெண்மருது
21. .. அர்த்தப்பராய .. அர்த்தப்பராய .. — ஏருக்கு

ஏக்னிமச்சி புதை பூலைக்குரிய இருபத்தொரு நாமங்களும் அவற்றுக்குறிய புதைப்பங்களும்

1. ஒம் பஞ்சாஸ்ய கணபதியே நம:— புந்தாச புஷ்பம் சமர்ப்பயாமி — புஷ்பை
 2. “ மஹாகணபதியே ” — மந்தாசா
 3. “ தீர கணபதியே ” — தாடிமி
 4. “ வீஷங்கலேன கணபதியே ” — வகுள
 5. “ ஆர்யாத ” — அப்ருக்கோள
 6. “ ப்ரமத ” — மாடலீ
 7. “ ருக்ர ” — திரோனா
 8. “ வீத்யா ” — தூர்த்தார
 9. “ வீத்ன ” — சம்பங
 10. “ தூரித் ” — ரலால
 11. “ காமிதாரத்தப்ரத ” — கேதகி
 12. “ ஸம்போஹ ” — மாதவி
 13. “ வீஷ்ணு ” — ஸம்ப்யாத
 14. “ ஸக ” — அர்ச்ச
 15. “ கஜாஸ்ய ” — கண்வரா
 16. “ லைவனித்தி ” — கேவந்திகா
 17. “ வீர ” — பிள்வ
 18. “ கந்தாப் ” — சாரவீர
 19. “ உச்சிஷ்ட ” — குந்த
 20. “ ப்ரஹ்ம ” — பரதிஜூத
 21. “ ஐருளன ” — ஜாதி
- மந்தரங்கா
மாதை
மகிழ்
வெட்டுவே
யாதிரி
தும்மை
ஊமத்தை
செஷ்டுபாப
மா
தாக்கழி
முல்லை
கோஷ்வை
ஏருக்க
கேந்திரபூரீ
சேஷ்வந்துதி
வீஷ்வலமி
அவர்
குண்டுமல்லி
பவனமகிழ்
மல்லைக்க

இருபத்தெரு அறுகம்புல் அர்ச்சனைக்குரிய நாமங்கள்
(அறுகம்புல் இரண்டிரண்டாக அர்ச்சிக்க வேண்டும்)

1. ஒம் கணைபாய	நம:	12. ஒம் ப்ரஹ்மசாரிணே நம:
2. .. பாசாங்குசதராய	..	13. .. மோதசிறைஸ்தாய ..
3. .. ஆகுவாஹனை	..	14. .. ஸாரஸ்ரேஷ்டாய ..
4. .. விநாயகாய	..	15. .. கஜநாலிகாய ..
5. .. சசுபுத்ராய	..	16. .. கபித்தபலப்பரியாய ..
6. .. ஸர்வவித்திப்ரதாய	..	17. .. கஜமுகாய ..
7. .. ஏகதந்தாய	..	18. .. ஸாப்ரஸன்னைய ..
8. .. இபவக்தராய	..	19. .. ஸாரஶ்கிரஜாய ..
9. .. முவிகவாஹனைய	..	20. .. உமாபுத்ராய ..
10. .. குமாரகுரவே	..	21. .. ஸங்நதப்பரியாய ..
11. .. கபிலவர்ணைய	..	

பத்ரபூஜை, புஷ்பபூஜை முதலியவற்றில் பயணபடுத்தப் படும் பத்ரபுஷ்பங்களும், நாமங்களும் வெவ்வேறு பத்ததிகளில் வெவ்வேறு விதமாகக் காணப்படுகின்றன. இருபத்தொகு பத்திரங்களுரைக்கும் தமிழ்ப்பாட்லொன்றையும் இங்கு தருகிறோம்.

மேதகு மாசிப்பச்சை நறுங்கையாந் தகரை
வில்வமுட னாமத்தை நொச்சி நாயுருவி
ஏதமில கத்தரி வண்ணி அலரிகாட் டாத்தி
எருக்குமரு துடன்மால்பே ஸியம்பு காந்தி
மாதுளையே உயர்தேவ தாருமரு நெலிலி
மன்னுசிறு சண்பகமே கெந்தளி பாதிரியே
தைரிய அறுகிழவயோரி இருபத் தொன்றும்
உயர்விநா யகசதுரித்திக் குரைத்திடுபதி திரமே.

2. நவராத்திரி விரதபூஸை

நவராத்திரி காலத்தில் ஒன்றே தினங்களிலிரும் கைக்கொள்ளுவேண்டிய சில வரேசே நடை முறைகள் இங்கு தொப்படுகின்றன.

நாள்	ராகம்	ஈந்தோத்தயம்	உறை	புறப்பட	உத்திரம்
1 வது	தேராடி	வெங்கெபாங்கல், சங்கடி	வாழை	மலி வைக்	வில்லம்
2 வது	கஷ்யாணி	புளியோதை, வறுவல்	மார்	முல்லை	துளசி
3 வது	கார்ப்போதி	சரிக்கணரப்பொங்கல், திணையலி	பலா	சம்பங்கி	மரு
4 வது	வைப்பளி	கத்திப்பு(கறிச்சாதம்) பொரியல்	கொய்யா	ஐாதி	கதிரிப்பஶ்சை
5 வது	பந்துவரா	தயிரிச்சாதம், அப்பளம்	மாதுணை	யாரிலூதம் (ப. மக்லி)	விழுதிப்பச் சந்தனை
6 வது	நீணாம்பரி	தேங்காரப்சாதம், வடகம்	நாரத்தை	தெய்ப்பது (தி)	தும்பை
7 வது	பிவுறுளி	நலூபிச்சம்பாழச் சாதம்	போர்ந்து	காழுப்பு	தும்பை
8 வது	புன்னை	குரவைம், முறைக்கு	திராட்சை	பீராஜா	பண்ணிருக்கு
9 வது	வெங்காளி	அக்கார அடிசில் திரட்டுப்பால்	நாவல்	தொமரை	மருக்கொழுப்பு

3. சிவராத்திரி விரதபூஜை

சிவராத்திரி விரத பூஜைக்கு சிவாலயங்களில் நான்கு ஐந்து என்னும் நடைபேரவேண்டிய ஏதேனும், அபிவேஷம் பூஜையின் போது கவனிக்கவேண்டிய சில தகவல்கள் இங்கு நாம்படுகின்றன.

யாழிகள்	முதல் யாழி (6.9 மணி)	இரண்டாம் யாழி (9.12 மணி)	மூன்றாம் யாழி (12.3 மணி)	நாலாம் யாழி (3-6 மணி)
அபிவேஷ பல மணி கலங்களின் எண்ணிக்கை	108 கலங்கள்	49 கலங்கள்	25 கலங்கள்	9 கலங்கள்
விரோஷ அபிவேஷ கந்த திருவியம்	பஞ்சாமிரதம்	பஞ்சாமிரதம்	தேஷ அலை துக்ருப்ப ந்த சாறு பரீலாதிகம்	காந்தகுமர வாணத்சந்தனக் குழுமம் பசுஞ்சக் கந்தாரச் புஹுகு சந்தனம் குந்துமம், உணர்வியம்

வால்திரம்	சிவபூப் பட்டு	மஞ்சங் பட்டு	வெண்மைப் பட்டு	தீவெப்பமட்டு
அகங்கிளத்து	பச்சாரிஜி	வாற்றோதுமை	கோதுமை	அரிசி, உழுந்து, பயறு, திரிய முதலிய ஏழுவகைத் தாளியங்கள்
பத்ரபுத்தியம்	தொமாரர், அவரி, தொமாரர், ரின்லீம், காண்பகம், எல்லு நீரேலாத் பலம், லில்லைம், தூள்கி, குருந்து, தூள்கி, ம், ஆச்தி, அறுல், கருநோச்சி, நந்தமல்லிகை, மூடு, தியாவரி, தீநம் கிழுன்வ	தொமாரர், அவரி, தொமாரர், ரின்லீம், காண்பகம், எல்லு நீரேலாத் பலம், லில்லைம், தூள்கி, குருந்து, தூள்கி, ம், ஆச்தி, அறுல், கருநோச்சி, நந்தமல்லிகை, மூடு, தியாவரி, தீநம் கிழுன்வ	நீரேலாத் பலம், லில்லைம், தூள்கி, குருந்து, தூள்கி, ம், ஆச்தி, அறுல், கருநோச்சி, நந்தமல்லிகை, மூடு, தியாவரி, தீநம் கிழுன்வ	அரிசி, உழுந்து, பயறு, திரிய முதலிய ஏழுவகைத் தாளியங்கள்
கௌநோவத்தியம்	பெயற்றம்காதம் அல்ல என்றஞ்சுச் சாதய் சுத்தி அண்ணம் அல்ல ஆது சத்தத்தில் வட்டு முதலிய அல்லது மாவில் அல்லது கொது அண்ணமும் காறி பட்டசணங்கள் செய்த நயப் பலகாரம் வகைகளும், விள் வலாப்பழும் வைப் பழும் கால்வாப் பழுவ கைகள் காதுளம்பழும்	பெயற்றம்காதம் அல்ல என்றஞ்சுச் சாதய் சுத்தி அண்ணம் அல்ல ஆது சத்தத்தில் வட்டு முதலிய அல்லது மாவில் அல்லது கொது அண்ணமும் காறி பட்டசணங்கள் செய்த நயப் பலகாரம் வகைகளும், விள் வலாப்பழும் வைப் பழும் கால்வாப் பழுவ கைகள் காதுளம்பழும்	பெயற்றம்காதம் அல்ல என்றஞ்சுச் சாதய் சுத்தி அண்ணம் அல்ல ஆது சத்தத்தில் வட்டு முதலிய அல்லது மாவில் அல்லது கொது அண்ணமும் காறி பட்டசணங்கள் செய்த நயப் பலகாரம் வகைகளும், விள் வலாப்பழும் வைப் பழும் கால்வாப் பழுவ கைகள் காதுளம்பழும்	பெயற்றம்காதம் அல்ல என்றஞ்சுச் சாதய் சுத்தி அண்ணம் அல்ல ஆது சத்தத்தில் வட்டு முதலிய அல்லது மாவில் அல்லது கொது அண்ணமும் காறி பட்டசணங்கள் செய்த நயப் பலகாரம் வகைகளும், விள் வலாப்பழும் வைப் பழும் கால்வாப் பழுவ கைகள் காதுளம்பழும்

அநுபந்தம்·3

தோஷநிலி! தீதிகளுக்காக
இல்லங்களில் நடத்தக்கூடிய
சில பிரார்த்தனைகள்

எல்லாவிதமான சந்தோஷங்களும் எவ்வாறு கீழ்க்கண்ட கிடைத்து விடாது. ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொருவிதமான குறைபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. இது இறைவன் சித்தம்.

ஆனால், நவகிரகங்களின் நிலைகளினால் ஏற்படும் சில தோஷங்கள், நாம் அறிந்தோ அறியாமலோ செய்கின்ற சில பாபச்செயல்களினால் ஏற்படுகின்ற தோஷங்கள், பிறருடைய பொருளுமொவும் ஏற்படுகின்ற தோஷங்கள் (கண்ணாறு, நாலுறு) என்பவற்றின் நமக்கு அவ்வப்போது ஏற்படும் சிறு சஞ்சலங்களை நீக்கி நமது குறைபாடுகளை ஒரைவு குறைத்து மனத்திறுப்பு, சந்தோஷம், மங்கலப்பேறு, செல்வங்களை என்பவற்றைத் தரக்கூடிய சில பிரார்த்தனை வழிபாடுகளைப் பெரியோர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவற்றை அநுசரித்துப் பலரும் நற்கதி பெறலாம் என்பதற்காக அப்படியான சில சிரியைகள் பற்றிய விபரங்களை இங்கு தரப்படுகின்றன.

இப்பிரார்த்தனைகளை சைவ அன்பர்கள் தமதில்லங்களில் தம்வசதிக்கேற்றபக்கைக்கொள்ளலாம். ஆனால், முக்கியமான சில விஷயங்களை மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். நித்திய கர்மாநுஷ்டானங்கள்போல இவை கட்டாயமாகச் செய்யவேண்டிய சிரியைகளால்ல. வசதியும் விருப்பமும் இருந்தால் செய்யலாம். இல்லையேல் செய்யாது வீட்டுநிட வேண்டுத்.

சில தாழை ஏதோ செய்யவேண்டுமென்று பேராசை சொன்னு செய்யத் தொடர்விதார்கள்; ஆனால், திருப்பிர

மாகச் செய்து முடிப்பதின்லை. இத்தகைய கிரியைகளுக்கு நியமிக்கப்படுவரிகள் (சமங்களிகள். தம்பதிகள், பிராமணர்கள், முதலியோர்) பூரண திருப்தியகடைய வேண்டும் என்பதே முக்கியம். உதாரணமாக சமங்களிப் பிரார்த்த ஸ்திரீகளுக்கு ஏழு சமங்களிகளை அழைத்துவிட்டு, செலவுக்கு அஞ்சி எழுபத்தைத்து ரூபாவுக்குக் கிடைக்கும் மிகச்சாதாரண புடவைகளை வாங்கிக் கொடுப்பதைவிட (அவற்றை அவர்கள் பழந்துணிக்கும் பயன்படுத்த முடியாது) முன்று சமங்களிகளை அழைத்து ஓரளவு நல்ல புடவையாக, அல்லது ஒரு சமங்களியை அழைத்து சிறந்த ஒரு பட்டுப்புடவையை வழங்குவதன் மூலம் நற்பயணைப் பெற முடியும் என்பதை உணர வேண்டும்.

வீடுகளில் நடக்கும் கல்யாணவீடு, திவசம், ஆல்லது செத்தவீடு போன்றவற்றை நடத்தி வைக்கவரும் புரோகி நரிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கென்றே தனியாக ஒரு வகை வேட்டி நெய்யப்படும் சேவலம் நம்நாட்டில் உள்ளது. ‘ஜய ருக்துக் கொடுக்கும் வேட்டி’ என்று புடவைக் கடைகளில் இவற்றைக் கறுவர். உள்ளேயிருப்பதை வஞ்சலமில்லாமல் வெளியே காட்டுகின்ற ‘ஸீ தூரா’ வேட்டிகள் இவை. தேநீர் வடிக்கவும் உதவா.

இப்படியான வேட்டியை வாங்கிக் கொடுத்துப் புரோகிதரின் அதிருப்தியைத் தேடிக் கொள்வதால் ஏனைய காரி யங்களுக்குச் செய்த செலவுகளுக்கு வீணாகிடுகின்றன. அவருடைய மனத்திருப்தி அந்தக் கிரியைகளில் முக்கியம். அவரையோ அவரது கிரியைகளையோ அலட்சியம் செய்யவர்கள் அக்கிரியைகளைச் செய்யாமலே விட்டுவிடலாம். அல்லது நல்ல ஒரு வேட்டியும் சாலிவையும் வாங்க வசதி யில்லையெனின் நல்லதாக ஒரு சாலிவையை மட்டும் வாங்கிக் கொடுக்கலாம். அல்லது, “ஜயா, வேட்டிசால்வை வாங்க வசதியில்லை, இதை மகிழ்ச்சியேற்று பெற்றுக்கொள்ளுகின்றீர்கள் என்று இயன்ற அளவு பணத்துடைய கொடுக்கலாம்.

இல்வாரே இங்கு குறிப்பிடும் பிரார்த்தனைக் கிரியைக் கொடும் முழுகம்யாக, மணத்திற்குப்போடு செய்து சம்பந்தப்பட்டவர்களைத் திருப்பி செய்யக்கூடியவர்களை செய்து நநியை பெறலாம்.

1. காமங்கலிய்பிரார்த்தனை (சுமங்கலிப்புதை)

இப்புதையானது வீட்டிலே சுகல சௌபாக்கியங்களையும் விருத்தி செய்யவெல்லது. முக்கியமாக, நீண்டகாலம் விவாகமாகாது தடைப்பட்டிருக்கிற ஒன்னிப் பெண்களுக்கு விழுவில் விவாகம் நடைபெற இப்பிரார்த்தனை மிகக் கிறந்தது.

இல்லத்தைத் தூய்கமயும் அழகும் பொளியச் செய்வது முதலாவது தேவையாகும். வீட்டைச் சுமுகிக் கோலங்கள் இட்டு மாவிலை தோரணங்களால் அலங்கரிக்க வேண்டும். முறிந்தகளையும் பெருக்கிச் சாணித்தல்ளன்றி தெளித்து முன் முற்றத்தில் சாணத்தால் மெழுகி மாக்கோலமிட வேண்டும். தளசிமாடம் இருந்தால் அதனை அலங்கரித்து அதற்கு முன்னே வாரக் கோலத்தையிட்டு எளக்கேற்றி வைக்கலாம்.

சுவாமி அறையில் விளக்கேற்றிவைத்து மலரிமாலைகளால் அலங்கரித்து சங்கல்பபூர்வபாகப் புண்ணியாகவாசனம், பஞ்சகவ்யபூதை, லக்ஷ்மிபூதை முதலியவற்றைத் தமது புரோகித்தைக் கொண்டு ஆல்லது சூருகிலுள்ள ஆஸயந்தின் அரசுக்கரைக் கொண்டு செய்விக்க வேண்டும். (வசதியாயின் லக்ஷ்மிலோமமும் செய்யலாம்) பூதையையடுத்து ஸ்ரீ சூக்தபாராயணம், வஸிதாசஹஸ்ரநாமபாராயணம், காயத்ரிஜைபம் மற்றும் லக்ஷ்மில் துதிகள்பாராயணம், தமிழ்ப் பிரார்த்தனைப் பாடல்கள் பாடுதல் முதலியவற்றை வசதிக்கேற்ப செய்யலாம். வசதீயுள்ளவர்கள் பொருத்தமான முறையில் சங்கிதப் பாடல்களையும் பாட்டுச்செய்து மஹாலக்ஷ்மியை மகிழ்விக்கலாம்.

மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒட்டபது என்று வசதியான எண்ணிக்கையில் (இயலாதவரிகள் ஒரு சுமங்கலியையாவது) சமங்களிப்பெண்ணினாத் தமது மனத்துக்கூடுப் பிடித்தவரிகளாக நறகுண நறசெய்கைகள் உடையவரிகளாகத் தேர்ந்தெடுத்து அழைத்திருக்க வேண்டும். (அவரிகள் கைவ்போசனமுடைய வரிகளாயிருத்தல் அவசியம்) அவர்கள் யாவரும் ஸ்நானம் செய்து ஆசாரசிலர்களாக அங்கு வந்திருக்க வேண்டும்.

மேற்கூறிய பூஜைகள் முடிவற்றதும் சமங்களிப்பெண்ணினாலீட்டுவாசலுக்கு முன்னே கிழக்குமுகமாக ஒவ்வொரு வராக ஒரு தாப்பாளத்தில் நிற்கவைத்துப் பாதங்களைக் கழுவி அந்த நீரைத் தம் சிரசில் தெளித்து, அவர்களை உடன்னே அழைத்து வந்து பாய் அல்லது கம்பளத் தில் கிழக்குமுகமாக அமச்செய்து மஹாஸ்தமியாக பாவணை செய்து பூஜிக் கேள்வும். இப்பூஜையையும் இதற்கு முன் சொன்னவற்றையும் இல்லத்தலையில் அல்லது அங்குள்ள எண்ணிப்பெண்ண் அரச்சகரின் வழிகாட்டலுடன் செய்ய வேண்டும். பெண்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் சந்தனம், குங்குமம், புஷ்பம், பூமாலை என்பன சாத்தி விசேஷ அரிக்கியல் (தேன், கார்க்கரை, பேரீச்சம்பழம், இன்சி, கோரோசனை, ஏலம், பச்சைக்கற்பூரம் போன்றவற்றை தண்ணீரூடன் ஒன்றாகச் சேர்த்து விசேஷாரிக்ய பூஜை செய்து முடவிலி அம்பாளின் பூஜையில் பயண்படுத்திய விசேஷ பானம் இது) அருந்தக் கொடுத்து தீபாராதனை செய்து பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் செய்ய வேண்டும்.

இதன்பின் ஒரு கட்டில் புதியசேலை, சட்டை, குங்குமம், மஞ்சள், கண்ணூடு, புஷ்பம், சௌந்திலை, பாகிது, பழம், தகப்பைன் எண்பவற்றை வைத்து ஒவ்வொருவருக்கும் வழங்கி உபசரிக்க வேண்டும். அவர்கள் அந்தப் புதிய வஸ்திரங்களை அணிந்து கொண்டு வந்ததும் அவர்களை மீண்டும் நமஸ்காரத்து அறுக்களை உணவு பரிமாற வேண்டும். அவர்கள்

உணவருந்திய பின்னரே அவர்கள் கணவன்மாரி உட்பட ஏனைய உறவினர்கள் நண்பரிகள் யாவருக்கும் விருந்து படைத்துத் தாழும் உண்ண வேண்டும்.

பூஜைகளை நடத்தி வைத்த அரச்சகருக்கு வேட்டிசாலிவை தகழினைதாம்பூலங்கள் என்பவற்றேருடு போஜனத்துக்கான அரிசி காய்கறி என்பவற்றை வழங்கி உபசரிப்பதுடன் கமங்களிப் பிராரித்ததீண் நிறைவுபெறும்.

கமங்களிகளைத் தெரிவு செய்யும்போது குருபத்தினி யையும் இன்னும் கில பிராமணப் பெண்களையும் தெரிவு செய்வர் பலர். இவ்வாறு செய்வது மிக விசேஷமானது. இப்படிச் செய்யுமிடத்து பிராமணபூஜை, பிராமணபோது னம் ஆகிய சிறப்புக்களுடு கமங்களிப் பிராரித்ததீண்பிளேயே அடங்கிவிடும்.

பிராமணப் பெண்களைச் சுமங்களிகளாகத் தெரிவு செய்யும்போது அவர்கள் தாமே சுமத்துச் சாப்பிட வசதியாக விட்டில் ஒருபதுதியை ஒதுக்கிக் கொடுத்து தூய்மையான பாதித்திரங்களையும் வழங்கிச் சுமயலுக்கான உணவுப் பண்டங்கள் யாவற்றையும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்; அப்படிச் செய்ய இயலாவிடில், அவர்களுக்கு அறுக்கவை உண்டி வழங்கியதாக பாவனை செய்து அதற்கு வேண்டிய அரிசி, காய்கறி முதலிய சகல பொருட்களையும் வழங்கி உபசரிக்கலாம்.

வசதி மிகச் சூறாந்த ஏழைகள் குருபத்தினியை மட்டும் அழைத்து முன்னொண்ண வகையில் பூஜை செய்து சேலை முதலியவற்றேருடு அரிசி காய்கறி முதலியவற்றையும் வழங்கித் திருப்தி செய்யலாரி.

2. தம்பதிபூஜை

திருமணப்பேறு, நன்மக்கட்டபேறு என்பவனவற்றுக்காகத் தனிப்பட்ட முறையில் சிறப்பாகவும், உமாமகேஸ்வரவிரதம்,

கல்யாணசுந்தரவிரதம் முதலிய வீரத நாட்களில் பொது வாக்வும் தம்பதிழுஜை செய்யப்படுகிறது:

சுமங்கலிழுஜைக்குப் போலவே இதற்கும் எல்லா முன் னேற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டும். நற்குணி, நற்செய்கை கனும், நற்பன்புக்கனும், ஒற்றுமையும், மகிழ்ச்சியும் கொண்ட தம்பதிகளை மூன்று, ஐந்து, ஏழு என்ற எண்ணிக்கையில் அல்லது ஒரு தம்பதியையாவது அழைத்துக் கொள்ள வேண்டும். (சைவ போசனமுடையவர்களாயிருத்தல் அவசியம்)

உமரமகேஸ்வரருக்குப் பூஜை செய்து ஸ்ரீருத்ரபாரா யணம், சாந்திபஞ்சகபாராயணம், பஞ்சாக்ஷரஜபம், திரு முறைப்பாராயணம் முடலியவற்றைச் செய்யலாம். இதன்பின் தம்பதிகளை உமரமகேஸ்வரர்களாகப் பாலித்துப் பூஜைசெய்த பின் வேட்டி, சால்லவை, சேலை, சட்டை, மஞ்சள், குட்டு மம், வெற்றிளை, பாக்கு, பழும், தக்கினை என் பவற்றை வழங்கி உபசரித்துத் தப்பதிகளுக்கு விருந்து பகடத்து முன் கூறியபடி ஓரிச்சக்ரரையும் உபசரித்து நிறைவு செய்யலாம். (இங்கும் பிராமணத் தம்பதியரை ஏற்பாடு செய்வதே வரவேற்கத்தக்கது.)

3. சிவபூஜை, பிராம்மணபோஜனம்

வீட்டிலுள்ள கலை தோட்டு விழுக்கும் நீங்கி- சகல சௌபாக்ய விருத்தி ஏற்பட்டு சுபகாரியங்கள் நிகழ வேண்டுமென இதனைச் செய்வது வழக்கம். புதுவீடு கட்டிக் குடிபுகுந்தவுடன் சிலர் பிராமண போஜனம், சிவபூஜை என்ப வற்றைச் செய்விப்பதுண்டு.

சுமங்கலிழுஜைக்குப் போலவே கலை முன் னேற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டும். மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது என்ற எண்ணிக்கையில் சதாசாரமும், நித்திய கர்மாநுஷ்டானமும் முடைய பிராமணர்களை அழைக்க வேண்டும். இல்லத் தலை

வனி அல்லது தலையியுடைய ஜன்ம நட்சத்திரத்திலென்று இவற்றைச் செய்வது பொருத்தமானது.

பூர்வாங்கக் கிரியைகள் முடிந்ததுப் பிரதம சிவாசாரி யார் முறைப்படி சிவபூஜைத்தையச் சங்கிலிப்பூர்வமாகச் செய்ய வேண்டும். பற்றுமண்ணில் ஒரு சிவலிங்கம் செய்து அதனைப் பூஜித்து ஒரு தட்டையான பாத்திரம் அல்லது தாம்பாளதி தில் வைத்து பஞ்சகவ்யம், புண்ணியாகம், பஞ்சாயிரதம், பால், இளநீர் முதலியவற்றை அபிஷேகம் செய்து தீபாராதனை பூஜைகளைச் செய்ய வேண்டும். ஸ்ரீரத்ரம், சாந்திபஞ்சகம், சிவஸ்தோத்திரங்கள், திருமுறைப்பாடல்கள் என்பவற்றைப் பாராயணம் செய்யலாம். சிவனுக்குக்கந்த இசைப் பாடல்கள், காமபோதிராக ஆலாபனை ஆகியவற்றைப் பாடலாம்.

ஓராம்மனேத்தமர்கள் யாவசூரியும் பரமி வனுகப் பாவித்துப் பூஜை செய்து வேட்டி, கால்வை, தகுதி, தாம்பூலம் முதலியவற்றை வழங்கி உபசரிக்க வேண்டும். அவர்கள் தாடும் சுமையல் செய்து சாப்பிடுவதற்கான வசதிகளை அங்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

4. நவக்கிரக சாந்தி, ஈக்ஷமிஹோமம்

இல்லத்திலுள்ள சகல தோழுங்களும், கிரக பீடைகளும் நீங்கி செல்வச் சிறப்புக்கள் மேலோங்க வேண்டுமென இவற்றைச் செய்வர்.

புதுவீடு கட்டிக் குடிபுகும் வேளையில் அவசியமாக நலக்கிற சாந்தி செய்ய வேண்டும். வசதியீனம் காரணமாகச் செய்யாமலிருந்தால் அல்லது வீடுகட்டி நீண்ட நாளாகியிருந்தால் வீட்டிலுள்ள கண்டநஷ்டங்கள் நீங்கிச் சுபிட்சுப் பெருக வேண்டுமென வசதியான ஒரு நாளில் இவற்றைச் செய்வர்.

விட்டைத் தூய்செய்யாக்கி அலச்சுகிறத்து, சங்கலிப்பூரிவமாக புண்ணியாகவாசனம், பஞ்சகவ்ய சாதனம் முதனிய வற்றைச் செய்தபின் நவக்கிரகங்களுக்கு ஒன்பது குடிபங்கள் ரூம், மஹாவஷ்டிக்கு ஒரு தும்பழும் ஸ்தாபித்துப் பூஜை செய்து அக்கினியிலும் அவரிகளை ஆவாக்கனம் செய்து ஆகுதிகளை வழங்கி நவக்கிரக நாயகர் ஒவ்வொருவருக்கும் பீரியமான சமித்து, தானியம், பழவகை முதனியவற்றை அவ்வவற்றுக்குரிய மந்திர சுதாமாகத் தனித்தனியே அக்கினியில் வழங்கிப் பூர்ணாக்கி கொடுத்து, இவ்வாறே வகுப்பியையும் பூஜித்து இறுதியில் நவக்கிரக குடிபங்களை இல்லத் தவர்களுக்கு அபிஷேகம் செய்து சக்க தோஷங்களுக்கும் சாந்தி செய்யப்படுகிறது.

இதன்பின் கவரம் அறையிலிருக்கும் படங்களுக்கும் பூஜை செய்து பிரார்த்தனைகள் செய்தபின் குருவுக்கு வேட்டி, சால்லை, தகுபினை, தாம்பூலம் வழங்கி உபசரிக்க வேண்டும்.

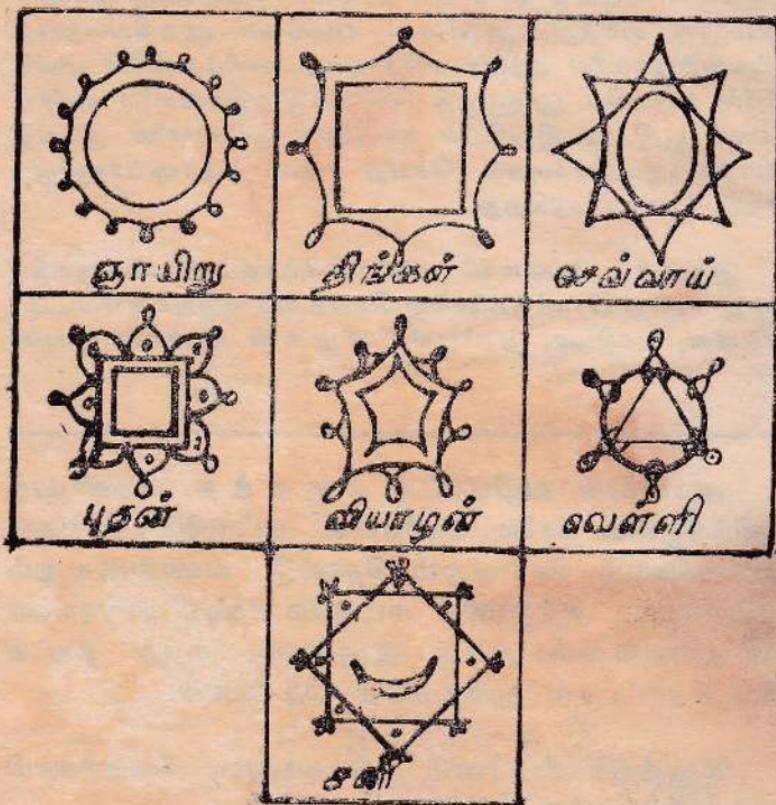
அரசமரம் வழிபாட் டுக்குகந்த தெனினும் சனிக்கிழமை காலை வேளையில் மட்டுமே அதைப் பீரத்கூமிணம் செய்வதும் தொட்டு வணங்குவதும் செய்யலாம். அந்நாளில் மட்டுமே ஈக்கம் நாராயணரின் பிரசன்னம் அங்கு இருக்கும். மற்ற நட்சதில் தொட்டால் மூடிதேவியே பிடிப்பாள்.

சமுத்திர ஸ்தானம் அமாவாசை, பெண்ணாமி நாட்களில் டட்டுமே செய்யலாம்.

— வைத்தே தர்மவர்த்தனி

வரக் கோலங்கள்

(விபரம் 126-ஆம் பக்கத்தில்)

8

9

10

